

საქართველოს ფილოსოფიურ მეცნიერებათა აკადემია
ACADEMY OF PHILOSOPHICAL SCIENCES OF GEORGIA

თეიმურაზ ფანჯიკიძე

საენტოლოგია SCIENTOLOGY

გამომცემლობა „თბილისი“
თბილისი – Tbilisi
2013

წიგნი მოგვითხრობს XX საუკუნის მეორე ნახევარში ამერიკის შეერთებულ შტატებში წარმოშობილ, აშუამდ მსოფლიოში უკვე ფართოდ გავრცელებულ რელიგიაზე – საენტოლოგიაზე.

ავტორი გვაცნობს მის დამაარსებელს ლ. რონ ჰაბარდს, ფართოდ მიმოიხილავს მის მიერ ჩამოყალიბებულ მოძღვრებას, წარმოდგენებს და შეხედულებებს.

შრომაში განხილულია საენტოლოგიური რელიგიის რაობა, მისი დამოკიდებულება საზოგადოებრივი ცხოვრებისადმი, მეცნიერებისადმი, მისი ურთიერთმიმართება სხვა რელიგიურ სისტემებთან.

წიგნის ბოლოს შეფასებულია ეს ახალი რელიგია და ყურადღება მახვილდება მის პერსპექტივებზე, როგორც მთელ მსოფლიოში, ისე საქართველოში. წიგნს თან ერთვის ზოგიერთი ფრაგმენტი ლ. რონ ჰაბარდის შრომებიდან.

შრომა განკუთვნილია როგორც სპეციალისტებისათვის, ისე ფართო მკითხველისათვის.

რედაქტორი:

ირაკლი კალანდია

ფილოსოფიის დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს ფილოსოფიის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი.

რეცენზენტები:

თეიმურაზ მთიბელაშვილი

ფილოსოფიის დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს ფილოსოფიის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი;

კახა ქეცბაია

ფილოსოფიის დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს ფილოსოფიის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი;

© თეიმურაზ ფანჯიკიძე

ყველა უფლება დაცულია: ამ წიგნის არცერთი ნაწილი (იქნება ეს ტექსტი, ფოტო, ილუსტრაცია თუ სხვა) არანაირი ფორმით და საშუალებით (იქნება ეს ელექტრონული თუ მექანიკური), არ შეიძლება გამოყენებული იქნას ავტორის წერილობითი ნებართვის გარეშე.

საავტორო უფლებების დარღვევა ისჯება კანონით.

რედაქტორის წინათქმა

ბეირფასო მკითხველო!

თქვენს წინაშეა ცნობილი ფილოსოფოსისა და რელიგიათ-მცოდნის, ფილოსოფიურ მეცნიერებათა დოქტორის, პროფესორ თეიმურაზ ფანჯიკიძის მორიგი წიგნი: „საენტოლოგია“, რომელიც მოგვითხრობს XX საუკუნის მეორე ნახევარში ამერიკის შეერთებულ შტატებში წარმოშობილ ახალ რელიგიაზე – საენტოლოგიაზე.

ჩვენი მკითხველი კარგად იცნობს პროფესორ თ. ფანჯიკიძეს თავისი მრავალრიცხოვანი შრომებით, წიგნებით და სტატიებით, რომლებიც ფილოსოფიურ და ისტორიულ თემატიკასთან ერთად ფართოდ ეხებიან მსოფლიოში არსებულ სხვადასხვა რელიგიურ კონფესიებს, მათ შორის: იუდაიზმს, ბუდიზმს, ისლამს, ქრისტიანობას, მის მიმართულებებს: მართლმადიდებლობას, კათოლიციზმს, პროტესტანტულ ეკლესიებს: ბაპტიზმს, ახალსამოციქულო ეკლესიას, იეჰოვას მოწმეებს; ბაჰაის რელიგიას, კრიშნაიტებს და ა.შ.

თავის წიგნებში ავტორი ობიექტურად და კეთილსინდისიერად იკვლევს ამ რელიგიურ მიმდინარეობათა წარმოშობას, ჩამოყალიბებას და დღევანდელ ვითარებას. ამ შრომების აქტუალობა იმაშიც მდგომარეობს, რომ ყველა ეს რელიგია, ამა თუ იმ სახით და დოზით ფუნქციონირებს საქართველოში. ავტორი დაწვრილებით მოგვითხრობს ამ კონფესიათა საქართველოში შემოსვლის ისტორიას, მათ ადაპტაციას ადგილობრივ პირობებთან და მიმართებას ქართულ კულტურასთან, სახელმწიფოებრივ ინტერესებთან.

საენტოლოგია, როგორც უკვე ვთქვით, მეოცე საუკუნეში წარმოშობილი რელიგიაა. ამის გამო მას შესაძლებლობა ჰქონდა თავიდან აეცილებინა ის ზოგიერთი უხერხულობანი (ზოგ შემთხვევაში ფანატიზმი და უკიდურესი ასკეტიზმი),

რომელიც ბევრ ადრე წარმოშობილ რელიგიას ახასიათებს; გაუთვალისწინებინა თანამედროვე მეცნიერების მიღწევები, არ დასჯერებოდა სამყაროს წარმოშობის ადრინდელ თეორიებს და თარიღებს.

აღსანიშნავია, რომ ამ ახალ რელიგიას არ გადააქვს ადამიანების პრობლემების გადაწყვეტა იმქვეყნიურ ცხოვრებაში და მათ აღუთქვამს რეალურ დახმარებას აქვე, მიწიერ ცხოვრებაში. საენტოლოგია თავის მრევლს სთავაზობს ისეთ პროგრამებს და ტექნოლოგიებს, რომლებმაც უნდა სრულყონ ადამიანი და გაუადვილონ მათ ცხოვრება. საენტოლოგია თავის თავს სთვლის ისეთ მსოფლმხედველობად, რომელსაც ბევრი რამ აქვს საერთო მეცნიერებასთან და ამავე დროს პრეტენზიაც, რომ პასუხი აქვთ კაცობრიობის დღემდე პასუხგაუცემელ კითხვებზე.

საენტოლოგია, ცხადია, ბევრი რამით განსხვავდება სხვა რელიგიებისაგან. იგი მართლაც არის ახალი ტიპის, დამოუკიდებელი რელიგია. მისი კულტი კი არ არის გადატვირთული ათასგვარი შეზღუდვებით და აკრძალვებით, რაც ნორმალური ცხოვრების საშუალებას იძლევა. ამიტომ, მისი ცხოვრების წესი იოლი და ადვილად მისაღებია ყველასათვის.

თვით საენტოლოგიის რელიგიის დამაარსებელი ლაფაიეტ რონ ჰაბარდი არ არის ისეთი მისტიკური ტიპის წინასწარმეტყველი (მით უმეტეს ღმერთი), რომელიც ბევრ ტრადიციულ რელიგიას ჰყავდა (მოსე, ბუდა, ქრისტე, მუჰამედი და ა.შ.).

იგი, მათგან განსხვავებით, ჩვეულებრივი, მაგრამ მრავალი ნიჭით დაჯილდოებული დიდი ადამიანი იყო. საკმარისია ვთქვათ, რომ იგი თვალსაჩინო მწერალიც იყო, ფილოსოფოსიც, ოდიტორიც, ხელოვნებათმცოდნეც, ფილმების სცენარის ავტორი და რეჟისორიც, განმანათლებელიც, კომპოზიტორიც, მოგზაურიც, ადმინისტრატორიც, ფოტოგრაფიც და მებალეც

კი... მან ქვეყანას შესთავაზა ღიანჭიკა, მეცნიერება გონების შესახებ და საენტოლოგია, დღეისათვის მსოფლიოში პოპულარული რელიგია. ლ. რონ ჰაბარდის წიგნები, ფილმები, მუსიკალური ნაწარმოებები, ფოტოები, ისევე როგორც მისი აზრები, მსოფლიოში უდიდესი წარმატებით სარგებლობდნენ და სარგებლობენ. მან ყველა ჩამოთვლილ სფეროში თავისი ქვა დადო და მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა ამ დარგების განვითარებაში.

რაც შეეხება მის მიერ შექმნილ რელიგიას – საენტოლოგიას, მან დიდი გამოხმაურება კპოვა და სწრაფად გავრცელდა მთელ მსოფლიოში. აღსანიშნავია, რომ იგი არ მტრობს სხვა რელიგიებს, არ უპირისპირდება მათ მოძღვრებებს და დასაშვებად მიაჩნია ადამიანი ერთდროულად საენტოლოგი და ამავე დროს სხვა რელიგიის მიმდევარიც იყოს.

საენტოლოგია საშუალებას აძლევს პიროვნებას ღირსეულად იცხოვროს ამ ქვეყანაზე. ამასთანავე, საენტოლოგებს უნდათ, რომ მათი მხარდამჭერები საენტოლოგიურ რელიგიამდე ბრმა რწმენით კი არა, არამედ ცოდნით მივიდნენ. ადამიანებმა უნდა იცოდნენ თუ რამდენად გონივრულია ის, რაც მათ სწამთ.

თეიმურაზ ფანჯიკიძე გვაწვდის ცნობებს საქართველოში ამ რელიგიის გამოჩენის შესახებაც. კერძოდ, წერს იმ პატარა, მაგრამ საკმაოდ აქტიური ჯგუფის შესახებ, რომელიც მოქმედებს თბილისში და ძირითადად ამ მოძღვრების პროპაგანდით, ლ. რონ ჰაბარდის მრავალრიცხოვანი წიგნების თარგმნითა და გავრცელებით არის დაკავებული. ეს მცირერიცხოვანი ჯგუფი ძალისხმევას არ იშურებს იმისათვის, რომ საენტოლოგიური მოძღვრება ცნობილი გახდეს მოსახლეობის უფრო ფართო წრისათვის.

წიგნის ავტორი დამაჯერებლად ალაგებს საენტოლოგიურ რელიგიას, ცდილობს მკითხველს ისე დაანახოს ეს რელიგია,

როგორც თვით ამ მიმდინარეობის მიმდევრებს ესმით. არ ცდილობს რომ მათ მოძღვრებაში იპოვოს შინაგანი წინააღმდეგობები და შეცდომები. თუმცა, თავისი შრომის დასასრულს ავტორი თვითონ სვამს ასეთ კითხვას – არის თუ არა ამ მოძღვრებაში რაიმე საკამათო? რაზედაც დადებითად პასუხობს. მისი აზრით, საკამათო ბევრი რამ არის, მაგრამ, ამჯერად, იგი კმაყოფილდება მხოლოდ საენტოლოგიური რელიგიის მოძღვრების პოზიტიური გადმოცემით, ცდილობს ასახოს ეს რწმენა ზუსტად ისე, როგორც ამას თვით ლ. რონ ჰაბარდი და მისი მიმდევრები გულისხმობენ.

თეიმურაზ ფანჯიკიძის წიგნი ნათელი, გასაგები ქართულით არის დაწერილი. მისი წაკითხვისას უცხო ენათა ლექსიკონი ნამდვილად არ დაგჭირდებათ, რადგან ყველაფერი ადგილზევე არის განმარტებული. საერთოდ კი, საქართველოში ნაკლებად მეგულება კაცი, რომელიც რელიგიურ თემატიკაზე ასე ლაღად და გასაგებად წერდეს, როგორც თეიმურაზ ფანჯიკიძე.

მკითხველი, უდაოდ, ბევრ ინფორმაციას მიიღებს ამ ახალი რელიგიის შესახებ, გაერკვევა XX-XXI საუკუნეების რელიგიური მოძრაობების ხასიათში, როგორც ამერიკაში, ისე ევროპაში. წიგნი დაეხმარება იმათაც, ვისაც უნდა სწორი წარმოდგენა შეიძუშაოს მსოფლიოში ამჟამად მიმდინარე პროცესებზე და რელიგიურ ვითარებაზე ცალკეულ კონფესიებში.

ირაკლი კალანდია
ფილოსოფიის დოქტორი,
საქართველოს ფილოსოფიური
აკადემიის აკადემიკოსი

ლაფაიეტ რონ ჰაბარდი – საენტოლოგიის რელიგიის დამაარსებელი

მეცნიერება რელიგიის გარეშე კოჭლია.
რელიგია მეცნიერების გარეშე – ბრმა.

ა. აინშტაინი

საენტოლოგიის მიზანი მდგომარეობს
იმაში, რომ ადამიანი უფრო უნარიანი
გახდეს, რომ უკეთესი ცხოვრებით იც-
ხოვროს (რაც თავად მიაჩნია უკეთესად)
სხვა ადამიანებთან ერთად და უკეთესი
თამაში ითამაშოს.

ლ. რონ ჰაბარდი

ჰაბარდისათვის მთავარი იყო არა ღიღება და პატივი, არამედ ზნეობრივი მიზანი: გაეხადა ადამიანი უკეთესი, სწორედ ამისათვის შექმნა მან საენტოლოგიური რელიგია.

საენტოლოგთა ნაზრევებიდან

ლაფაიეტ რონ ჰაბარდი მეოცე საუკუნეში წარმოშობილი ახალი რელიგიის საენტოლოგიის შემქმნელი და მისი სწავლების ერთადერთი ავტორია, რომელსაც მემკვიდრე არ ყოფილა. იგი მოვიდა 27 საუკუნის შემდეგ ბუდას, 20 საუკუნის შემდეგ იესო ქრისტეს და 13 საუკუნის შემდეგ მუჰამედის დაბადებიდან.

მათ შემდეგ დიდი ღრო გავიდა და მსოფლიო, ცხადია, ძალზე შეიცვალა. ამ ხნის მანძილზე კაცობრიობის ცივილიზაციამ უდიდეს წარმატებებს მიაღწია, ცხოვრების სრულიად ახალი პირობები შეიქმნა, რაშიაც თავისი გადამწყვეტი და წონიანი სიტყვა თქვა მეცნიერებამ. ამ ხანგრძლივი პერიოდის მანძილზე იმის ილუზიაც გაჩნდა, რომ მეცნიერება პასუხს გასცემდა ყველა ურთულეს, დღემდე პასუხგაუცემელ კითხვებზე.

ვინაიდან კაცობრიობა რადიკალურად შეიცვალა და სრულიად სხვა სახე მიიღო, ამიტომ, ნებისმიერ რელიგიას, რომელიც ახალ პირობებში წარმოიშობოდა, უნდა გაეთვალისწინებინა მომხდარი ცვლილებები, დაეძლია დღემდე არსებული, ფაქტიურად ყველა რელიგიის თანმდევი ეჭვის და დაუჯერებლობის სინდრომი.

სწორედ ამიტომ, ლ. რონ ჰაბარდი ადრეულ წინასწარმეტყველებთან შედარებით გვევლინება სრულიად ახალი, განსხვავებული ეპოქის შვილად.

მის მიერ შექმნილი მოძღვრება „საენტოლოგია“ გაინმარტება როგორც სულის შესწავლა და საკუთარი თავის მართ-

ვა, სამყაროსთან და სხვა სიცოცხლესთან მიმართებაში. სა-
ენტოლოგიის ეკლესიის მიზანი მარტივია: „დაეხმაროს ინდი-
ვიდს, როგორც სულიერ არსებას, რომ მან დაიბრუნოს თავი-
სი ჭეშმარიტი ბუნება და ამის შედეგად გააცნობიეროს თა-
ვისი დამოკიდებულება თანამომემებთან და სამყაროსთან. ესაა
გზა პიროვნული მთლიანობისაკენ, ნდობისაკენ და თვით სუ-
ლიერი თავისუფლებისაკენ“.¹

ლაფაიეტ რონ ჰაბარდი თავის თავს არც ქრისტესავით
ძე-ღმერთად, არც ბუდასავით გასხივოსნებულად და არც მუ-
ჰამედივით ალაჰის უმთავრეს და უკანასკნელ წინასწარმეტყ-
ველად თვლიდა თავს.

იგი უბრალო, ჩვეულებრივი ადამიანი იყო და მისი ცხოვ-
რება არ შეიცავდა ისეთ ზებუნებრივ სასწაულებს, რომლებიც
ტრადიციულ რელიგიებში უზვად არის აღწერილი. ბუნებრი-
ვია, რომ არც მის სიკვდილს გამოუწვევია ისეთი დიდი მოვ-
ლენები, რაც იესო ქრისტეს ჯვარცმას და მის აღდგომას
მოჰყვა.

ლ. რონ ჰაბარდის მოძღვრება, რომელიც მისი ადეპტების
თქმით უზარმაზარ რელიგიურ წერილს შეადგენს და შეიცავს
40 მილიონზე მეტ სიტყვას, პასუხი უნდა გაეცა კაცობრიო-
ბის მიერ დასმულ ყველა კითხვაზე, რომელიც გვხვდება და-
სავლურ თუ აღმოსავლურ რელიგიებსა თუ ფილოსოფიურ
სისტემებში. ამიტომ, სრულიად არ არის გასაკვირი საენტო-
ლოგთა ის მინიშნება და პრეტენზია, რომ მათი რელიგია
იკვებება გაცილებით გაცილებით უფრო ღრმა წყაროებიდან,
ვიდრე ის, რაც წარმოიქმნა 2 ათასი წლის წინ (აქ აშკარად
ქრისტიანობაზეა მინიშნება – თ. ფ.).

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, წარწერა
გარეკანზე.

მათი თქმით, ესაა სიბრძნე, რომელიც აგრძელებს ათი ათასი წლის ძიებების ტრადიციას აღმოსავლურ და დასავლურ ცივილიზაციებში. როგორც თვით ლ. ჰაბარდი მიუთითებდა:” ... საჭირო გახდა ფილოსოფიის ღრმა დამუშავება და შემეცნება, აზიის პრაქტიკა და აგრეთვე დასავლეთის საბუნებისმეტყველო მეცნიერებებისა და მათემატიკის ღრმად შესწავლა, რათა მიგვეღწია იმ სიზუსტისათვის, რომელიც საენტოლოგიაშია მოცემული ... საენტოლოგიამ შეგვიყვანა სასწაულების მეორე ეპოქაში“.¹

დღეს, – წერენ ჰაბარდის მიმდევარნი, – საენტოლოგია ცდილობს მიაღწიოს რელიგიურ მიზნებს, მიმართავს ადამიანის სულიერ არსს და მის როლს მარადიულობაში, მაგრამ იგი უდგება რელიგიის ტრადიციულ ფორმებს გონების მეოხებით. ასეთი მიდგომა კი არ შეიძლება გაპროტესტდეს თვით მეცნიერების მიერაც კი.

საენტოლოგთა მტკიცებით, მათი პრაქტიკა მოიცავს ზუსტ მეთოდებს, რომლის დახმარებითაც ადამიანი აღწევს სულიერ გაცნობიერებას. ამ მეთოდებს „ტექნოლოგიებს“ უწოდებენ. ასეთი „ტექნოლოგიები“ აღწერენ რაიმეს გამოყენების მეთოდებს, იმის საწინააღმდეგოდ, რომ გვექონდეს უბრალო ცოდნა საგნის შესახებ, როგორიც ის სინამდვილეში არის.

ლ. რონ ჰაბარდის მოძღვრება ყველა ადამიანისკენაა მიმართული, რადგან ჭეშმარიტება და სიბრძნე ეკუთვნის ყველას, ვინც კი მისკენ ისწრაფვის.

არის თუ არა ასეთი მეთოდები სხვა რელიგიებში? რასაკვირველია არის, მაგრამ ლ. რონ ჰაბარდის მომხრეთა მტკიცებით, საენტოლოგიაში ისინი უფრო პრაგმატულად

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, „საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“.. გვ. 27.

ზორციელდება და ეყრდნობა ცხოვრების ფუნდამენტალური კანონების გაგებას და გვთავაზობენ მოსალოდნელი შედეგების სერიას, რომლის გათვალისწინებითაც ადამიანს შეუძლია ისწრაფოს და მიაღწიოს სულიერი გაცნობიერების უფრო მაღალ დონეს.

ამასთანავე, საენტოლოგები უარყოფენ რაიმე სერიოზულ დაპირისპირებას რელიგიასა და მეცნიერებას შორის. და თუკი ასეთი წინააღმდეგობა მაინც წარმოჩინდება, ეს არისო მოჩვენებითი წინააღმდეგობა, – კატეგორიულად ასკენიან ისინი.

ახლა კი, რამდენიმე სიტყვა ვთქვათ ამ ახალი, არაორდინარული რელიგიის შემქმნელის პიროვნების შესახებ:

ლაფაიეტ რონ ჰაბარდის ფენომენი

საენტოლოგიის დამაარსებლის — ლაფაიეტ რონ ჰაბარდის ბიოგრაფიაში, როგორც უკვე ვთქვით, არაფერია ზებუნებრივი, უცნობი და ილუმალი. მისი ცხოვრების თითქმის ყველა დღე და დეტალი ცნობილია. მას არც ღვთაებრიობის, არც ზებუნებრიობის და არც ზეკაცის პრეტენზია არა ჰქონია. მან უბრალო მოკვდავივით იცხოვრა 75 წელი ყოველგვარი სასწაულების გარეშე და ჩვეულებრივი ადამიანივით გარდაიცვალა. მას ქრისტიანული არ აუღია თავის თავზე კაცობრიობის ცოდვები, ცხადია, არც ზეცად ამალღებულა. მოკლედ რომ გავიმეოროთ, ეს იყო ჩვეულებრივი ადამიანი, რომელმაც შექმნა ახალი რელიგია, რომელიც შეესატყვისებოდა მეცნიერებისა და ტექნიკის აყვავების პერიოდს, რომლის დროსაც, როგორც უკვე ვთქვით, მეცნიერებას გაუჩნდა ილუზია პასუხი გაეცა ყველა არსებულ კითხვაზე, რომლის გარეშეც გონიერი რწმენის მიღწევა უაზრო და შეუძლებელი ჩანდა.

ლაფაიეტ რონ ჰაბარდი დაიბადა 1911 წელს აშშ-ში, ნებრასკის შტატში, ქალაქ ტილდენში, ამერიკელი საზღვაო ოფიცრის ოჯახში. მისი ბიოგრაფიები ხშირად იხსენებენ მის ბავშვობას, მეგობრობას ინდიელებთან, მრავალრიცხოვან მოგზაურობებს, მის დიდ ინტერესზე აზიური კულტურისადმი, განსაკუთრებით კი ბუდიზმისა და ღაოსიზმის რელიგიებისადმი, მათი მაღიარებელი ხალხების ცხოვრებისადმი.

შემდგომ ეტაპად ლ. რონ ჰაბარდის ცხოვრებაში ბიოგრაფიები თვლიან რონის დაბრუნებას ამერიკაში, სადაც იგი იწყებს ბირთვული ფიზიკის შესწავლას იმ მიზნით, რომ აეხსნა სიცოცხლის არსი ამ მცირე ნაწილაკებით, რომლებიც ენერგიის მახასიათებლები არიან. ბირთვული ფიზიკის შესწავლამ მისთვის ბოლომდე არა, მაგრამ ოდნავ მაინც ახალა

ფარდა სამყაროს იდუმალებას. მაგრამ, ამ ფაქტში, მთავარი მაინც ის იყო, რომ ამ მეთოდოლოგიამ იგი მიიყვანა სულიერი საკითხებისადმი მეცნიერულ მიდგომამდე.

ჯორჯ ვაშინგტონის სახელობის უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ, იგი კვლავ იწყებს მოგზაურობას. ბიოგრაფიკები განსაკუთრებით გამოყოფენ მის მონაწილეობას ეთნოგრაფიულ ექსპედიციებში კარიბის ზღვის აუზში და პუერტო-რიკოში.

განსაკუთრებული ეტაპი ლ. რონ ჰაბარდის ცხოვრებაში დაიწყო 1933 წელს, როდესაც სტარტს იღებს მისი ლიტერატურული კარიერა. მომდევნო 16-17 წლის მანძილზე მან მეტად ნაყოფიერად იშრომა, დაწერა ორასზე მეტი რომანი, მოთხრობა, კინოსცენარი, რომელზედაც რეჟისორები იღებდნენ საინტერესო ფილმებს, ზოგიერთი ფილმი თვით ჰაბარდის რეჟისორობით არის გადაღებული. მსგავს პრეცედენტს რელიგიის ისტორიაში ალბათ ნაკლებად წავაწყდებით; მაგრამ, მთავარი მაინც ის იყო, რომ მისი ლიტერატურული საქმიანობა ემსახურებოდა ძირითად მიზანს – ეპოვნა ცხოვრების საერთო მნიშვნელი. ხანგრძლივი კვლევის შედეგად იგი მიდის იმ დასკვნამდე, რომ „არის რაღაც უცნობი ფაქტორი – ხსოვნა, რომელიც იწერება და გადაეცემა ერთი თაობიდან მეორეს“.

თავის აღმოჩენას იგი აჯამებს ნაშრომში, რომელსაც „ესკალიბური“ ჰქვია. ამ ნაწარმოებში გატარებულია მთავარი აზრი, რომ სიცოცხლის ყველა ფორმისათვის დამახასიათებელია სწრაფვა გადარჩენისაკენ. როგორც ბიოგრაფიკები აღნიშნავენ, ამ ნაშრომს ძალიან დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა მის მოღვაწეობაში, რადგან ეს წიგნი სთავაზობდა ადამიანებს არა მარტო სიცოცხლის გადარჩენის ყველა ფორმის კლასიფიკაციას, არამედ ამ მეთოდების გამოყენებას ყოფიერების ყველა სფეროში. ეს შრომა, მიუხედავად მისი დიდი მნიშვნელობისა,

არ გამოქვეყნებულა, რადგან იგი ვერ სთავაზობდა ხალხს თერაპიის ბოლომდე სრულყოფილ, ეფექტურ მეთოდებს; თუმცა, კვლევას ამ მიმართულებით აგრძელებდა, რათა დაემტკიცებინა თავისი თეორიის – „გადარჩენის შესახებ“ ჭეშმარიტება.

ლ. რონ ჰაბარდის შემდგომი ბიოგრაფია განსაზღვრა მეორე მსოფლიო ომმა, რომლის დროსაც იგი, როგორც საზღვაო ოფიცერი, მონაწილეობდა ბრძოლებში ატლანტიკის და წყნარ ოკეანეებში, სადაც ის ზურგში დაიჭრა. ამავ პერიოდში მნიშვნელოვნად გაუარესდა მისი მხედველობაც, რის გამოც იგი მოხვდა კალიფორნიის შტატის ქალაქ ოკლენდის ჰოსპიტალში, სადაც მან მკურნალობასთან ერთად დაიწყო ექსპერიმენტები ყოფილ პატიმრებზე, თავისი თერაპიული ხერხების დახვეწისათვის.

როგორც საენტოლოგები აღნიშნავენ, ეს იყო მისი ბრძოლა რეაქტიული გონების დასამარცხებლად, რომელსაც რონ ჰაბარდი ყველა ფსიქოსომატური დაავადებების და გადაცდენების ერთადერთ წყაროდ თვლიდა. რეაქტიულ გონებაში ის გულისხმობდა: გონების იმ ნაწილს, რომელიც შეიცავდა „უკუქცევით ან რეაქტიულ ინფორმაციას, რომელიც არ ანალიზდება ანალიტიკური გონების მიერ, არამედ ექვემდებარება დრამატიზაციას ან აბერაციას. აზროვნების პროცესში ის იყენებს იდენტურობის კონცეფციას: $A=A=A$. ეს, არსებითად, ცხოველური აზროვნების მექანიზმს წარმოადგენს“.¹

„ადამიანი, – წერდა რ. ჰაბარდი, – ფლობს არა მარტო ფიზიო-ცხოველურ გონებას, არამედ ფლობს ისეთი სიძლიერის და სირთულის ანალიტიკურ გონებას, რომ მას სხვა სახეობებში რეალური მეტოქე არა ჰყავს... რეაქტიული გონება მღებარეობს ანალიტიკურ და ფიზიო-ცხოველურ გონებებს

¹ ლ. რონ ჰაბარდი „დიანეტიკა: საწყისი თეზისები“, გვ. 20.

შორის. ეს გახლავთ ფიზიო-ცხოველური გონების, ცხოველთა „ანალიტიკური“ გონებისა და ადამიანებში პიროვნული პოზიციის კრიტიკული სიტუაციის გრძნობის კოორდინირებული რეაქციები. ყველა ფსიქოლოგიური ან ფსიქოსომატური ხასიათის შეცდომები, ამ ანალოგიიდან გამომდინარე, უნდა იდოს რეაქტიულ გონებაში...

ნებისმიერი ან ყველა შეცდომა ფიქრის და მოქმედებისას წარმოიშობა რეაქტიული გონებიდან, რადგან ის გაძლიერებულია მტკივნეული გამოცდილებით. ამას შეიძლება ეწოდოს „ჩრდილოვანი გონება“, რომელიც უმაღლეს რეაგირებს, როდესაც მისი შიგთავსის რომელიმე ნაწილი აღიქმება ინდივიდუუმის გარემოში, რის დროსაც ის გვერდს უვლის ანალიტიკურ გონებას და იწვევს დაუყოვნებლივ რეაქციას ფიზიო-ცხოველურ გონებაში და სხეულში“.¹

სხვა განმარტებით: „რეაქტიული გონება არის გამღიზიანებელი – პასუხის მექანიზმი. არასწორად აგებული და მოქმედი რთულ ვითარებაში. რეაქტიული გონება არასდროს წყვეტს მოქმედებას. ეს გონება უგონო მდგომარეობაშიც უწყესრიგოდ იღებს გარემოს სურათებს. რეაქტიული გონება მოქმედებს ცნობიერების დონის დედა“.²

ან კიდევ: „რეაქტიული გონება არის გონების ნაწილი, რომელიც მთლიანად მუშაობს გაღიზიანება-პასუხის რეაქციებზე (გაღიზიანება იწვევს საპასუხო რეაქციას), რომელიც არ ექვემდებარება ადამიანის ნება-სურვილს, რომელიც ცდილობს მოახდინოს ზეგავლენა თავის ძალაზე, ძალაუფლება

¹ ლ. რონ პაბარდი, „დიანეტიკა: საწყისი თეზისები“, გვ. 20.

² ლ. რონ პაბარდი, „სამუშაოს პრობლემები, საენტოლოგია ყველდღიურ სამყაროში გამოსაყენებლად“, გვ. 157.

მოიპოვოს თვითშეგნებაზე, მიზნებზე, ფიქრებზე, საკუთრივ ორგანიზმსა და მოქმედებებზე“.¹

მისი მთავარი შრომა გონების შესახებ არის „დიანეტიკა: თანამედროვე მეცნიერება გონების შესახებ“... „ეს არის რონის ძირითადი წიგნი, სადაც წარმოდგენილია მის მიერ რეაქტიული გონების აღმოჩენა, რომელიც იმონებს და იმორჩილებს კაცობრიობას. ის არის საშინელი კოშმარების, უსაფუძვლო შიშების, მღელვარებისა და დაუცველობის წყარო. აქ მოცემულია გზა, თუ როგორ დავაღწიოთ მას თავი და როგორ მივაღწიოთ ქლირის მდგომარეობას. ესაა დიანეტიკური პროცედურის სრული სახელმძღვანელო და მისი დახმარებით, ნებისმიერ ორ ადამიანს შეუძლია დაამსხვრიოს ის ბორკილები, რომლებმაც წარსული უსიამოვნებებისა და ტრავმების პატიმრად აქცია“.²

ჰაბარდის აღმოჩენილი თერაპიული ხერხები ებრძვიან სწორედ ასეთ რეაქტიულ გონებას. ამ გზით მან არა მარტო თავისი თავი განკურნა, არამედ შექმნა თავისი მეთოდოლოგია, რომელმაც თანდათან მოიპოვა პოპულარობა.

მეოცე საუკუნის 50-იან წლებში ზედიზედ გამოდის მისი მეტად მნიშვნელოვანი წიგნები: „დიანეტიკა, სულიერი ჯანმრთელობის თანამედროვე მდგომარეობა“ და „გადარჩენის მეცნიერება“.

ბერძნული სიტყვიდან მომდინარე (დიანოია – აზროვნება) დიანეტიკის ტერმინი საენტოლოგთა თქმით მოიცავს მეცნიერებას აზროვნებაზე. აქვე შედის ქვეცნობიერთა ჯგუფი, რომლის მიხედვით შესაძლებელია კაცობრიობის ინდივიდუალური და კოლექტიური საქმიანობის გაგება, პროგნოზირება და გაუმჯობესება. ამ ნაწარმოებში აღწერილია სულისა და ფიზი-

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, „საენტოლოგია ახალი მზერა სამყაროზე“, გვ. 318.

² იქვე, გვ. 283.

კური სამყაროს ურთიერთდამოკიდებულების პრობლემები. რონ ჰაბარდი ზანგრძლივი კვლევის შედეგად მიდის დასკვნამდე, რომ ადამიანი წარმოადგენს წმინდა წყლის სულიერ არსებას, რომლის გამოცდილება ვრცელდება ჩვენთვის დღემდე ცნობილი საზღვრების მიღმა.

ჰაბარდი სიცოცხლის უკვდავ სულს ტეტანს უწოდებს. „როგორც თვით რონი წერს თავის ნაშრომში – „საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“: „საენტოლოგიამ გააკეთა აღმოჩენა, რომელიც ყოველნაირ მეცნიერულ კრიტიკას უძლებს, ადამიანი არ არის სხეული, არამედ არის ცოცხალი არსება, რომელიც მართავს სხეულს. ამ ცოცხალ არსებას საენტოლოგიაში ჩვენ ვუწოდებთ ტეტანს, ბერძნული სიტყვიდან *theta*, მათემატიკური სიმბოლო, რომელიც საენტოლოგიაში გამოიყენება სიცოცხლის პირველწყაროს და თავად სიცოცხლის გამოსახატად. ინდივიდუმი, ადამიანი, თავად პიროვნება არის ეს ცოცხალი ერთეული. მას სხეული ემატება და ცვლილებას განიცდის. სწორედ სხეულის დამატება იწვევს მის უცოდინარობას საკუთარი მდგომარეობის შესახებ. საენტოლოგიის მისიაა გაზარდოს სულის ცოდნა იმ დონემდე, რომ სულმა კვლავ აღიდგინოს თუ რას წარმოადგენს და რას აკეთებს იგი. ამ მდგომარეობაში ტეტანს შეუძლია მიმართოს თავის სხეულს, თავის გარემოცვას, სხვა სხეულებს და განკურნოს ისინი. სწორედ ტეტანი აშენებს და ქმნის რეალურ ფორმებსა და ორგანიზმებს.

ტეტანის შესაძლებლობებს შორის არის უკვდავებაც, იმის სრული შემეცნებით, თუ რას წარმოადგენს იგი. იმ ხნის განმავლობაში, რაც მან დედამიწაზე გაატარა. მას შემდეგ, რაც უამრავი სიკვდილი გამოიარა, ტეტანს დაავიწყდა ვინ იყო და სად იყო. ეს ცოდნა შესაძლოა აღიდგინოთ საენტო-

ლოგიაში, თუ საენტოლოგი ატარებს სპეციალურ პროცესინგს ამ მიზნით“.¹

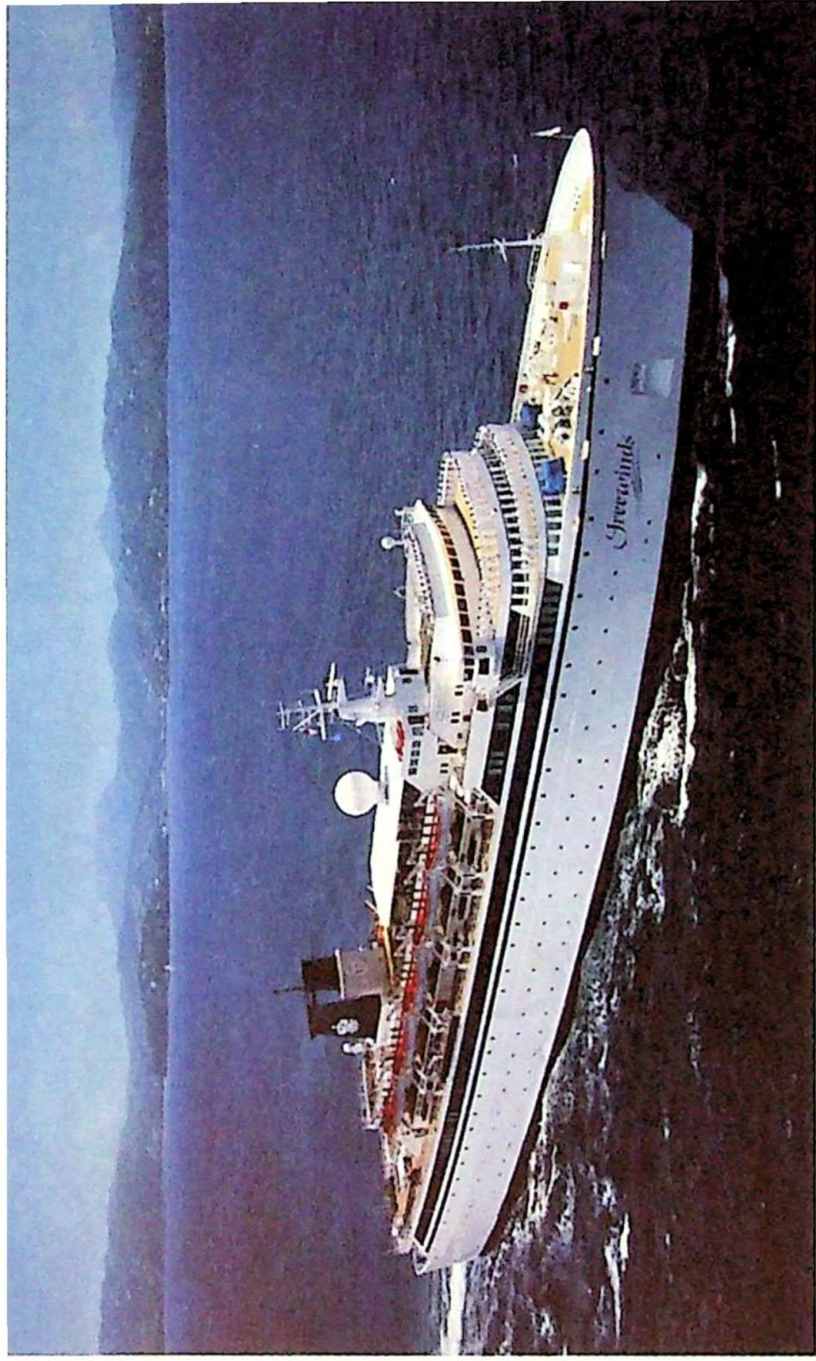
საენტოლოგიაში თვლიდნენ, რომ მათ კვლევას აქვს რელიგიური ბუნება, ამიტომ, ვინც ამ სწავლებას მისდევდა, ლოგიკურად ჩათვალეს, რომ ისინი ახალი რელიგიის მიმდევრები არიან. მას კი პრაქტიკული ნაბიჯებიც მოჰყვა: 1954 წელს ლოს-ანჯელესში შეიქმნა პირველი ეკლესიაც, რის შემდეგაც ამ მოძრაობის გავრცელება დაიწყო როგორც ამერიკაში, ისე ევროპაში. ასე, თანდათან იქმნება და იზრდება საორგანიზაციო წესები, რომლებიც საფუძვლად დაედო ეკლესიის სტრუქტურას.

მეოცე საუკუნის 50-იან და 60-იან წლებში რონ ჰაბარდი აგრძელებს მუშაობას თავის გამოკვლევებზე სულის ბუნების შესახებ, ამავე დროს კითხულობს ლექციებს, ქმნის „სენტ-ჰილის მიმოხილვით კურსს“, რომელიც უნდა გამხდარიყო ერთგვარი ხიდი სულიერი მიღწევების მაღალი დონეებისკენ.

შემდგომ, თავისი ცოდნის გაღრმავების მიზნით, იგი ტოვებს ადმინისტრაციულ სამუშაოს და მიდის ზღვაზე, გემზე, რათა კიდევ უფრო გაეფართოებინა და გაეღრმავებინა თავისი კვლევა. როგორც მისი მიმდევრები თვლიან, აქ მან მოაწესრიგა და მოდერნიზირება მოახდინა საენტოლოგიის დაბალი დონეების და აგრძელებდა მუშაობას უმაღლესი სულიერი დონეების მისაღწევად.

გარდა ამ სერიოზული მუშაობისა სულიერ სფეროში, ლ. რონ ჰაბარდი გვერდს ვერ უხვევდა და უწყურადღებოდ არ ტოვებდა საზოგადოებაში არსებულ მტკივნეულ და საჭირბოროტო საკითხებს. ამ მხრივ, მეტად საყურადღებოა მისი

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, „საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“, NEW ERA, გვ. 37.

ზომადი „ფრიეზი“. დაცურავს კარიბის ზღვაში, შორს ცხოვრებისეული ამაოებისაგან და ეხმარება საინტელოგებს უმაღლესი სულიერი დონეების მიღწევაში.

საქმიანობა ნარკომანიის პრობლემებზე, ნარკომანთა რეაბილიტაციის საკითხებზე. მნიშვნელოვანია მისი შეტანილი წვლილი განათლების სისტემაში, არარელიგიური მორალის ჩამოყალიბებაში და სხვ.

მისი ბიოგრაფიის ცნობით, ლ. რონ ჰაბარდი 1978 წელს ბრუნდება აშშ-ში, კერძოდ ფლორიდის შტატის ქალაქ კლიროუტში, სადაც ქმნის საენტოლოგთა ეკლესიის მიწიერ ბაზას. ქმნის სასწავლო ფილმებს. უფრო გვიან გადადის სამხრეთ კალიფორნიაში, სადაც აგრძელებს ტრადიციულ მუშაობას, კვლავ იღებს ფილმებს რელიგიურ თემებზე.

მეოცე საუკუნის 80-იან წლების დასაწყისი დამამთავრებლად ითვლება ლ. რონ ჰაბარდის მოღვაწეობაში. ამ დროს იგი ინტენსიურად იკვლევდა ადამიანის უმაღლეს სულიერ სფეროს, რითაც კრავს წრეს და წერტილს უსვამს თავისი სწავლების გადმოცემას, რომელსაც მთელი თავისი სიცოცხლის მანძილზე ქმნიდა.

ლაფაიეტ რონ ჰაბარდი 1986 წლის 24 იანვარს გარდაიცვალა 75 წლის ასაკში. მას დიდი მემკვიდრეობა დარჩა, რომლის პოპულარობა, სპეციალისტთა აზრით, სულ უფრო მატულობს. ამჟამად მიმოქცევაშია მისი 120 მილიონზე მეტი წიგნი, რომელიც მისი მოძღვრების პოპულარიზაციას ემსახურება. მაგრამ, როგორც ყველა მკვლევარი თვლის, ასევე დიდია მისი დამსახურება საზოგადოების ფორმირების სხვა სფეროებშიც, როგორც უკვე ეთქვით, ნარკომანიასთან ბრძოლის პროცესში, განათლების გაუმჯობესების, არარელიგიური მორალური კოდექსის შექმნაში და ა. შ.

ხოლო მის მიერ შექმნილი საენტოლოგიის რელიგია საკმაოდ ინტენსიურად ვრცელდება მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში. იგი, მკვლევართა აზრით, იმისათვისაა შექმნილი, რომ ადამიანი უკეთესი გახდეს, იმისათვის, რომ უყვარდეს მოყვასი. როგორც თვითონ ჰაბარდი წერდა: „მე მომწონს სხვათა

დახმარება, უდიდესი სიამოვნების გრძნობა მეუფლება, როცა ვხედავ, როგორ თავისუფლდება ადამიანი იმ ჩრდილებისაგან, რომლებიც მის ცხოვრებას აბნელებენ“.¹

ამ საქმეში დიდ როლს ასრულებს ლ. რონ ჰაბარდის უმთავრესი დანატოვარი – ტექნოლოგიები, რომლებიც საენტოლოგთა მტკიცებით, სასწაულებს ახდენენ და ამ მოძღვრების მილიონობით მეგობარი, რომლებიც ავრცელებენ ამ ტექნოლოგიებს, რათა ისინი მარადისობად გადაიქცნენ.

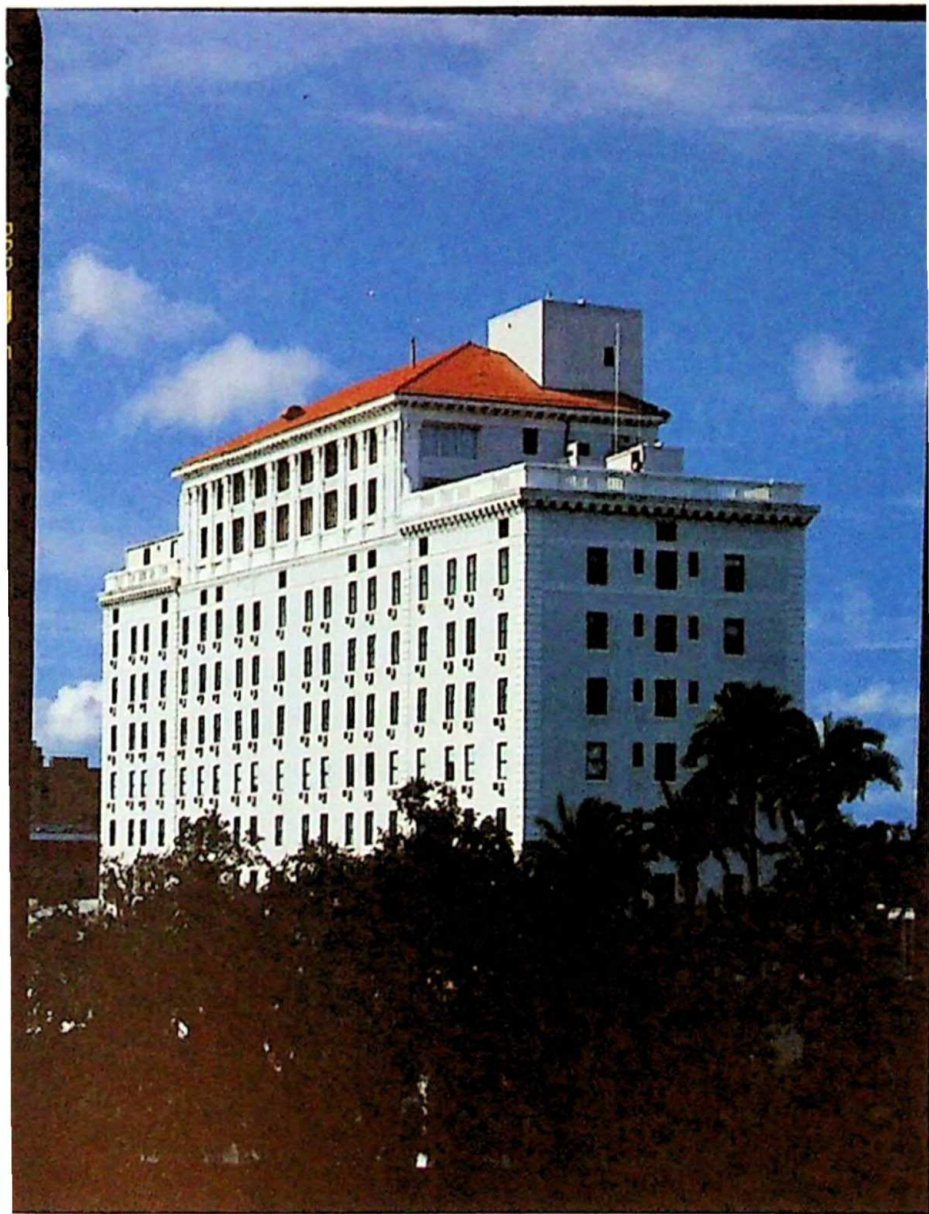
საენტოლოგები თვლიან, რომ ლ. რონ ჰაბარდმა სული ჩაბერა მოძღვრებას, რომელიც ახდენს არა მარტო გავლენას და სულის ყოვლისმომცველ აღწერას, არამედ გვიჩვენებს ერთადერთ გზას სრული სულიერი თავისუფლებისაკენ.

„ერთადერთი ნამდვილი მკურნალი სამყაროსი, – წერდა ლ. ჰაბარდი, – არის სული, ეს ზედმიწევნით არის ნაჩვენები საენტოლოგიაში და ეს უფრო მეტად შეიგრძნობა, ვიდრე საბუნებისმეტყველო მეცნიერებანი და მათემატიკა. საენტოლოგი მიმართავს ადამიანის სულს და სურს გამოჟანმრთელდეს, ადამიანი გახადოს ბედნიერი და მოაპოვებინოს პირადი უკმაყოფილება“.²

ასე დამთავრდა 50-ათასწლიანი ძიება ჭეშმარიტი აზროვნების აღმოსაჩენად. ეს არის ცოდნა თქვენი, ადამიანების შესახებო – ასეცნიან საენტოლოგები.

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, „სამუშაოს პრობლემები“, გვ. 191.

² ლ. რონ ჰაბარდი, „საენტოლოგია: „ახალი მზერა სამყაროზე“, გვ. 27.

საენტოლოგიური სახმელეთო ბაზის ყველაზე დიდი
ორგანიზაცია, რომელიც მდებარეობს ფლორიდის შტატის
ქალაქ კლირუოტერში

საენტოლოგიის რელიგიური წანამძღვრები

საენტოლოგია, ისევე როგორც სხვა მნიშვნელოვანი რელიგიები, არ ჩამოყალიბებულა მსოფლიო განვითარების შარაგზის მიღმა, სუფთა ადგილზე. მისი მიმდევრები აცხადებენ თავს მემკვიდრედ იმ 500 ასწლეულის კულტურული განვითარების, რაც კაცობრიობამ განვლო. ეს მემკვიდრეობა კი ისევე ძველია და ნაირფეროვანი როგორც თვით კაცობრიობა.

სწორედ ამიტომ, მიუხედავად იმისა, რომ საენტოლოგია ახალი, მეოცე საუკუნის რელიგიაა, თავისი ფესვებით იგი შორეულ წარსულში მიდის.

საენტოლოგთა მტკიცებით, ყველა რელიგია ცდილობდა და ცდილობს შეიცნოს სამყარო და უკეთესი გახადოს იგი. რელიგიას კი, ყოველთვის უდიდესი და განმსაზღვრელი გავლენა ჰქონდა ადამიანთა მოდგმაზე.

საენტოლოგიის მიზანიც იგივეა. როგორც თვითონ წერენ: „საენტოლოგიის საბოლოო მიზანი არ არის ყოველივე არსებულის არარსებობად გარდაქმნა ან ინდივიდის გათავისუფლება ნებისმიერი მაზისაგან, რომელშიც არ უნდა იყოს ის.

საენტოლოგიის მიზანი მდგომარეობს იმაში, რომ ადამიანი უფრო უნარიანი გახდეს, რომ უკეთესი ცხოვრებით იცხოვროს (რაც თავად მიაჩნია უკეთესად) სხვა ადამიანებთან ერთად და უკეთესი თამაში ითამაშოს“.¹

შესაბამისად, საენტოლოგია ეძებს და პოულობს ადამიანის საკუთარ მე-ს, სულიერ არსებას, რომელსაც ტეტანი ჰქვია და რომელიც ცდილობს შეიცნოს ცხოვრება და გააუმჯობესოს იგი. ეს ძიებები, საენტოლოგთა თქმით, იყო ძალზე

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, NEW-ERA, გვ. 107

ხანგრძლივი ძიებები, მაგრამ მან შედეგები მაინც მოიტანა. ადამიანებს უკვე აქვთ პასუხები იმ მრავალსაუკუნოვან კითხვებზე, რომლებზეც აქამდე დაბეჯითებით ვერაფერს ვამბობდით.

საენტოლოგები გაკვრით მიმოიხილავენ იმ დიდ გზას, რომელიც კაცობრიობამ გაიარა და რაც მსოფლიოს რელიგია-წარმოდგენებში აისახა. ჩამოთვლიან იმ საკვანძო მომენტებს და წარმოდგენებს, რომლებმაც გადამწყვეტი როლი შეასრულეს კაცობრიობის სულიერ ძიებებში, სხვადასხვაგვარი ცივილიზაციების ჩამოყალიბებაში.

თავის ათვლას საენტოლოგები იწყებენ იმ უმარტივესი რელიგიური წარმოდგენებით, რასაც რელიგიათმცოდნეულ ლიტერატურაში ფეტიშისტურ, ტოტემისტურ, ანიმისტურ თუ მაგიურ წარმოდგენებს უწოდებენ.

ისინი იხსენებენ საფრანგეთში, ლასკოს გამოქვაბულში 15 ათასი წლის წინ კედელზე დახატულ ხარებს, რომელსაც დამხატველთა აზრით, ხელი უნდა შეეწყო მათთვის ნადირობაში, ცხოველთა დაჭერა-დამორჩილებაში, ხოლო ის, რაც კედელზე იყო დახატული ზეპირსიტყვიერად იყო ასახული მითებსა თუ ლეგენდებში.

რელიგიის ბევრი მკვლევარისაგან განსხვავებით, რომლებიც აცხადებდნენ და დღესაც აცხადებენ, რომ პირველყოფილი ადამიანი არ გამოყოფდა თავის თავს ბუნებისაგან და არ უპირისპირდებოდა მას, საენტოლოგები ამტკიცებენ, რომ ადამიანი ყოველთვის განარჩევდა თავის თავს ცხოველებისაგან და მათგან განსხვავებით თვლიდა, რომ იგი ღვთიური ნაპერწკლით იყო ნასაზრდოები.

ამ წარმოდგენამ ადამიანის განსაკუთრებულობის შესახებ, საენტოლოგთა მტკიცებით, შექმნა კიდევ პირველი ცივილიზაციები. მათ მაგალითისათვის მოჰყავთ ძველევგიპტური ცივილიზაცია, რომელმაც დაახლოებით 27 საუკუნე იარსება.

საენტოლოგების თქმით, ეგვიპტელები იყვნენ პირველები, რომლებიც შეეცადნენ დაეძლიათ ადამიანებში ღრმად ჩამჯდარი შიში წინაპართა სულების მიმართ და შემოგვთავაზეს იდეა, რომ თითოეულმა ადამიანმა საკუთარი ძალით, თვითონ უნდა იზრუნოს იმქვეყნიური ცხოვრებისათვის.

მიუხედავად ძველეგვიპტელთა ცივილიზაციის მაღალი დონისა, საზოგადოების ორგანიზაციისა და მაღალი კულტურის შექმნისა, მათ ვერ გამოიხატეს ის საშუალებები, რითაც თავიდან აიცილებდნენ საზოგადოების გახრწნას და დაშლას. ისინი ერთიანად უზნეობის ჭაობში ჩაეფლნენ და ისე დასუსტდნენ, რომ ვერ გაუძლეს გარეშე მტრების მოძალეხას და რომაელთა ძალადობის მსხვერპლნი გახდნენ.

რელიგიური აზრის განვითარების გრძელ გზაზე საენტოლოგები იხსენებენ პირველ ინდოელ ფილოსოფოსებსაც, რომლებიც ასევე თავს იმტკრევდნენ ცხოვრების უმთავრესი კითხვების შესაცნობად. მათი ძიებები, როგორც ცნობილია, დაფიქსირდა ჯერ კიდევ ათი ათასი წლის წინ დაწერილ წიგნებში – ვედებში.

საენტოლოგები თავის კუთვნილ წილს მიაგებენ სულთა გადასახლების იდეას (რეინკარნაციაზე უფრო ადრეულ წარმოდგენებს), რომელიც ინდოეთში იყო გავრცელებული და რომელიც ბევრ პრობლემას ხსნიდა, მაგრამ ეს წარმოდგენები ნაკლებად ეხმარებოდა გაჭირვებულთ და სრულიად უქონელთ, რომელთა რაოდენობაც ძალიან დიდ რაოდენობას აღწევდა ინდოეთში. შესაბამისად, ეს იდეა, ვეღარ პასუხობდა ცხოვრების მკაცრი რეალობით დასმულ კითხვებს. ამიტომ, იმდროინდელმა რელიგიურმა ლიდერებმა ეჭვქვეშ დააყენეს ეს ტრადიციული მოძღვრება.

შემდეგი ორიენტირი საენტოლოგთა სიაში არის ბუდა, მდიდარი ინდოელი რაჯას შვილი, გასხივოსნებული, ბუდიზმის დამაარსებელი, რომელმაც იქადაგა, რომ ადამიანი წარ-

მოადგენს ისეთ სულიერ არსებას, რომელსაც შეუძლია მიაღწიოს გაცნობიერების აბსოლუტურ ახალ მდგომარეობას – „ბოდხის“.

საენტოლოგები სათანადოდ აფასებენ ბუდას ღვაწლს, მის პიროვნებას, მაგრამ შენიშნავენ, რომ მან არ დაგვიტოვა ის ქმედითი მეთოდები, რითაც სხვა ადამიანები შესძლებდნენ ამ მდგომარეობის (ბოდხის) მიღწევას.

შემდეგი წყარო საენტოლოგიისათვის არის სპარსეთი, სადაც, ისევე როგორც სხვა ქვეყნებში, ფილოსოფოსები და სხვადასხვა ჯურის რელიგიის მიმდევარნი აგრძელებდნენ ძიებას, რათა ჩაწვდომოდნენ ადამიანის ჭეშმარიტ ბუნებას. პარალელურად, ისინი სწავლობდნენ მზის და ვარსკვლავების მოძრაობას იმ იმედით, რომ მათი მეოხებით აეხსნათ სიცოცხლის საიდუმლოებანი.

სწორედ სპარსეთში, ჩვენს ერამდე მეშვიდე საუკუნეში, დაიბადა ზარათუსტრა (ზოროასტრი), რომელმაც საფუძველი ჩაუყარა ახალ რელიგიას – ზოროასტრიზმს. იგი თავის თავს თვლიდა წინასწარმეტყველად და ცდილობდა სიკეთისა და ბოროტების განსაზღვრებას. მისი აზრით მხოლოდ ამის გარკვევის შემდეგ შეგვიძლია ჩვენ განვთავისუფლდეთ უმეცრებისაგან და მივაღწიოთ ჭეშმარიტ, ბედნიერ ცხოვრებას საიქიოში.

საუკუნით უფრო გვიან, – აგრძელებენ მსჯელობას საენტოლოგები, – ჩინელი ფილოსოფოსი ლაო-ცზი მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სამყარო მოძრაობს ზეციდან დადგენილი წესით, რაც გამოიხატება ბუნების მოწესრიგებულ მოძრაობაში. იგი თვალს ადევნებდა და განიცდიდა პოლიტიკაში არსებულ კორუფციას, საზოგადოების ზნეობრივ დაცემასა და გახრწნას, რის შედეგადაც დაასკვნა, რომ ადამიანი თვითონ ცდილობს იყოს კარგი და არა ის, რომ უბრალოდ, ნება

მისცეს მასში ჩადებულ სიკეთეს თავი იჩინოს ბუნებრივი გზით.

ბოლოსდაბოლოს, იხსენებენ საენტოლოგები, ლაო-ცზის იმედგაცრუება ისეთი დიდი აღმოჩნდა, რომ მან მოუწოდა ხალხს დაბრუნებოდნენ ოქროს ხანის უბრალოებას, ხოლო თვითონ სოფლად განმარტოვდა და მის სიწყნარეს შეაფარა თავი.

ამბობენ, როდესაც ლაო-ცზი გადიოდა ქალაქის კარებიდან, მეკარე ემუდარებოდა არ დაეტოვებინა ქალაქი ისე, რომ არ ჩაეწერა თავისი იდეები შთამომავლობისათვის.

მის მიერ შემოთავაზებული ტერმინი „დაო“ ნიშნავს „გზას“ ან „გზას“, რომლითაც უნდა იარო. ეს ის გზაა, რითაც მოძრაობს სამყარო, ხოლო ადამიანი სამყაროს განუყრელი ნაწილია. ლაო-ცზის მიხედვით, როდესაც ადამიანები ბუნებრივნი არიან, მაშინ ისინი სამყაროს კანონებთან ურთიერთმოქმედებაში მოძრაობენ და ამგვარად ხელს უწყობენ მის სრულ ჰარმონიას. „დაოს“ თანახმად, მხოლოდ ასეთი გზა წარმოადგენს სწორ გზას, რადგან სხვა გზა არ არსებობს.

საენტოლოგთა მიერ გადმოცემულ ამ ინფორმაციას მოსდევს მათ მიერვე გაკეთებული კომენტარი და შეფასება: „დაოსიზმმა არ მოგვცა ისეთი ქმედითი მეთოდები, რითაც ჩვენ მივაღწევდით სრულ ჰარმონიას. ის, რაც მათ წამოაყენეს, მისი განხორციელების არცერთი ცდა არ იქნა შემოთავაზებული. იმის რწმენა კი, რომ ჭეშმარიტებები, რომელნიც მიგვანიშნებენ გზის არსზე, სიტყვებით არ შეიძლება იყოს გამოხატული, არამედ ადამიანმა იგი უნდა შეიგრძნოს და იყოს

თვით გზის განუყრელი ნაწილი. შესაბამისად, ეს პრინციპები რჩებოდნენ ეზოთერული ცოდნის სფეროში“.¹

სულიერების ძიების შემდეგ ეტაპზე საენტოლოგები ახსენებენ ბერძენ ფილოსოფოსს სოკრატეს (470-399 წწ.), რომელიც თვლიდა, რომ ადამიანს აქვს უფლება ეძიოს საკუთარი ჭეშმარიტება და ამის წყალობით ადამიანის ბუნების გაზრდილი გაგების გამო გახდება უფრო ბედნიერი, შემწყნარებელი და მომთმენი.

სოკრატე, საენტოლოგთა თქმით, დარწმუნებული იყო, რომ მას ღმერთმა დააკისრა არა მარტო ის, რომ თავისი თანამოძმეებისათვის მიეტანა ცოდნა და დაეძლია უმეცრება, არამედ ისიც, რომ ამ ცოდნის დახმარებით მათ შეეძლოთ გამოესყიდათ თავისი ცოდვებიც.

სოკრატე თვლიდა, რომ არც მას და არც სხვას არა აქვს უფლება ვინმეს თავს მოახვიოს საკუთარი აზრი. პირიქით, იგი მეთოდურად დასმული კითხვებით ცდილობდა ადამიანებს თვითონ ეთქვათ უარი ცრურწმენებზე და მისულიყვნენ საკუთარ, სწორ დასკვნებამდე.

მან ბრძოლა გამოუცხადა ბრტყელ-ბრტყელი სიტყვებით ლაცობას და სიცრუეს. მისი ირონიული კრიტიკა, სწორხაზოვნება და ამავე დროს გონიერება არასწორად იქნა გაგებული იმდროინდელი ხელისუფლების მიერ. თვით სოკრატეს მეთოდები, ისევე როგორც ბევრი სხვა ფილოსოფოსის მეთოდები, ებრძოდნენ უკვე ჩამოყალიბებულ წარმოდგენებს, რის გამოც იგი დაადანაშაულეს ღმერთის უარყოფაში, ახალ-გაზრდების სულების გახრწნაში და აიძულეს თავი მოეკლა.

¹ Что такое Саентология? Основано на работах Л. Рона Хаббарда, NEW-ERA, гл. 10.

წინასწარ შექმნილმა ცუდმა აზრმა და უარის თქმამ ადამიანის შესახებ ჭეშმარიტებისაკენ მიმავალ გზაზე, ცუდ შედეგებამდე მიიყვანა მაღალგანვითარებული ბერძნული საზოგადოება. იგი ჯერ რომის ბატონობის უღლის ქვეშ მოექცა, შემდეგ კი ბარბაროსების მიერ იქნა სასტიკად გაძარცული.

ისევე, როგორც საბერძნეთში, ჩინეთსა და ინდოეთში, იუდეველი ფილოსოფოსებიც ცდილობდნენ ჩაწვდომოდნენ და გაეგოთ ცხოვრების აზრი. ებრაელთა გადმოცემის მიხედვით აბრაამი პირველი მისწვდა ამ ჭეშმარიტებას. გაიგო თუ რა დევს სამყაროს გულში და ამ გამოცხადებით იგი მივიდა ერთიანი, გონიერი, თვითცნობიერების მქონე ღმერთის რწმენამდე. ამის გარდა, მას სწამდა, რომ სიცოცხლის მოჩვენებითი სხვადასხვაობის უკან დგას ერთი მიზანი და ერთი რეალობა.

იუდაიზმი ეს ის რელიგიაა, რომლისგანაც წარმოიქმნა ქრისტიანობა და ისლამი. ეს სამი რელიგია წარმოადგენს ყველაზე გავლენიან რელიგიებს დასავლეთ სამყაროში.

ორი ათასი წლის წინ იესო ნაზარეველმა ისევ მისცა ადამიანებს იმედი, რომ ეს ცხოვრება ერთადერთი არ არის, რომ მათ შეუძლიათ იცხოვრონ სიკვდილის შემდეგაც. მისი გზავნილი იმედიან დაპირებად ჟღერდა და ტანჯვისაგან თავდახსნის, მარადიული განსასვენებლის მოპოვების შესაძლებლობას გულისხმობდა.

იესოს მოძღვრებისაგან განსხვავებით თალმუდი და რაბინთა ტრადიციული შეხედულებანი მიდის იქამდე, რომ ხსნა არ მოვა მისტიკური მესიის მოვლინებამდე. ამიტომ არის მიმზიდველი ქრისტეს გზავნილში ის აზრი, რომ ღვთის მეუფება არა მარტო ახლოა, არამედ იგი არის თითოეული ადამიანის სულში, ვისაც კი იესო სწამს.

რომაელები, წერენ საენტოლოგები, თავის უზარმაზარ იმპერიაში დიდი ხანია უფროთხოდნენ არეულობას. განსაკუთრე-

ბით კი აჯანყებას. ამიტომ, შეშინებულებმა, ქრისტეს სიტყვები აღიქვეს არეულობის რეალურ საფრთხედ.

რომაელთათვის უმაღლესი არსება იმპერატორი იყო. შესაბამისად, არაფერი არ უნდა ყოფილიყო მის ბრძანებებზე უფრო მაღალი. ამიტომ, მათ განიხილეს ქრისტეს სუფთა სულიერი გზავნილი, როგორც რევოლუციური მოწოდება, განსაკუთრებით იმ ნაწილში, სადაც იგი ლაპარაკობდა ღვთის სამეფოზე.

მიუხედავად ქრისტეს ჯვარცმისა და დაღუპვისა, ის იმედოვანი იყო, რაც ადამიანებს მისმა მოვლინებამ მოუტანა, არ მომკვდარა. პირიქით, ეს სიკვდილი გახდა სიმბოლო სულის მატერიალურზე გამარჯვებისა. აი, ასე მოვიდა ადამიანის ჭეშმარიტი ბუნების ახალი გაცნობიერება.

მიუხედავად დიდი სამხედრო ძალისა და ძლიერებისა, რომაელები არ აღიარებდნენ ადამიანის ჭეშმარიტი შესაძლებლობების განვითარების რაიმე გზას. ამის შედეგად კი რომის იმპერია, როგორც ეს დაემართა ბევრ სხვა იმპერიას, დაიღუპა.

დაახლოებით მაშინ, აგრძელებენ რელიგიათა განვითარების საკვანძო მომენტების გადმოცემას საენტოლოგები, როდესაც იესო ქრისტე ქადაგებდა შუა აღმოსავლეთში, პირველი ბუდისტი ბერები ჩავიდნენ ჩინეთში. ბუდიზმი, რომელიც პირველად გახდა პოპულარული ჩინეთში ზანის დინასტიის დროს (206 წ. ჩვ. ერამდე – 220 წ. ჩვ. წელთაღრიცხვით), ქადაგებდა სულის უზრუნველობას, ასწავლიდა კარმის (ბედისწერის) თეორიას, მოწყალების და თანაგრძნობის ღირებულებებს. ბუდიზმი მთელ ჩინეთში გავრცელდა. მან შეისისხლხორცა იმდროინდელი პრაქტიკული ფილოსოფიის გარკვეული მომენტები. იგი ქადაგებდა გზას, რომელსაც ადამიანი უნდა მიეყვანა სულიერ გასხივოსნებამდე. მიუხედავად დაოისტების და მისი მხარდამჭერი სახელმწიფოს წინააღმდეგო-

ბისა, რის მეოხებითაც ასობით მონასტერი იქნა დანგრეული, ზოლო ასობით ათასი ბერი იძულებული გახდა დაბრუნებოდა საერო ცხოვრებას, ბუდიზმს თავისი პოზიციები არ დაუთმია.

რელიგიური აზრის განვითარების შემდგომ ეტაპად საენტოლოგები ასახელებენ წინასწარმეტყველი მუჰამედის გამოჩენას არაბეთში მეექვსე საუკუნეში. მას შემდეგ, რაც მუჰამედმა დაიწყო იმის ქადაგება, რომ არსებობს მხოლოდ ერთი ღმერთი, იგი ცდილობდა დაერწმუნებინა ამაში მთელი ერი. იგი ასწავლიდა ხალხს, რომ სულიერება უფრო მაღალია, ვიდრე მატერიალური რეალობა და ევედრებოდა ხალხს მოეძებნათ საკუთარი ხსნის გზა.

სამწუხაროდ, მისი ეს გზავნილი ადგილობრივმა ხელისუფლებამ შეაფასა, როგორც საფრთხე, რომელიც დაბრკოლებას შეუქმნიდა ქალაქ მექას ვაჭრობასა და გადასახადების აკრებაში. მუჰამედი იძულებული გახდა დაეტოვებინა მშობლიური ქალაქი, მაგრამ რვა წლის შემდეგ იგი დაბრუნდა და დაიწყო „წმინდა ომი“ არამართლმორწმუნეთა წინააღმდეგ. მუჰამედმა და მისმა მემკვიდრეებმა შექმნეს უზარმაზარი ისლამური იმპერია, რომელიც გადამლილი იყო ესპანეთიდან ჩინეთის საზღვრამდე.

შემდეგ საკვანძო მომენტად საენტოლოგები ასახელებენ ჯვაროსნულ ომებს, რომლებმაც ასეული წლების მანძილზე მოიცვა ევროპა. უამრავი ადამიანი დაიხოცა, მაგრამ ამ საშინელი ამბების დროსაც კი მსოფლიოში გრძელდებოდა ხალხთა შორის კულტურათა გაცვლის პროცესი.

საენტოლოგები იხსენებენ ინგლისში მეფე ჯონის მიერ 1215 წელს „თავისუფლების დიდი ქარტიის“ მიღებას, სადაც აღიარებული იქნა ადამიანთა უფლებები, რასაც საფუძვლად დაედო იმის რწმენა, რომ ადამიანი თავისი ბუნებით კარგია (კეთილია) და რომ მას თვითონ შეუძლია განსაზღვროს თავისი ბედი.

ამ დიდ ისტორიულ დოკუმენტში იყო დაპირებები ეკლესიათა თავისუფლების შესახებ, ქალაქის წეს-ჩვეულებების პატივისცემის მოთხოვნა, ქვეშევრდომთა და გაერთიანებათა დაცვის უფლება. ცოტა უფრო გვიან მიღებული იქნა ნაფიც მსაჯულთა სასამართლო, რაც მოასწავებდა კანონის გამარჯვებას მეფის აბსოლუტურ ხელისუფლებაზე და გონებისას ძალაზე.

მაგრამ, სამწუხაროდ, XV საუკუნის ბოლოს ევროპაში თავი იჩინა ინკვიზიციამ, რომელიც ცდილობდა სათავეშივე ჩაეხშო თავისუფალი აზრის მოთხოვნილება. ისინი, ვინც არ ეთანხმებოდნენ ან წინააღმდეგობას უწევდნენ რელიგიის მიღებულ დოგმებს, სასტიკად ისჯებოდნენ. მთელ ევროპაში მასიურად აგიზგიზდა ინკვიზიციის კოცონები, უამრავი ხალხი შეეწირა უგუნურების ამ ზეიმს...

მაგრამ, ამ საშინელებას არ შეუწელებია ადამიანთა მოდგმის მარადიული ინტერესი გაერკვია თუ რა ზდება ირგვლივ, ეპონა პასუხი კითხვებზე, რომელიც თან სდევდა ოდითგანვე კაცობრიობას. საენტოლოგები ქებით მოიხსენიებენ ალორძინების ეპოქას, მის უდიდეს შვილს ლეონარდო და ვინჩის, რომელმაც საფუძველი ჩაუყარა მეცნიერების ბევრ დარგს და მრავალ აღმოჩენას. მას არ ეშინოდა ფანტიკოსების ღეჟის, თუმცა, ეს მეტად სახიფათო იყო იმ დროს, ჩასაფრებული და სასტიკი ინკვიზიციის გამო. საქმე იქამდეც მივიდა, რომ ლეონარდო და ვინჩი თავის ჩანაწერებს ისე აკეთებდა, რომ მისი წაკითხვა მხოლოდ სარკის დახმარებით შეიძლებოდა.

მეთექვსმეტე საუკუნეში საენტოლოგები ახსენებენ გალილეო გალილელის, რომელმაც მხარი დაუჭირა კოპერნიკის თეორიას იმის შესახებ, რომ დედამიწა ბრუნავს მზის გარშემო, თუმცა მისი შეხედულება ინკვიზიციამ სასტიკად დაგმო და აიძულა მისი ავტორი უარი ეთქვა თავის მტკიცებულებაზე.

განვითარების შემდგომ ეტაპად საენტოლოგები ასახელებენ თომას ჯეფერსონს ამერიკიდან, რომელმაც გამოაქვეყნა დამოუკიდებლობის დეკლარაცია, სადაც იგი წერდა: „... ყველა ადამიანი თანაბარუფლებიანად არის შექმნილი, ისინი შემოქმედის მიერ არიან დაჯილდოებული შეუვალი უფლებებით, რომელთა შორის არის სიცოცხლის უფლება, თავისუფლების უფლება და ბედნიერების ძიების უფლება“. ამის შემდეგ, ამტკიცებენ საენტოლოგები, თავისუფლების ჩირაღდანმა კიდევ უფრო გაანათა.

კაცობრიობის სულიერი განვითარების საკვანძო მომენტების ჩამოთვლისას საენტოლოგები ყურადღების გარეშე არ სტოვებენ ჩარლზ დარვინსაც, რომელსაც სამყაროს განვითარების სრულიად სხვაგვარი იდეა ჰქონდა. იგი თვლიდა, რომ: „... ადამიანი ევოლუციური კიბის კიდევ ერთი საფეხურია, ამიტომ მას იმედიც კი არ უნდა ჰქონდეს, რომ ამაღლდება ცნობიერების უმაღლეს დონეებამდე“.

თეორია იმის შესახებ, რომ ადამიანი მიწიდან (ტალახიდან) წარმოიქმნა, იდეა რომ სიცოცხლე სრულიად შემთხვევით გაჩნდა ოკეანეში თხევადი ამიაკის ჯაჭვური რეაქციის შედეგად, მალე გავრცელდა სამეცნიერო საზოგადოებაში. ბედის ირონია იმაში მდგომარეობს, აგრძელებენ მსჯელობას საენტოლოგები, რომ ზუსტად ასეთივე თეორია შეიძლება იპოვო ძველევგვიპტურ მითში, სადაც ადამიანი წარმომდგარია პირვანდელი ოკეანის წყლიდან.

შემდეგ საკვანძო მომენტად საენტოლოგები ასახელებენ პროფესორ ვილჰელმ ეუნდტს, ფსიქოლოგსა და მარქსისტს, რომელიც მუშაობდა ლაიპციგის უნივერსიტეტში. მას ეკუთვნის იდეა, რომ ადამიანის სულს (თუკი ის მართლა აქვს) არა აქვს მნიშვნელობა, რადგან ადამიანის შეიძლება გაიგო მხოლოდ იმ მოვლენების მეოხებით, რომელსაც ფიზიკურად შეიძლება დააკვირდე.

აქედან გამომდინარე, ადამიანის სულიერი ბუნების ძიება, მან დროის ფუჭ ხარჯვად ჩათვალა, რადგან სული არ არსებობსო. ამრიგად, ფსიქოლოგია გახდა მოძღვრება სულზე, რომელიც უარყოფს სულს. ფსიქოლოგია ფართოდ გავრცელდა უნივერსიტეტებში.

შემდგომში ზიგმუნდ ფროიდმა გაამაგრა ადამიანის ეს „თანამედროვე გაგება მტკიცებით, რომ ყველა იმპულსი მოდის ჩახშობილი, დათრგუნული და არაკონტროლირებადი სექსუალური სურვილებიდან. ასეთი იმპულსები კი შემდგომში გაანალიზებულ იქნა როგორც პრიმიტიული და ინსტიტუტური, რომელნიც არ განსხვავდებიან იმისგან, რაც წარმართავს ცხოველთა მოქმედებას“.

მიუხედავად იმისა, ასკენიან საენტოლოგები თავის შეხედულებას ზიგმუნდ ფროიდზე, რომ მან აღმოაჩინა მნიშვნელოვანი რამ: ადამიანს შეუძლია დაამარცხოს თავისი ფიზიკური ავადმყოფობა გონების მეოხებით. თუმცა, ეს მნიშვნელოვანი აღმოჩენა მალე ჩაიკარგა სხვა ავტორთა თეორიების დომხალში.

შემდეგი სახელი, რომელსაც საენტოლოგები ასახელებენ, არის ივანე პეტრეს ძე პავლოვი, რომელიც ატარებდა ცდებს საბჭოთა კავშირის მთავრობის მეთაურის სტალინის დაკვეთით, რომლის მიზანი იყო გამოერკვია ადამიანზე კონტროლის დამყარების ეფექტური ხერხები, რათა მათ უკეთ შესძლებოდათ სახელმწიფოს სამსახური. პავლოვი ასე მსჯელობდა: თუკი ბრძანებით შესაძლებელია გამოიწვიო ნერწყვის გამოყოფა ძაღლებში, მაშინ ამის გაკეთება შეიძლება ადამიანებშიც. ამ თეორიით ადამიანი დაყვანილი იქნა ცხოველის დონეზე, ხოლო ქვეყანაში შეიქმნა ფსიქიატრია, რომელიც წარმოადგენდა დათრგუნვის იარაღს დესპოტური მთავრობის ხელში.

დარწმუნებული იმაში, რომ ადამიანი არის მხოლოდ სხეული, ფსიქოლოგიამ და ფსიქიატრიამ წამოაყენეს იდეა, რომ სული სრულიად არ არსებობს. არის მხოლოდ ფიზიკური ტვინი – გროვა ქსოვილების და ნერვული უჯრედების.

შესაბამისად, რამდენადაც ადამიანს არა აქვს სული, იგი შეიძლება სრულიად დეგრადირდეს სხვადასხვა ბარბაროსული „დამუშავების“ საშუალებით.

ფაქტიურად, აგრძელებენ თავის მსჯელობას საენტოლოგები, პრიმიტიულ მეთოდთა სიმრავლე, რომელიც გამოგონილია „თანამედროვე“ ფსიქიატრების მიერ, გულისხმობს ჰიპნოტურ ნარკოტიკებს, ლობოტომიას, ელექტროშოკს, ასევე ელექტროგანმუხტვას, რომელიც ეგზავნება ტვინს, სანამ ადამიანი იმყოფება ნარკოტიკის ზემოქმედების ქვეშ. თითოეული ეს მეთოდი ხდის ადამიანს რაღაც მცენარის მსგავსს...

ფსიქოლოგი, საენტოლოგთა მტკიცებით, აღიარებს მატერიალიზმს. ესაა პრინციპების სისტემა, რომლის თანახმადაც ყველაფერი, რაც მიეკუთვნება ისეთ ცნებებს, როგორიცაა: იმედები, ოცნებები, სიყვარული, აღმაფრენა, შემოქმედება, წარმოდგენს უბრალოდ ქიმიურ რეაქციებს ტვინში. ამ თეორიიდან გამომდინარე ფსიქოლოგია შეეცადა შეექმნა საზოგადოება, რომელშიც სხეული უფრო ამაღლებულია, ვიდრე სული და სადაც მატერიალური საგნების ქონა უფრო მნიშვნელოვანია ვიდრე სულიერი ღირებულებანი.

საზოგადოებაში, სადაც არა სწამთ სულიერი ღირებულებანი, ადამიანი მალე კარგავს კონტაქტს როგორც თავის წარსულთან, ისე მომავალთან. ასე ხდება რელიგია „ოპიუმი“, ეს იმ დროს, როდესაც ფსიქიატრიის ახალი ქურუმები, რომელსაც მხარს უჭერს სახელმწიფო და გადასახადის გადამხდელები, ატარებენ მრავალრიცხოვან გამოკვლევებს, რომლებიც არავითარ შედეგს არ იძლევიან.

დღესაც კი, აგრძელებენ მსჯელობას საენტოლოგები, ტოტალიტარული სახელმწიფოები ებრძვიან ახალ იდეებს, ხოლო სწავლება დაშვებულია მხოლოდ პრივილეგირებული ჯგუფისათვის, რომლებიც ცდილობენ მოსახლეობის უმრავლესობა სიბნელეში ამყოფონ. წიგნის დაწვა კი ჩვენი დროის ველურობის ის ფორმაა, რომელიც ინკვიზიციას გვაგონებს.

მაგრამ სიბრძნის და სულიერი ფასეულობების საბოლოოდ შეჩერება და ჩახშობა არ შეიძლება. ყველა ადამიანი ყველა დროში ეძებდა სულიერ განვითარებას. ყოველგვარი პირადი ძიებანი ფილოსოფიასა თუ რელიგიაში ტარდებოდა მხოლოდ ერთი მიზნით: შეეცნოთ ადამიანის ჭეშმარიტი არსი და მისი კავშირი სამყაროსთან.

სამწუხაროდ, ჰუმანიტარულმა მოძღვრებებმა ვერ შეძლეს იმ ტემპის შენარჩუნება, რასაც მეცნიერული განვითარება მოითხოვდა: მატერიალურის სიჭარბემ ჰუმანიტარები ძალიან შორს ჩამოტოვა.

მეცნიერება ისე წავიდა წინ, რომ მისი მეოხებით შეიძლება დიდი სიზუსტით გაუშვა რაკეტები კოსმოსში, მაგრამ დღევანდელ დღემდე კაცობრიობის უდიდესი მიზანი – სრულყოფილად ადამიანი, ყურადღების მიღმა დარჩა. ცივილიზაციის ამ მომენტში კი ეს ძალზე საშიშია, რადგან მსოფლიოში მოიპოვება ისეთი იარაღი, რომლის მეოხებითაც შეიძლება მთლიანად გაანადგურო სიცოცხლე დედამიწაზე. უფრო გასაგებად რომ ვთქვათ: ერთ გიჟს, რომელსაც ხელისუფლება აქვს ხელში ჩაგდებული, შეუძლია საბოლოოდ გაანადგუროს მთელი კაცობრიობა და ეს მაშინ, როდესაც ჩვენ არა გვაქვს ადამიანთა გაგების და მისი ბუნების გაუმჯობესების ტექნოლოგიები. მთავრობებს არ შეუძლიათ იწინასწარმეტყველონ საკუთარი მომავალი და ქაოსის დადგომის ალბათობა კი ძალზე დიდია.

შესაძლებელია, რომ სწორედ კაცობრიობის მთლიანი განადგურების საშიშროებამ მიგვიყვანა ადამიანთა უკანასკნელი იმედის – XX საუკუნის რელიგიის წარმოშობამდე. რომელიც სარგებლობს ჭეშმარიტად მომუშავე ტექნოლოგიით. რათა მიიყვანოს ადამიანი თავისი თავის და თავისი ახლობლების გაგებაზე. ატომური იარაღიც და ეს ტექნოლოგიებიც ერთ დროს გამოჩნდნენ. უკანასკნელი მსოფლიო ომის და სამყაროს განადგურების საფრთხის დადგომის დროს.

საბედნიეროდ, ასკენიან საენტოლოგები, ჩვენ შეგვიძლია ბოლო მოვუღოთ არა მარტო ომს, არამედ საერთოდ დანაშაულს და სიგიჟეს დედამიწაზე. ერთხელ და სამუდამოდ ჩვენ შეგვიძლია უკან შემოვატრიოლოთ ქვემოთმავალი ცხოვრების სპირალი ამ პლანეტაზე.

ადამიანს შეუძლია იპოვოს პასუხები თავის მარადიულ კითხვებზე და მიაღწიოს ჭეშმარიტ სულიერ თავისუფლებას თუკი იგი გაყვება საენტოლოგთა გზას, რასაკვირველია, თვით საენტოლოგთა დანხარებით.

*

* *

აი, მოკლედ, ყოველივე ის, რაც საენტოლოგთა თქმით წარმოადგენს რელიგიურ წანამძღვრებს და რელიგიურ სათავეებს, რაც წინ უძღოდა მათი მოძღვრების ჩამოყალიბებას.

სხვაგვარად, საენტოლოგებმა ჩამოთვალეს და დააფიქსირეს კაცობრიობის სულიერი ძიებების ის საკვანძო მომენტები, რომლებმაც გადამწყვეტი როლი შეასრულეს და განსაზღვრეს ადამიანთა ცივილიზაციების წარმოშობა.

ყველა ეს დებულება საენტოლოგებს აღნუსხული აქვთ ვრცელ წიგნ-კრებულში, რომელსაც ჰქვია „რა არის საენტო-

ლოგია“¹, და რომელიც შედგენილია ლ. რონ ჰაბარდის შრომების მიხედვით.

მასში, როგორც ვნახეთ, ლაპარაკია კაცობრიობის განვლილ დიდ გზაზე, სულიერ ძიებებზე, ცივილიზაციათა შექმნაზე, კულტურათა გაცვლა-გაზიარებაზე, ადამიანისა და მეცნიერების ევოლუციაზე, ახალ სულიერებაზე, რომელიც მეცნიერებას უნდა დაეყრდნოს.

ბევრი რელიგიისაგან განსხვავებით აქ ვერ ნახავთ განსხვავებული რელიგიების უარყოფას და მათი რწმენის კრიტიკას, არამედ არის მხოლოდ მითითება იმ ადგილზე და როლზე, რომელიც მათ ეკავათ საზოგადოებრივ პროგრესში. საუბარია ისტორიის იმ ძირითად ეტაპებზე, რომლებმაც მოგვიყვანეს დღევანდელ დღემდე. საენტოლოგთა თქმით, მართალია მათ ვერ მოახერხეს საბოლოო ჭეშმარიტებამდე მისვლა და პასუხი ვერ გასცეს ყველა დასმულ კითხვას, მაგრამ თითოეულ მათგანს უდიდესი მნიშვნელობა ენიჭება სულიერი ძიებების და ადამიანის შეცნობის გრძელ გზაზე.

რასაკვირველია, შეიძლება იდავო იმის შესახებ, თუ რამდენად ადექვატურად არის ასახული მსოფლიოს განვლილი სულიერების ისტორია საენტოლოგთა მოძღვრებაში, შეედავო მათ სხვადასხვა რელიგიათა თუ მიმდინარეობათა ობიექტურად შეფასების საქმეში, იკითხო, თუ რამდენად სწორია მათი მტკიცება იმის შესახებ, რომ აღნიშნულმა რელიგიებმა ბოლომდე ვერ მიიყვანეს თავისი საქმე და ქმედითი რჩევები ვერ მისცეს თავის მიმდევრებს საბოლოო მიზნის მისაღწევად, რომელსაც პრაქტიკული შედეგები უნდა მოეტანა ადამიანთათვის. საერთოდ, ამ დებულებებიდან ბევრი რამ შეიძლება

¹ Что такое Саентология?, Основано на работах Л. Рона Хаббарда, NEW-ERA, გვ. 10.

მართლაც რომ ეჭვქვეშ დააყენო, მაგრამ, ამჯერად, ეს მიზანი არა გვქონია. ჩვენ შევეცადეთ მაქსიმალური სიზუსტით და პირუთვნელობით გადმოგვეცა საენტოლოგთა თვალსაზრისი არსებულ მსოფლიოზე, რელიგიურ და ფილოსოფიურ შეხედულებებზე მათი მოძღვრების წარმომოხაზვად.

საენტოლოგია, ისევე როგორც ბევრი სხვა რელიგია თვლის, რომ განვლილი საუკუნეები და მათში მიმდინარე ძიებები მხოლოდ მოსამზადებელი პერიოდი იყო იმისათვის, რათა საბოლოოდ დასამარებელიყო ეჭვი ღვთიური ჭეშმარიტების მიმართ და მონახულიყო პრაქტიკული გზები უკეთესი ცხოვრების ასაშენებლად. მოსამზადებელი პერიოდი საჭირო იყო იმისათვის, რომ ადამიანს უკეთესად შეეცნო თავისი თავი და უფრო წარმატებულად ემოქმედა.

მეცხრამეტე და მეოცე საუკუნეებში მსოფლიოში მომრავლდა ისეთი რელიგიების რიცხვი, რომლებიც პირდაპირ არ უპირისპირდებიან სხვა რელიგიების რწმენის ჭეშმარიტებას, არც მათ წინასწარმეტყველებს თუ მოციქულებს უარყოფენ, მაგრამ, ამ რელიგიათა მოქმედების არეალს ისინი გარკვეულ დროსა და სივრცეში განალაგებენ, ხოლო ახალ დროსა და სივრცეში სხვა, ახალ წინასწარმეტყველებს უთავისუფლებენ ადგილს.

ასეთ რელიგიებად, მაგალითისთვის, შეიძლება დავასახელოთ ბაჰაის რელიგია, რომელიც XIX საუკუნის შუა ხანებში წარმოიქმნა ირანში და კრიშნაიზმი, რომელიც თითქმის ერთი საუკუნის შემდეგ, XX საუკუნეში წარმოიქმნა ინდოეთში და აქედან გავრცელდა სხვა ქვეყნებში.

ადრინდელი რელიგიებისადმი ასეთი დამოკიდებულებით გამოირჩევა საენტოლოგიაც, რომელიც სათანადო პატივს მიაგებს წარსულის რელიგიებს, არ კრძალავს მათ რწმენას, მაგრამ მათ დაუსრულებლობასა და მთავარ ნაკლზეც მიუთი-

თებს: რომ ამ რელიგიებმა ვერ გახადეს ადამიანის ცხოვრება უფრო უკეთესი, ვერ გარდაქმნეს ადამიანი.

ყველა ამ შემთხვევაში, ძველის აღიარებასა და პატივისცემასთან ერთად არის შეუვალი მინიშნება იმაზე, რომ მხოლოდ ახალი სარწმუნოების აღიარებით შეიძლება მიაღწიო სრულ ჭეშმარიტებას და ღვთის მოწყალებას. აქედან გამომდინარეობს დასკვნა, რომ ძველი რელიგია აუცილებლად უნდა დატოვო და ახალ რელიგიას უნდა შეუდგე. ფაქტიურად ასე მსჯელობს საენტოლოგია.

საენტოლოგები ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ მათი რელიგია შეიქმნა იმ კრიზისულ ეპოქაში, როდესაც ქვეყნად გამოჩნდა ატომური ბომბი, საშინელი იარაღი, რომლის დღევანდელ მარაგს შეუძლია დედამიწა რამდენჯერმე გაანადგუროს.

ეს მომენტი მათ ნიშანდობლივად მიაჩნიათ და თვლიან, რომ მეოცე საუკუნეში წარმოდგენილი სასიკვდილო საფრთხე მეოცე საუკუნეშივე შექმნილმა რელიგიამ უნდა გაანადგუროს.

საენტოლოგები ხშირად უწოდებენ თავის თავს პრაქტიკულ ფილოსოფიას, რომელიც გვთავაზობს იმ ტექნოლოგიებს, რომლის მეოხებითაც უნდა ვიმოქმედოთ და ვიცხოვროთ. ამ საქმეში ისინი ეყრდნობიან მეცნიერებას, რაც მათ ბევრად განასხეავენ სხვა რელიგიებისაგან.

რა პერსპექტივები აქვს საენტოლოგიას, საით მიდის ან რა ბედი ელის მის მეტად აქტიურ მოძღვრებას, მის ქმედით ტექნოლოგიებს? ამ მხრივ თვით საენტოლოგები მეტად ოპტიმისტურად არიან განწყობილი და წერენ, რომ ამ რელიგიის ასეთ სწრაფსვლას არავინ ელოდა: „ვინ იფიქრებდა, რომ ის ორგანიზაცია, რომელსაც ეკავა არაფრით გამორჩეული შენობა ფინექსში, არიზონას შტატში მიაღწევდა ძალიან მალე იმას, რომ ექნებოდა თავისი კონფესია, ათასობით ეკლესია, მისიები და ჯგუფები. ვინ იფიქრებდა, რომ იგი უშველიდა ასი ათასობით ადამიანს განთავისუფლებულიყო ნარკო-

ტიკების გავლენისაგან, ესოდენ წარმატებისთვის მიეღწია განათლების სფეროში და ა.შ. ... დღეს საენტოლოგია, ყველაზე სწრაფმზარდი რელიგიაა მსოფლიოში და იგი მომავალშიც გააგრძელებს სწრაფსვლას...“¹

რელიგიური ლიდერები, რელიგიათმცოდნეები, პედაგოგები და სხვა დამკვირვებლები მართლაც დიდ მომავალს უწინასწარმეტყველებენ ამ ახალ რელიგიას.

რასაკვირველია, დრომ და ისტორიამ უნდა გამოსცადოს და გვიჩვენოს თუ რა წარმატებას მიაღწევს ეს ახალი მოძღვრება, რამდენად გამართლებულია მათი ოპტიმიზმი და რამდენად უშველის ის სულიერ კრიზისში ჩავარდნილ კაცობრიობას.

¹ Что такое Саентология? გვ. 491.

საენტოლოგია: მოძღვრება, მიზნები და ამოცანები

ჩვენი აზრები უბრალოა, მაგრამ დი-
ადი, აუცილებლად მივალწევთ შედეგს.
ჩვენი წარმატებები იზრდება დედამიწის
თითოეულ შემობრუნებასთან ერთად.

ჩვენ ვლბებულობთ დახმარებისათვის
გამოწვდილ თქვენს ხელს და გთავა-
ზობთ საკუთარს...

ლ. რონ ჰაბარდი

რაში მდგომარეობს საენტოლოგიის რაობა, მისი მოძღვ-
რება, წარმოდგენები და ამოცანები?

„საენტოლოგია, – წერს ოქსფორდის უნივერსიტეტის სა-
პატიო დოქტორი ბრაიან უოლსონი, – ეს არის ერთ-ერთი
ახალი რელიგიური მოძრაობა, რომელიც აერთიანებს იმ
ნიშნებს, რომლებიც შეესატყვისებიან იმ ტენდენციებს, რაც
დამახასიათებელია ძირითადად დასავლური რელიგიებისათვის.
იგი იყენებს ცნებით აპარატს, რომლის ენა უფრო თანამედ-
როვეა, სალაპარაკო და არა მისტიკური. იგი წარმოადგენს
თავის დოგმატებს ობიექტური გარემოებების რანგში. მის
კონცეფციას ხსნის შესახებ აქვს როგორც უშუალო, ისე
აბსოლუტური განზომილება. ამ რელიგიის დიდმა მიმზიდვე-
ლობამ დასავლეთის განვითარებული ქვეყნების მოსახლეო-
ბაში იგი სოციოლოგების და სხვა მეცნიერების ყურადღების
ცენტრში მოაქცია თანამედროვე რელიგიების შესწავლის
სფეროში“.¹

¹ Саентология, Копенгаген, гл. 127.

არ შეიძლება არ დავეთანხმოდ სპეციალისტთა მიერ იმ გამოთქმულ აზრსაც, რომ საენტოლოგია ეს არის რელიგია, რომელიც გამოჩნდა მეცნიერების დომინირების ეპოქაში. შესაბამისად, მის ლექსიკას და მეთოდიკას აზის მეოცე საუკუნის დაღი, იმ დროის, როდესაც ის წარმოიშვა. ამიტომ მისი მოთხოვნაა ადამიანმა იაზროვნოს რაციონალურად და შესძლოს თავისი ემოციების მოთოკვა. მათი აზრით, სწორედ ასეთი გზით შესძლებს ადამიანი მიაღწიოს სულიერ თავისუფლებას და თვითგამორკვევას. ამასთანავე, საენტოლოგები ყოველთვის ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ ამ რელიგიის გადმოცემის მეცნიერული სტილი ოდნავაც არ აკნინებს მის რელიგიურ სტატუსს და მიზნებს.

როგორც რელიგიათმცოდნეები მართებულად შენიშნავენ, მსოფლიოში არცერთი რელიგია არ შექმნილა უცებ, მომენტალურად. თითოეული რელიგიის ჩამოყალიბებას ხანგრძლივი დრო დასჭირდა. ამიტომ, ცხადია, რომ ყველა რელიგია წარმოადგენს გარკვეული ევოლუციის შედეგს. ასე შეიძლება ითქვას ქრისტიანობაზეც, ისლამზეც, ბუდიზმზეც, ინდუიზმზეც და ა.შ.

ამ მხრივ, რელიგიათმცოდნეები ზშირად ახსენებენ ქრისტიანობას, რომელიც, მათი აზრით, დაიწყო თავისუფალი შეკრებებით, ეთიკური დარიგებებით და დროდადრო ჩადენილი სასწაულებით, რამაც მათ მქადაგებლებს პოპულარობა მოუტანა გალილეელებში.

ანალოგიით, ასეთივე მსჯელობა ჩვენ შეგვიძლია გავავრცელოთ საენტოლოგიაზეც. თუმცა, უფრო მეტის თქმაც შეიძლება. ცნობილია, რომ თავდაპირველად, მიუხედავად მრავალი რელიგიური ელემენტის არსებობისა, საენტოლოგია ადამიანებისათვის წარმოდგენილი არ იყო რელიგიის სახით. სპეციალისტთა შენიშვნით, მაშინაც კი, როდესაც საენტოლოგიური ცენტრები 1954 წელს გადაკეთდა ეკლესიებად სხვა-

დასხვა სათაურებით და სახელებით საენტოლოგიის რელიგიური მნიშვნელობა ჯერ კიდევ არ იყო მთლიანად გარკვეული და გათვითცნობიერებული. საჭირო გახდა კიდევ გასულიყო გარკვეული დრო, რომ ჰაბარდს დაედასტურებინა საენტოლოგიის რელიგიური მიზნები. იგი მიუთითებდა, რომ სული უნდა განთავისუფლდეს სიბრძნის მეოხებით, რომ სწორედ საენტოლოგიამ მოიტანა პირველად რელიგიური ტექნოლოგია იმისათვის, რათა დაძლეულიყო მრავალი წლების მანძილზე სულის იგნორირება.

როგორც ზემოთ უკვე აღვნიშნეთ, ლ. რონ ჰაბარდი ქრისტიანული ან მუჰამედიური არ თვლიდა თავს ღმერთად, რომელიმე გამოცხადების უშუალოდ გამტარებლად, რომლითაც წინასწარმეტყველი აკავშირებს ხალხს უმაღლეს არსებასთან. როგორც ცნობილია, ასეთი წარმოდგენა ფართოდ არის დამახასიათებელი და დაკავშირებული იუდაურ-ქრისტიანულ-ისლამურ ტრადიციასთან.

თუ საქმე შედარებებზე წავა, საენტოლოგია უფრო ჰგავს ინდუისტურ-ბუდისტურ რელიგიებს, სადაც რელიგიური ლიდერი განხილულია როგორც მასწავლებელი, რომელიც ეხმარება თავის მიმდევრებს, უჩვენებს გზას გასხივოსნებისაკენ. მისი მსგავსება აღმოსავლურ რელიგიებთან იმდენად თვალსაჩინოა, რომ ბატონი ფუმიო სავადა, სინტოს რელიგიის მერვე მცველი იგონებს: ბატონმა ჰაბარდმა ერთხელ ასეთი კითხვა დაუსვა ბუდისტ რელიგიურ ლიდერებს აზიაში: შესაძლებელია თუ არა რომ თვითონ იგი. ლ. რონ ჰაბარდი იყოს ბუდა მატიტია, რომლის მოსვლაც სიკვდილის წინ იწინასწარმეტყველა სიდჰარტა გაუტამამ.

ის საშუალებები, რომლებსაც იყენებენ საენტოლოგები შედარებულია უპაიესთან (სწორი მეთოდი), მაზაიანურ ბუდიზმში ხსნის გზის მეშვიდე სტადიასთან, რომლის თანახმად ამ საფეხურებზე მორწმუნე ხდება ტრანსციდენტალურ ბოდ-

პისატვად, რომელიც, ისევე, როგორც ტეტანი საენტოლოგიაში უკვე აღარ არის მიჯაჭვული ფიზიკურ სხეულთან.

ლ. რონ ჰაბარდს პიროვნულად არ ჰქონდა პრეტენზია ადამიანთა სულის ხსნაზე, მაგრამ იგი წარსდგა კაცობრიობის წინაშე როგორც სულიერების მკვლევარი, რომელმაც ნაბიჯ-ნაბიჯ შექმნა თავისი ხსნის მეთოდი და უჩვენა ადამიანებს გზა სულიერი განვითარებისაკენ.

ყველაფერი, რასაც ლ. რონ ჰაბარდი აკეთებდა, მიმართული იყო იმისაკენ, რომ მოეძებნა ქმედითი საშუალება რათა ადამიანს მოეპოვებინა სულიერი თავისუფლება, შეეცვალა არცოდნა ცოდნით, ეჭვი – გარკვეულობით, ტანჯვა – ბედნიერებით.

მაგრამ, სხვა რელიგიებისგან განსხვავებით, რომლებიც თხოულობენ, რომ მათი შეხედულებანი რწმენით უნდა მიიღო, საენტოლოგია ამას არ თხოულობს. მათი მტკიცებით: „მისი ჭეშმარიტებები საკმაოდ თვალსაჩინოა, ხოლო პრინციპების დემონსტრირება იოლად შეიძლება. ხოლო, თუ როგორ მუშაობს მათი ტექნოლოგია შეიძლება დაინახო ნებისმიერ საენტოლოგიურ ეკლესიაში. ესლა გრჩება, რომ გააღო კარები და შეხვიდე“.¹

მაინც რა არის ის მთავარი სიახლე, რასაც საენტოლოგები სთავაზობენ ადამიანებს სხვა რელიგიებისგან განსხვავებით, რა ახალი მომენტები შეიტანეს მათ კაცობრიობის სულიერ ძიებებში?

საენტოლოგია, როგორც ვთქვით რელიგიაა. მას, რასაკვირველია, ბევრი რამ აქვს აღებული და ნასესხები სხვა რელიგიებისაგან, მაგრამ, ამავე დროს ის მეოცე საუკუნის პრო-

¹ Что такое Саентология? გვ. 59.

დუქტიცაა და ამიტომ, ბევრი რამით არ ჰგავს სხვა რელიგიებს.

კაცობრიობის არსებობის გარიჟრაჟიდან დაწყებული თითქმის ყველა რელიგია ცდილობდა დაეძლია მატერიალური გაჭირვება, თავი დაედოთ ტანჯვისაგან, განთავისუფლებულიყო შეზღუდვისაგან, მაგრამ ამის მიღწევა ძალზე ძნელია, როდესაც ცხოვრობ შეშლილ საზოგადოებაში, რომელიც ადამიანზე დამანგრეულად მოქმედებს.

ცხადია, ის პრობლემები, რომელზეც წარსულში იყო ლაპარაკი, დღესაც არანაკლებია, მაგრამ საენტოლოგები თვლიან, რომ მათი დაძლევა შეიძლება და რაც მთავარია, იგი მისაწვდომია ყველასათვის.

ის, რასაც საენტოლოგია სთავაზობს ადამიანებს, სრულიადაც არ არის ახალი. იგი ყველა რელიგიაში შეიძლება აღმოაჩინო. მაგრამ ძირითადი სიახლე მდგომარეობს მის ახალ ორგანიზაციაში და ტექნოლოგიაში, ადამიანისადმი მიდგომაში. და თუკი, სხვა რელიგიები თვლიან, რომ ადამიანი წარმოადგენს თავისი გარემოცვის პროდუქტს, ან თავისი გენების მოქმედების შედეგს, შესაბამისად, ადამიანი ისეთივე არასრულყოფილი დარჩება, როგორიც იყო დაბადებისას.

ამის საწინააღმდეგოდ საენტოლოგია თვლის, რომ საჭიროა სულის შესწავლა და მუშაობა მასთან. საენტოლოგებმა თავისი მოძღვრების პრინციპებზე დაყრდნობით დაამუშავეს ზუსტი მეთოდები, რომელთა დახმარებითაც შესაძლებელია გაუმჯობესდეს ადამიანთა ყოფა.

საენტოლოგები გვთავაზობენ რეალურ ინსტრუმენტებს, რომელთა გამოყენება შესაძლებელია ყოველდღიურ ცხოვრებაში. ამ მხრივ, ლ. რონ ჰაბარდი ეყრდნობა წარსულის უდიდეს გამოცდილებას მან თავისი მოძღვრების პირველ ეტაპზე დიანეტიკა შექმნა, რომელიც გვევლინება საენტოლოგიის წი-

ნაპრად. რომელმაც გარდამტეხი როლი შეასრულა ადამიანის გაგებაში.

სიტყვა დიანეტიკა ბერძნული წარმოშობისაა და ქართულად ნიშნავს (dia – მეშვეობით და nous – გონება ან სული) „სულის მეშვეობით“. იგი აღწერს გონებისა და სულის ფუნდამენტურ პრინციპებს. როგორც თვით საენტოლოგები თვლიან, დიანეტიკა შეიცავს იმაზე უფრო დიდ აღმოჩენებს, ვიდრე ცეცხლის ან ბორბლის აღმოჩენა იყო. ეს არის ლ. რონ ჰაბარდის მიერ ადამიანის ბუნებასა და ცხოვრებაზე განხორციელებული დაკვირვებების და კვლევების ჩანაწერი:

„ამ აღმოჩენის შედეგად ნათელი გახდა, რომ დიანეტიკას საქმე აქვს არსებობასთან, რომელიც არ ემორჩილება დროს – ადამიანის სული, თავდაპირველად წოდებული „მე“ და შემდგომში „ტეტანი“. ამის შემდეგ, ბ-ნმა ჰაბარდმა განაგრძო გამოკვლევები, რათა საბოლოოდ გაეკვლია ინდივიდუუმის სულიერი თავისუფლებისაკენ მიმავალი ბილიკი“.¹

დიანეტიკა, საენტოლოგთა თქმით, შეიცავს რეაქტიული გონების ანალოგიას და სრულ აღწერას, – ეს არის ღამის კოშმარების, უსაფუძვლო შიშების, აშლილობისა და დაუსცევლობის აქამდე უცნობი წყარო, რაც ადამიანს მონად აქცევს. დიანეტიკა გიჩვენებთ თუ როგორ უნდა გავთავისუფლდეთ მისგან და ამგვარად მივაღწიოთ იმას, რაზეც კაცობრიობა მხოლოდ ოცნებობდა, – ქლირის (ოპტიმალურ მდგომარეობაში მყოფი პიროვნება, რომლის ინტელექტი არსებულ ნორმაზე გაცილებით მაღალია) მდგომარეობას.²

¹ დიანეტიკა, თანამედროვე მეცნიერება გონების შესახებ. წარწერა წიგნის ყდაზე.

² იქვე.

ცხოვრების მიზანი დიანეტიკის მიხედვით

„დიანეტიკა თავგადასავალია, — ამბობს ლ. რონ ჰაბარდი, — ესაა *terra incognita* — ადამიანის გონების იმ ვრცელი და აქამდე უცნობი სივრცის ათვისება, რომელიც მოთავსებულია თქვენს თავში, შუბლიდან ერთ სანტიმეტრში...

გონების შესახებ მეცნიერების შექმნა არის მიზანი, რომელიც ათასწლეულების განმავლობაში იპყრობდა კაცობრიობის ყურადღებას. არმიები, დინასტიები და მთელი ცივილიზაციები განადგურდა იმის გამო, რომ არ არსებობდა ეს მეცნიერება“.³

მაინც რაში მდგომარეობს ცხოვრების მიზანი, რა ითვლება ერთ-ერთ ყველაზე რევოლუციურ მიღწევად დიანეტიკაში და რითაც ლ. რონ ჰაბარდმა პასუხი გასცა იმ მთავარ კითხვას, რომელიც მანამდე მიუღწევლად და პასუხგაუცემლად ითვლებოდა.

საენტოლოგები თვლიან, რომ „დიანეტიკის პირველი აღმოჩენა იყო ის, რომ აზროვნების და გონების პრობლემები შეიძლება გადაიჭრას სასრული სამყაროს ფარგლებში, რომ არ არის საჭირო არავითარი მისტიციზმი ან მეტაფიზიკა. რომ აქსიომების უმეტესობა არ წარმოადგენს ვარაუდს ან თეორიას, როგორც ეს გონების თაობაზე არსებული ძველი წარმოდგენების შემთხვევაშია, არამედ ეს ის კანონებია, რომლებიც შეიძლება დაექვემდებარონ ყველაზე მკაცრ ლაბორატორიულ და კლინიკურ შემოწმებებს“.¹

საენტოლოგთა მიხედვით ცხოვრების უმთავრესი მიზანი იმაში მდგომარეობს, რომ „გადარჩეს“, ეს ცხადია არის არა

³ დიანეტიკა, გვ. i.

¹ დიანეტიკა, გვ. i.

მართო სხვაობა სიკვდილსა და სოცოცხლეს შორის. ამასთანავე, არსებობს არაერთი ღონე გადარჩენისა.

სიცოცხლე რომ „გადარჩენისკენ“ არის მიმართული, მსჯელობდა ლ. რონ ჰაბარდი, სიახლე არ არის, მაგრამ სიახლეა ის, რომ „გადარჩენა“ არის სიცოცხლის ერთადერთი ღინამიკური სწრაფვა, აქვე: ჰაბარდი საუბრობს ადამიანთა გადარჩენის ოთხ ღინამიკაზე:

„პირველი ღინამიკა: ინდივიდის მისწრაფება მიაღწიოს გადარჩენის უმაღლეს პოტენციალს თავისთვის და თავისი უშუალო სიმბიოტებისათვის (თანამცხოვრებისათვის).“

მეორე ღინამიკა: ინდივიდის მისწრაფება მიაღწიოს გადარჩენის უმაღლეს პოტენციალს სექსის საშუალებით. ის მოიცავს როგორც სქესობრივ აქტს, ასევე ბავშვების გაჩენას და მათ აღზრდას.

მესამე ღინამიკა: ინდივიდის მისწრაფება მიაღწიოს გადარჩენის უმაღლეს პოტენციალს ჯგუფისათვის, იქნება ეს სამოქალაქო, პოლიტიკური თუ რასობრივი ჯგუფი და ამ ჯგუფის სიმბიოტებისათვის.

მეოთხე ღინამიკა: ინდივიდის მისწრაფება მიაღწიოს გადარჩენის უმაღლეს პოტენციალს კაცობრიობისათვის და კაცობრიობის სიმბიოტებისათვის“.¹

რამდენადაც ადამიანს შეუძლია მართოს თავისი ცხოვრება და ამით აამაღლოს თავისი გადარჩენის ღონე, მით უფრო ექნება მას მეტი მატერიალური შემოსავალი. ეს იმ დროს, როდესაც წარუმატებლობა, იმედგაცრუება და ავადმყოფობა ხელს უშლის მას გადარჩენაში.

ლ. რონ ჰაბარდმა გამოაცხადა, რომ ადამიანის გონი შედგება ორი განსხვავებული ნაწილისაგან. აქედან, ერთია ანალიტიკური გონი, რომელიც გულისხმობს გონის იმ ნაწილს,

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, დიანეტიკა, გვ. iii.

რომელიც ფიქრობს, ღებულობს მონაცემებს დაკვირვების შედეგად, იმახსოვრებს მას და მასზე დაყრდნობით წყვეტს სხვადასხვა ამოცანებს. ჰაბარდის მიხედვით ანალიტიკურ ბუნებას აქვს მეხსიერების სტანდარტული ბანკები, სადაც ის ინახავს გონებრივ სახე-სურათებს. იგი იყენებს ამ მონაცემებს სწორი ინფორმაციის დასადგენად და გადარჩენის გზების მოსანახად.

მაგრამ გონების მოქმედებებში არის ისეთი მომენტები (ავადმყოფური ემოციები, ფიზიკური ტკივილი), როდესაც ანალიტიკური გონის მოქმედება ჩერდება და ინიციატივას იღებს რეაქტიული გონება.

სხვაგვარად რომ ვთქვათ, როდესაც ადამიანი ცნობით, ნორმალურ მდგომარეობაშია, მაშინ მისი ანალიტიკური გონება მთლიანად აკონტროლებს ორგანიზმს, მაგრამ, როდესაც სხვადასხვა მიზეზთა გამო (ტკივილი, უარყოფითი ემოციები და სხვ.), ანალიტიკური გონების მოქმედება ფერხდება, მაშინ ძალაუფლებას მთლიანად ან ნაწილობრივ ხელში იგდებს რეაქტიული გონება.

რა არის ეს რეაქტიული გონება? საენტოლოგიის მიხედვით რეაქტიული გონება, სხვაგვარად აქამდე შეუმჩნეველი ქვე-გონება, არის „ყველა არაორგანული სულიერი აშლილობისა და ფსიქოსომატური დაავადებების წყარო, რაც ათასწლეულების განმავლობაში, დაუღალავი ძიების მიუხედავად, უცნობი და შეუმჩნეველი რჩებოდა. იმ დროსაც კი, როდესაც ადამიანი უგრძნობ მდგომარეობაშია, რეაქტიული გონება ზუსტად აღიქვამს და იმ ტკივილიან სახე-სურათებს, რომელსაც ადამიანი განიცდის“.¹

ლ. რონ ჰაბარდის მიხედვით რეაქტიული გონების ჩანაწერები წარმოადგენენ ინგრამებს, რომლებიც მიღებულია

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, დიანეტიკა, გვ. iv.

უჯრედოვან ღონეზე მხოლოდ იმ ღროს, როცა „ცნობიერი“ გონება „არაცნობიერ“ მდგომარეობაში იმყოფებოდა.

ინგრამა, საენტოლოგთა განმარტებით, არის: „ანალიტიკური გონების მეტ-ნაკლები არაცნობიერების მომენტი, რაც საშუალებას აძლევს რეაქტიულ გონებას გააკეთოს ჩანაწერი: ყველაფერი, რაც ხდებოდა ამ მომენტში თავისი ყველა ალქმით“.²

რეაქტიული გონება, ცხადია, ხელს უშლის ადამიანს გადარჩენის საქმეში. მეტიც შეიძლება ითქვას, იგი ხშირად ხდება მიზეზი არასასურველი და შეუცნობელი შიშების, არასასიამოვნო ემოციების, ტკივილის და საერთოდ ფსიქო-სომატური ავადმყოფობების.

საენტოლოგები ლ. რონ ჰაბარდის დიდ დამსახურებად თვლიან, რომ მან რეაქტიული გონების აღმოჩენასთან ერთად შეიმუშავა ამ მდგომარეობიდან თავის დაღწევის ზუსტი მეთოდიკა, რომლის არსი იმაში მდგომარეობს, რომ ამ მეთოდიკებით შესაძლებელია სწრაფად წაშალონ რეაქტიულ გონებაში ჩაწერილი არასასურველი ინფორმაციები და გაათავისუფლონ ადამიანი მისი მავნე გავლენისაგან.

საენტოლოგთა მიხედვით, მათი მოძღვრების მთავარი მიზანი მდგომარეობს იმაში, რომ მიიყვანოს ადამიანი ახალ უფრო კომფორტულ მდგომარეობამდე. თავისთავად, ეს მიზანი სულაც არ არის ახალი. ამის გაკეთებას ცდილობდნენ სხვადასხვა რელიგიები და ფილოსოფიური მოძღვრებები, მაგრამ იგი საენტოლოგთა მიხედვით დიანეტიკის შექმნამდე ვერ მოხერხდა.

ადამიანის ამ ახალ მდგომარეობას ლ. რონ ჰაბარდი უწოდებს ქლირს (მომდინარეობს ინგლისური სიტყვა (clear –

² იქვე, გვ. 569.

„სუფთა“, „ნათელი“). სხვაგვარად ადამიანის ოპტიმალურ მდგომარეობაში ყოფნას დიანეტიკაში ქლირი ეწოდება.¹

ქლირი ეს არის ადამიანი, რომელიც გათავისუფლებულია რეაქტიული გონებისაგან და ამიტომ არ იტანჯება იმ ავადმყოფობებისაგან, რომელიც შეიძლება გამოიწვიოს რეაქტიულმა გონებამ.

ქლირი თავისუფალია ინგრამებისაგან, მისი მიღწევა. საენტოლოგთა თქმით, აძლიერებს ადამიანის ინდივიდუალურობას და ზრდის ადამიანის შემოქმედებით მუხტს. როდესაც ადამიანი თავისუფლდება რეაქტიული გონებისაგან, ის, რაც ამის შემდეგ რჩება, არის თვითონ ეს ადამიანი სინამდვილეში.

ზემოთთქმულს თუ შევაჯამებთ: ქლირი ეს არის ადამიანი, ან ადამიანთა ჯგუფი, რომელიც აბსოლუტურად თავისუფალი არის თავის ემოციებში, დამოუკიდებლად აზროვნებს. ეს ადამიანები ცხოვრობენ ლაღად და თავისუფლად, სრულიადაც არ არიან დამძიმებულნი სხვადასხვაგვარი აკრძალვებით, რომელსაც მას რეაქტიული გონება და მისგან მიღებული ინგრამები აიძულებდა. ასეთი ადამიანები გაცილებით უფრო თავისუფალნი არიან თავის მხატვრულ შემოქმედებაში, წარმატებულნი კარიერაში, უფრო გახსნილნი ადამიანურ ურთიერთობებში. საენტოლოგთა მტკიცებით, სწორედ ლ. რონ ჰაბარდის მიერ აღმოჩენილმა და დამუშავებულმა ტექნოლოგიებმა მისცა საშუალება მრავალ ათას კაცს თავი დაეღწია რეაქტიული გონებისათვის და ქლირის მდგომარეობამდე ამაღლებულიყო.

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, დიანეტიკა, გვ. 13.

ტეტანი

ლიანეტიკამ, ამბობენ საენტოლოგები, ბევრ მანამდე გაუცემელ კითხვას გასცა პასუხი, მაგრამ პასუხგაუცემელი რჩებოდა ერთი მნიშვნელოვანი კითხვა ადამიანის ქცევაზე და მის გონებაზე: როდესაც ვინმე უყურებს გონებრივ სურათებს, სახელდობრ ვინ უყურებს ამ სურათებს?

ამ მნიშვნელოვან კითხვაზე პასუხი გასცა ლ. რონ ჰაბარდმა ჯერ კიდევ 1951 წელს.

მისი აზრით, ადამიანი არ წარმოადგენს მარტო არც თავის სხეულს და არც გონებას, არამედ მთლიანობაში სულიერ არსებას. აი, ეს არის წყარო ყოველივე კარგისა, ღირსეულისა და შემოქმედებისა დედამიწაზე. სხვაგვარად, ადამიანი, რომელიც თავის თავს წარმოადგენს. ჰაბარდი ამ აღმოჩენით შევიდა იმ სფეროში, რომელიც ტრადიციულად რელიგიას ეკუთვნის. ეს არის ადამიანური სულის სამეფო. ამით ჰაბარდმა დააფუძნა კიდევ საენტოლოგიური რელიგია. მაგრამ ვინაიდან სიტყვა ტერმინი სულს ძალზე ბევრგვარი განმარტება აქვს, ამიტომ, ჰაბარდს შემოაქვს ახალი ტერმინი – ტეტანი (როგორც ადრეც ვწერდით ეს ტერმინი წარმომდგარია ბერძნული ასო „თეთასაგან“, რომელიც ტრადიციულად აღნიშნავს აზრს ან ცხოვრებას).

ჰაბარდის მიხედვით ტეტანი თვით ადამიანია და არა მისი სხეული, სახელი ან გონება. იგი არც ფიზიკური სამყაროა და არც არაფერი სხვა. საბოლოო ჯამში ის არის, რასაც თვითონ პიროვნება აცნობიერებს. სხვაგვარად, ეს ის ინდივიდუალურობაა, რომელიც წარმოადგენს თვით ადამიანს.

საენტოლოგიის უდიდეს აღმოჩენად ჰაბარდი თვლის, რომ მან გამოავლინა და აღწერა ადამიანის სული და დაიწყო მასთან მუშაობა: „... დავადგინე, – წერს იგი, – რომ შესაძლებელია საკუთარი სურვილით თვითონ ადამიანი, პიროვნება,

გამოეყოს სხეულსა და გონებას და ეს არ გამოიწვევს სხეულის სიკვდილს ან გონებრივ აშლილობას.

მრავალი საუკუნის მანძილზე, — აგრძელებს საუბარს ლ. რონ ჰაბარდი, — მიმდინარეობდა ცხარე კამათი ადამიანის სულისა და სამშენველის შესახებ. ადამიანის კონტროლის სხვადასხვა მცდელობა ეფექტური იყო, რადგან ადამიანს თითქმის არანაირი ცოდნა არ ჰქონდა იმის შესახებ, თუ რას წარმოადგენდა იგი სინამდვილეში.

არც ისე დიდი ხნის წინ, სპირიტუალისტებმა ადამიანიდან გამოეყვას ის, რასაც „ასტრალურ სხეულს“ ეძახიან. ამის დახმარებით მათ შეეძლოთ ემუშავათ თავიანთი მიზნების მისაღწევად. საენტოლოგიაში სული იყო გამოყოფილი იმისგან, რასაც სპირიტუალისტები ასტრალურ სხეულს ეძახიან და ეს ორი ცნება არ უნდა აგვერიოს ერთმანეთში. ისევე როგორც თქვენ იცით, რომ ხართ იქ, სადაც ამ მომენტში ხართ. ზუსტად ასევე გეცოდინებათ, თუ თქვენ, როგორც სული, გამოეყოფით თქვენს სხეულსა და გონებას. ადამიანმა ვერ შეძლო აქამდე ამის აღმოჩენა, რადგან არ არსებობდა საენტოლოგიის რელიგია და მას ძალიან მცირე შანსი ჰქონდა სცოდნოდა თავისი გამოყოფის შესახებ საკუთარი სხეულისაგან და გონებისაგან. ამის გამო... ის თავის თავს მიიჩნევდა მხოლოდ გონებად და სხეულად...“¹

კითხვაზე — თუ როგორ აიწერება ტეტანი (სული) ჰაბარდი პასუხობს: „როგორც მასის, ტალღის სიგრძე, ენერგიის, დროისა და სივრცეში მდებარეობის არმქონე, ისინი განისაზღვრება მხოლოდ მისი პოსტულატებითა და აზრობრივი დასკვნებით. ამგვარად, — ასკვნის ჰაბარდი, — სული არ არის საგანი. ის არის საგნების შემქმნელი“.²

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 65-66.

² იქვე, გვ. 66.

კითხვაზე, თუ სად იმყოფება ტეტანი ან რა მდგომარეობაშია იგი, ჰაბარდი პასუხობს: „ტეტანის ჩვეულებრივი სამყოფელი სხეულის ახლოს ან თავის ქალაა. ტეტანი შეიძლება იყოს შემდეგ ოთხ მდგომარეობაში“:

პირველი – ტეტანი შეიძლება იყოს მთლიანად დაშორებული სხეულთან ან სხეულებიდან და შეიძლება ამ სამყაროდანაც კი.

მეორე მდგომარეობა არის სხეულთან ახლოს ყოფნა და მისი გაცნობიერებული კონტროლი.

მესამე – იგი შეიძლება იყოს სხეულში (თავის ქალა).

და მეოთხე, შეიძლება იმყოფებოდეს ინვერსიის მდგომარეობაში, როცა ის კომპულსიურ მდგომარეობაში დაშორებულია სხეულიდან და არ შეუძლია მასთან მიახლოება“.³

ამ ოთხი მდგომარეობიდან ჰაბარდი ყველაზე ოპტიმალურ მდგომარეობად მეორე მდგომარეობას – სხეულთან ახლოს ყოფნას და მის გაცნობიერებულ კონტროლს თვლის, რადგან ასეთ მდგომარეობაში ადამიანი უფრო უკეთესად გრძნობს თავს.

საენტოლოგია თავის მოძღვრებაში ხმარობს სიტყვა „ექსტერიორიზაციას“, რაც ნიშნავს იმას, რომ ადამიანს შეუძლია დატოვოს სხეული და მის გარეშე იარსებოს. ექსტერიორიზებულ ადამიანს შეუძლია იარსებოს სხეულის გარეშე, დაინახოს თვალების გარეშე, გაიგონოს ყურების გარეშე, შეიგრძნოს შეხების გარეშე. ჰაბარდი ხაზგასმით ამბობს, რომ ადრე ადამიანი ნაკლებად აცნობიერებდა იმ ფაქტს, რომ მისი არსებობა არ არის დამოკიდებული გონებასა და სხეულზე. საენტოლოგიური პროცესების დახმარებით შესაძლებელია ამ ფაქტის დამტკიცება.

³ იქვე, გვ. 66.

როგორც ჰაბარდი წერს: „საენტოლოგიური პროცესინგის მრავალ მიზანთა შორის ერთ-ერთი არის ინდივიდის „ექსტერიორიზება“ და მისი მიყვანა ზემოთ აღწერილ მეორე მდგომარეობამდე... რადგან აღმოჩნდა, რომ ასეთ მდგომარეობაში ის უფრო ბედნიერი და უფრო უნარიანია“.¹

როგორც უკვე აღვნიშნეთ, ჰაბარდის მიხედვით, ადამიანი შესდგება სამი ნაწილისაგან – სხეულის, გონების და ტეტანისაგან. აქედან სხეული წარმოადგენს ორგანიზებულ ფიზიკურ სტრუქტურას, ანუ ნივთიერებას, რომლისგანაც შედგება ადამიანი, იქნება ეს ცოცხალი თუ მკვდარი, მაგრამ ეს თვით ადამიანი არ არის. ადამიანის მეორე ნაწილი არის გონება, რომელიც ფაქტიურად არის სისტემა, რომლის საშუალებით ტეტანი კომუნიკაციას ამყარებს გარემოსთან და ახორციელებს მის კონტროლს.

გონება, ჰაბარდის მიხედვით, ტვინი არ არის. ტვინი ეს სხეულის ნაწილია და იგი განსაზღვრავს ადამიანის გონიერებას. საენტოლოგები მას ადარებენ სატელეფონო კომუტატორს. ტვინი მხოლოდ გამტარია, რომელიც გადასცემს ამბავს, ინფორმაციას, როგორც ტელეფონის ხაზი. რაც შეეხება გონებას იგი იწერს აზრებს, იმასსოვრებს, ცხრილავს, ახდენს დაკვირვებებს ტეტანის შეგრძნებებზე მთელი მისი არსებობის მანძილზე და ამ მონაცემებს იყენებს იმისათვის, რომ მართოს ფიზიკური სამყარო.

რაც შეეხება სხეულს, (ტვინის ჩათვლით), საენტოლოგთა თქმით, ეს ფიზიკური ობიექტია და არა თვით ადამიანი.

ტეტანი ჩვენ შეგვიძლია სხვა რელიგიების წარმოდგენებსაც შევადაროთ, ესაა სასიცოცხლო მარადიული ძალა, რომელიც სხვა რელიგიებშიც აღინიშნება. მაგალითისათვის შეიძლება მოვიტანოთ ჯივა, რომელიც კრიშნაიტულ რელი-

¹ ლ. რონ ჰაბარდი, „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 67.

გიაში სასიცოცხლო, მარადიულ ძალას წარმოადგენს. რაც შეეხება წარმოდგენებს სულებზე და მათ თვისებებზე, მათ მარადიულობაზე, უამრავი რამ არის თქმული საენტოლოგიურ რელიგიაზე დიდი ხნით ადრე არსებულ რელიგიებში. კერძოდ, მასზე ლაპარაკობდნენ მისტიკოსები, სპირიტუალისტები და სხვა მსგავსი მოძღვრებების მიმდევარნი. მაგრამ, ამით, ისინი რაიმე რეალურ, ხელშესახებ საშუალებებს ვერ პოულობდნენ და შესაბამისად, შედეგსაც ვერ აღწევდნენ.

ტეტანი, როგორც ზემოთ ვთქვით, ესაა წყარო ყოველგვარი შემოქმედების და თვით სიცოცხლის. პირველად, კაცობრიობის ისტორიაში ცხადი გახდა, რომ სული მართლაც უკედავია და რომ მას აქვს გაცილებით მეტი შესაძლებლობები, ვიდრე დღემდე ვარაუდობდნენ. საენტოლოგები ამტკიცებენ, რომ მხოლოდ მათ მიაღწიეს იმ მიზანს, რომელსაც მრავალი რელიგიის წარმომადგენლები თავის ფანტაზიაში ხატავდნენ, მაგრამ რეალურ ცხოვრებაში ამას ვერ ახერხებდნენ.

ტეტანის არსებობის აღიარება, მათი აზრით, შესაძლებლობას გვაძლევს გავზარდოთ ადამიანთა გაცნობიერების დონე, რომელიც მიუღწეველი რჩებოდა სხვა რელიგიურ პრაქტიკოსთა შემთხვევაში. ეს კი ხდებოდა იმ დროს, როდესაც ფიქრობდნენ, რომ ადამიანი წარმოადგენს მხოლოდ სხეულს და მისი ქცევა კი მთლიანად არის განპირობებული ფიზიკური სამყაროს შეზღუდვებისაგან.

საენტოლოგები თვლიან, რომ მათი მოძღვრება საშუალებას აძლევს მორწმუნეებს მიაღწიონ დიდ სულიერ თავისუფლებას, გაცილებით უფრო მაღალ ინტელექტს და მეტი სიწმინდე შეიტანონ ცხოვრების ყველა სფეროში.

არსებობის 8 დინამიკა

„თვალს თუ გადავავლებთ იმ არეულობას, — წერდა ლ. რონ ჰაბარდი თავის წიგნში „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, — რომელიც ადამიანთა უმრავლესობისათვის ცხოვრებას ან არსებობას წარმოადგენს, შეიძლება აღმოვაჩინოთ რვა ძირითადი დანაყოფი, თითოეული მათგანი გამოიყენება არსებობის მდგომარეობებთან. აგრეთვე, თითოეული დანაყოფი შეიცავს მოქმედების ციკლს.

შეიძლება ითქვას, რომ ცხოვრებაში არსებობს რვა მისწრაფება (სტიმული, იმპულსი) მათ ვეძახით დინამიკებს. ესენია მოტივები ან მოტივაციები“.¹

სიტყვა დინამიკა ბერძნულიდან მომდინარეობს და ქართულად ნიშნავს მისწრაფებას, განზრახვას, წადილს, იმპულსს, სტიმულს.

როგორც ცნობილია, საენტოლოგიის წარმოშობას წინ უსწრებდა დიანეტიკა, რომელშიაც ჰაბარდმა წამოაყენა 4 დინამიკა, შემდგომში კი საენტოლოგიის შექმნისას ამ 4 დინამიკას მან კიდევ 4 დინამიკა დაუმატა. ამჟამად, საენტოლოგები მას ეძახიან სიცოცხლის 8 დინამიკას. ასეთი დაყოფა აუცილებელია სიცოცხლის უკეთ გაგებისათვის, რადგან ისინი საშუალებას გვაძლევენ უკეთესად შევისწავლოთ თითოეული დანაყოფის მდგომარეობა.

ზემოთ ჩვენ უკვე ვწერდით დიანეტიკის მიერ შემოთავაზებულ 4 დინამიკაზე, მაგრამ კიდევ ერთხელ მოვიტანოთ ისინი და მას დანარჩენი 4 დინამიკაც დავამატოთ:

„პირველი დინამიკა არის თვით ინდივიდის სწრაფვა არსებობისათვის. აქ საქმე გვაქვს სრულად გამოსახულ ინდივი-

¹ ლ. რონ ჰაბარდი: „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 37.

დუალობასთან. ამ დინამიკას შეიძლება ეწოდოს პიროვნების დინამიკა.

მეორე დინამიკა არის სწრაფვა არსებობისაკენ სექსუალური აქტივობის სახით. ამ დინამიკას გააჩნია ორი დანაყოფი. პირველი დინამიკა (ა), როგორც საკუთრივ სექსობრივი აქტი და მეორე დინამიკა (ბ), როგორც ოჯახური კავშირი, რომელიც მოიცავს ბავშვების აღზრდას. მეორე დინამიკას შეიძლება ეწოდოს სექსის დინამიკა.

მესამე დინამიკა არის სწრაფვა არსებობისაკენ ინდივიდუალური ჯგუფების სახით, ნებისმიერი ჯგუფი ან მთლიანი კლასის ნაწილი შეიძლება ჩაითვალოს მესამე დინამიკის ნაწილად. სკოლა, საზოგადოება, ქალაქი, ერი, არის მესამე დინამიკის ნაწილი და თითოეული არის მესამე დინამიკა. ამ დინამიკას შეიძლება ეწოდოს ჯგუფის დინამიკა.

მეოთხე დინამიკა არის სწრაფვა არსებობისაკენ კაცობრიობის სახით. ერთი რასა განიხილება როგორც მესამე დინამიკა, ყველა რასა ერთად არის მეოთხე დინამიკა. ამ დინამიკას შეიძლება ეწოდოს კაცობრიობის დინამიკა.

მეხუთე დინამიკა არის ცხოველთა სამყაროს არსებობისაკენ სწრაფვა. ეს დინამიკა მოიცავს ყველა ცოცხალ ორგანიზმს იქნება ეს მცენარე თუ ცხოველი, თევზი ზღვაში, ტყისა თუ ველის ნადირი, ბალახი, ხეები, ყვავილები და საერთოდ ყველაფერი, რაც პირდაპირ და ფარულად მოტივირებულია სიცოცხლით. ამ დინამიკას ჰქვია ცხოველთა სამყაროს დინამიკა.

მექექსე დინამიკა არის სწრაფვა არსებობისაკენ ფიზიკური სამყაროს სახით. ფიზიკური სამყარო შედგება მატერიის, ენერგიის, სივრცისა და დროისაგან. საენტოლოგიაში ამ სიტყვების პირველი ასოებით მივიღებთ სიტყვა მესდ. ამ დინამიკას ჰქვია სამყაროს დინამიკა.

მეშვიდე დინამიკა არის სწრაფვა სულის სახით არსებობისაკენ. ყველაფერი სულიერი, იდენტურობის მქონე ან არ-მქონე, შედის მეშვიდე დინამიკაში. ამ დინამიკას შეიძლება ეწოდოს სულიერების დინამიკა.

მერვე დინამიკა არის სწრაფვა უსასრულობის სახით არსებობისაკენ. ის ასევე განისაზღვრება, როგორც უზენაესი არსება. ამ დინამიკას ჰქვია მერვე დინამიკა, რადგან სწორად დაყენებული უსასრულობის სიმბოლო, ქმნის ციფრ 8-ს. ამ დინამიკას შეიძლება ეუწოდოთ უსასრულობის ან ღმერთის დინამიკა“.¹

საენტოლოგთა მტკიცებით, მიუხედავად იმისა, რომ დინამიკები დიდი ცხოვრების დანაყოფებია და არ არის აუცილებელი, რომ ისინი ერთმანეთის თანასწორნი იყვნენ, არ შეიძლება ვამტკიცოთ, რომ ამ რვა დინამიკიდან რომელიმე დანარჩენზე მნიშვნელოვანია. თითოეულ დინამიკას მიეკუთვნება მოქმედებების სამი მდგომარეობა.

„რვა დინამიკა, – აგრძელებს ლ. რონ ჰაბარდი, – გამოიყენება საენტოლოგიურ კომუნიკაციებში და გულდასმით უნდა იქნეს შესწავლილი, როგორც საენტოლოგიის ენის ნაწილი“.¹

საენტოლოგთა თქმით, ადამიანს შეუძლია დააკვირდეს ამ დინამიკებს მთელი თავისი ცხოვრების მანძილზე და თუ რომელიმე საჭიროებს გაუმჯობესებას გამოიყენოს საენტოლოგია, რათა მიღწეული აქნეს სრული ჰარმონია ცხოვრებაში.

¹ ლ. რონ ჰაბარდი: „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 38-39.

¹ ლ. რონ ჰაბარდი: „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 40.

ტონთა სკალა

საენტოლოგთა თქმით, საენტოლოგიის ტექნოლოგიებში შედის კიდევ ერთი ინსტრუმენტი, რომელიც გამოიყენება ყოველდღიურ ცხოვრებაში – ეს არის ემოციონალურ ტონთა სკალა. ეს სკალა ჩამოყალიბებულია ხანგრძლივი დაკვირვების და ტესტირების გზით. საენტოლოგთა მტკიცებით, ჰაბარდის გამოკვლევამდე ემოციების როლი სათანადოდ არ ესმოდათ. მას ან სიამოვნების ან ტანჯვის ობიექტად აღიქვამდნენ. მხოლოდ ჰაბარდის დროს მიეცა მას სწორი განმარტება.

სკალების ტონი ზუსტად აღწერს იმას, თუ როგორ არიან განლაგებულნი ემოციები, რას განიცდიან ადამიანები ამ დროს და როგორ არის საჭირო მათთან ურთიერთობა, როგორ შეიძლება მათ დაეხმარო ცუდად ყოფნის შემთხვევაში.

„საენტოლოგია, – წერს ლ. რონ ჰაბარდი, – არის განსაკუთრებული მნიშვნელობის მქონე სამკუთხედი, მისი გამოყენება იძლევა სიცოცხლის გაცილებით მეტი გაგების შესაძლებლობას.

ა – რ – კ სამკუთხედი არის ცოცხალი არსებების ურთიერთობის ქვაკუთხედი. ეს სამკუთხედი სიცოცხლის, საქმიანობის საერთო მახასიათებელია“.¹

სამკუთხედის პირველ ფორმას ჰქვია აფინიტი, მეორეს რეალობა, მესამეს კომუნიკაცია. აფინიტში საენტოლოგები გულისხმობენ „მოწონების ხარისხს“, რეალობაში იმას, რაც არსებულად ჩანს, კომუნიკაცია კი არის ცოდნა ამ სამყაროში ადამიანური ურთიერთობების აგებულების შესახებ. ლ. რონ ჰაბარდის მიხედვით ეს სამკუთხედი არ არის ტოლგვერდა. აფინიტი და რეალობა ნაკლებად მნიშვნელოვანია, ვიდრე კომუნიკაცია. ფაქტიურად, ყველაფერი იწყება კომუნიკაციიდან,

¹ ლ. რონ ჰაბარდი: „საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“, გვ. 91.

რომელსაც არსებობაში შემოაქვს აფინიტი და რეალობა. ლ. რონ ჰაბარდს მაგალითისათვის მოაქვს თავის წიგნში საჩვენებელი ცოდნათა სკალა:

„შფოთელობა
ენთუზიაზმი
კონსერვატიზმი

მოწყენილობა
ანტაგონიზმი
ბრაზი
ფარული მტრობა
შიში
დარდი
აპათია“²

(უმაღლესი დონე)
↓
(თუ დავეშვებით ქვევით, აფინიტის
დაბალი დონეებისაკენ)

საენტოლოგთა თქმით: „აპათიის ქვემოთ აფინიტი გადადის მყარ მდგომარეობაში, ისეთში, როგორიცაა მატერია. ითვლება, რომ აფინიტი პირველ რიგში, შეიცავს აზრს, შემდეგ ემოციას, რომელიც შეიცავს ენერგიის ნაწილებს და შემდგომ გადაიქცევა მყარ ობიექტად...

აფინიტი, რეალობა და კომუნიკაცია საენტოლოგიის ტონთა სკალის საფუძვლებია, რომლებიც იძლევიან ადამიანის საქციელის წინასწარი განსაზღვრის საშუალებას“.¹

თუ ყველაფერ ზემოთქმულს შევაჯამებთ, შეგვიძლია გავიმეოროთ ლ. რონ ჰაბარდის დასკვნა, რომ სამკუთხედი ა – რ – კ არის სიცოცხლის გაგება.

² იქვე.

¹ ლ. რონ ჰაბარდი: „საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“, გვ. 91.

საენტოლოგიური პრაქტიკა და მისი შესაძლებლობები

შეიძლება თქვენ გასწავლიდნენ, რომ ძალიან რთულია გონების, სულისა და სიცოცხლის გაგება. საენტოლოგიის პირველი პრინციპი ასეთია: გონების, სულისა და სიცოცხლის შესახებ ცოდნა შესაძლებელია.

ლ. რონ ჰაბარდი

მართლაც, შესაძლებელია თუ არა, რომ ადამიანმა შეიცნოს თავისი თავი? ამ კითხვაზე საენტოლოგები დადებით პასუხს სცემენ. მათი აზრით ტყუიან ისინი, ვინც ადამიანებს უმტკიცებენ, რომ ცხოვრება რთულია და ადამიანის შეცნობა შეუძლებელია. საენტოლოგიას ადამიანთა შესაცნობად არ სჭირდება ხანგრძლივი დრო. მისი პრაქტიკის გამოყენება ასევე ძალიან სწრაფად შეიძლება, თანაც ისე, რომ თითოეული პრინციპის გამოყენებით უკვე საკმარის ცვლილებებს და წარმატებებს აღწევენ. საენტოლოგიური ტექნოლოგია ამის სრულ საშუალებას იძლევა. საენტოლოგიის კარგად ათვისება აძლევს ადამიანებს საშუალებას ცხოვრებას უფრო ფართოდ, სრულიად სხვა კუთხით შეხედონ.

საენტოლოგთა მიხედვით, მათი რელიგია პირველ რიგში არის ცოდნის სისტემა, რაც განკუთვნილია ადამიანის შესწავლისათვის, და რაც მთავარია, მასში არაფერი არ არის ავტორიტარული. მის ცოდნას დიდი სარგებელი მოაქვს. ასე მაგალითად, როცა იცი და ერკვევი ტონების სკალაში, შეიძლება იოლად გაიგო და მოაგეარო ურთიერთობა თუნდაც ანჩხლ, ჭირვეულ ბავშვთან, დაამშვიდო განერვიულებული მეგობარი, ასიაშოვნო უფროსს და მიაწოდო მას ახალი იდეა. ეს პრინციპები, რასაკვირველია, ჰაერიდან არ მოდის, ისინი

ვერდობიან სერიოზულ გამოკვლევებს ჰუმანიტარული მეცნიერებების დარგში და ცხადია, ჩვენ უნდა შეგვეძლოს მათი გამოყენება. საენტოლოგები თვლიან, რომ თუკი ადამიანები ზუსტად გამოიყენებენ მათ პრინციპებს შესძლებენ რეალურად გააუმჯობესონ ცხოვრების ხარისხი. ამისათვის კი აუცილებელია სათანადოდ გამოვიყენოთ საენტოლოგიური ტექნოლოგიები.

საენტოლოგთა გაგებით, სიტყვა ტექნოლოგია ნიშნავს რაიმე საგნის პრინციპების გამოყენების მეთოდებს, განსხვავებით იმისაგან, რომ რაიმე ცოდნა გვექონდეს ამ საგნებზე. ამ ტექნოლოგიების გამოყენებით საგანთა აღქმა ხდება უფრო ზუსტი, იზრდება ადამიანთა უნარიანობა და გაცნობიერების დონე. ცხოვრებაში შესაძლებელი ხდება მიიღო უფრო მეტი სიამოვნება და განთავისუფლდე იმ უკუღმართი იდეისაგან, რომ ადამიანს არ შეუძლია შეიცვალოს და უკეთესი გახდეს.

ცხადია, საენტოლოგიური ტექნოლოგიები ერთადერთი არ არის ამქვეყნად მრავალი ტექნოლოგია არსებობდა და არსებობს, მაგრამ, საენტოლოგთა მტკიცებით, უშუალოდ მათი ტექნოლოგიები, სხვებისგან განსხვავებით, მუშა ტექნოლოგიაა, რომლებიც რეალურად აუმჯობესებენ გონების მუშაობას და აღადგენენ სულიერი არსების პოტენციალს. ამ ტექნოლოგიებს საენტოლოგები უწოდებენ ოდიტინგს.

ოდიტინგი

„საენტოლოგია, – წერს ლ. რონ ჰაბარდი, – სხვადასხვა გზით გამოიყენება მრავალ დარგში. საენტოლოგიის გამოყენების კონკრეტულ და სპეციალიზირებულ მეთოდს წარმოადგენს მისი გამოყენება სხვადასხვა ხალხისა და ჯგუფების მიმართ ფიზიკურ სიმპტომებთან სამუშაოდ, რომლებიც დასაბამს გონებრივი ან სულიერი ფაქტორებიდან იღებენ. საენტოლოგია გამოიყენება ინტელექტისა და ზოგადი უნარების გაუმჯობესებისათვის.

„პროცესინგში – იგულისხმება „პრექლირისათვის (პრექლირი არის ის, ვინც იღებს ამ პროცესინგს) ზეპირი სავარჯიშოების ჩატარება ზუსტი საენტოლოგიური პროცესების საშუალებით“.¹

საენტოლოგთა განმარტებით – ადამიანს, რომელიც საენტოლოგიურ პრაქტიკას ახორციელებს, ჰქვია ოდიტორი (ის, ვინც ისმენს: მსმენელი), ხოლო მთლიანად საენტოლოგიის პროცესინგს ჰქვია ოდიტინგი (რომლის საშუალებითაც ოდიტორი „ისმენს, აკეთებს გამოთვლებს და იძლევა ბრძანებებს“).

ოდიტინგის ჩატარების მიზანია აღადგინოს ადამიანის უნარი, გაზარდოს მისი შესაძლებლობები, ოდიტინგმა უნდა წაშალოს ყოველივე ის უარყოფითი, რაც ჩაწერილი იქნა რეაქტიული გონების მიერ ტკივილის მომენტში და ამით დასძლიოს ცხოვრებისეული წინააღმდეგობანი.

ოდიტინგის პროცესი ასეა აღწერილი: ოდიტორი და პრექლირი სხედან ერთად გარეთ ან სადმე მშვიდ ადგილას, სა-

¹ ლ. რონ ჰაბარდი: „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 113.

დაც არავინ და არაფერი შეუშლით ხელს, სადაც მათ არ შე-
აწყვეტიან მუშაობას.

ოდიტორის როლი მდგომარეობს იმაში, რომ პრექლირს
(ის ვინც ჯერ არ არის ქლირი) მისცეს ზუსტი ბრძანებები,
რომლებიც პრექლირმა უნდა შეასრულოს.

დროის იმ პერიოდს, როდესაც ტარდება ოდიტინგი, ჰქვია
სესია.

როგორც ვთქვით, ოდიტინგი იწყება ბრძანებებით, რომე-
ლიც მიმართულია იმისაკენ, რომ დაეხმაროს პრექლირს გაი-
უმჯობესოს თავისი მდგომარეობა – ლ. რონ ჰაბარდის მოძლ-
ვრების უპირატესობად იმას თვლიან, რომ მან შეიმუშავა
ზუსტად ისეთი კითხვარი და ბრძანებები, რომლებიც შევლიან
ადამიანს მიაღწიონ სულიერ თავისუფლებას. ამ პროცესის
დროს პრექლირი ღებულობს დახმარებას არა მარტო იმაში,
რომ პოულობს მოშლილობის სფეროს, არამედ ადგენს იმ ძი-
რითად წყაროებსაც, საიდანაც ეს მოშლილობა მომდინა-
რეობს.

ოდიტინგის ტექნოლოგია, ამბობენ საენტოლოგები, აბსო-
ლუტურად ზუსტია, შესაბამისად, არ არის არავითარი შემთ-
ხვევითი რეზულტატი.

რაც შეეხება ოდიტინგის სესიას, მასზე ამბობენ, რომ აქ
არ არის რაიმე თავისუფალი ასოცირების ადგილი, თითოეუ-
ლი პროცესი ზუსტად დამუშავებულია ისე, რომ მიღებული
შედეგიც ზუსტი იყოს. საენტოლოგიურმა ოდიტინგმა, თუკი
იგი სწორად ტარდება, უნდა გამოიყვანოს ნებისმიერი
ადამიანი სულიერი სიბნელიდან და დააჯილდოს არსებობის
დიდი სიხარულით.

საენტოლოგიურ ლიტერატურაში ხაზგასმით არის მითი-
თებული, რომ მთავარი ოდიტინგში სწორედ ეს ურთიერთო-
ბაა. ადამიანი, ვინც ღებულობს ოდიტინგს მიმართავს პრექ-
ლირის ყურადღებას რეაქტიული გონების ყველაზე შორ

წერტილებში, რათა პირდაპირ შეახედოს წარსულში მომხდარ ინციდენტებს, იმის ჩათვლით, თუ რა ზღებოდა პრექლირის წინა ცხოვრებებში და იპოვოს პასუხი ოდიტორის კითხვებზე. ამით იგი გონებიდან შლის მავნე ენერგიებს და თავისუფლდება სულიერი ტანჯვისაგან. სესიის დროს პრექლირი მთლიანად აცნობიერებს იმას, რაც ზღება. ოდიტორი და პრექლირი მუშაობენ ერთად იმისათვის, რომ მიაღწიონ გამარჯვებას რეაქტიულ გონებაზე.

პრექლირმა იცის, რომ ოდიტორი ისწრაფვის ზუსტი და მოსალოდნელი შედეგიანი ფორმისაკენ, ამიტომ თავს დაცულად გრძნობს და საშუალებას აძლევს ოდიტორს სასურველი, საჭირო მიმართულებით წაიყვანოს ოდიტინგის პროცესი, უყვება მას იმას, რასაც იგი ამ პროცესში აღმოაჩენს.

საენტოლოგები ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ არის უზარმაზარი განსხვავება ოდიტინგის რელიგიურ პრაქტიკასა და სხვა მანამდე არსებულ პრაქტიკებს შორის. ოდიტინგის დროს არ გამოიყენება ჰიპნოზი, არც ტრანსის მეთოდика, არც ნარკოტიკი. ადამიანი, ვისზეც ტარდება ოდიტინგი ყველაფერს ნათლად აცნობიერებს. ოდიტორის მიზანია გაზარდოს პრექლირის შესაძლებლობები.

ოდიტორის და საენტოლოგიის კოდექსები

ოდიტორი პრექლირთან მუშაობისას ხელმძღვანელობს ქცევის იმ წესებით, რომელიც ცნობილია „ოდიტორის კოდექსის“ სახელით. ამავე დროს არსებობს საენტოლოგიის კოდექსიც, რომლის თანახმადაც ოდიტორმა უნდა შეასრულოს ეს კოდექსი ყველა ადამიანის სასარგებლოდ.

ოდიტორის კოდექსი არის წესების კრებული, რომელსაც ოდიტორი უყოყმანოდ, შეუვალად უნდა მისდევდეს, რათა უზრუნველყოს პრექლირთან მაქსიმალურად შესაძლებელი შედეგის მიღწევა. როგორც საენტოლოგები აღნიშნავენ, ეს კოდექსი დამუშავებული იქნა ბრავალწლიანი დაკვირვების შედეგად. ეს ეთიკური კოდექსი, რომლითაც ხელმძღვანელობს ოდიტორი თავის მოქმედებაში, ბევრი კომპონენტით ჰგავს იმ ურთიერთობებს, რომელიც არის ქრისტიანულ ეკლესიაში მღვდლებსა და მორწმუნეებს შორის. ოდიტინგი წარმატებულად ითვლება მხოლოდ მაშინ, როცა ოდიტორი ითვალისწინებს ამ კოდექსის მოთხოვნებს. ოდიტორმა უნდა გამოამყვანოს სიკეთე, სიმპატია, მოთმინება და სხვა დადებითი თვისებები, რათა დაეხმაროს პრექლირს მშვიდად შეხედოს სულიერ ტანჯვა-წვალებას და დასძლიოს მისი სიძნეელები.

ოდიტორის კოდექსი

1. ნუ გაუკეთებთ პრექლირს თქვენს შეფასებებს.
2. ნუ გააუფასურებთ ან შეასწორებთ პრექლირის მიერ მოწოდებულ ინფორმაციას.
3. გამოიყენეთ პროცესები, რომლებიც პრექლირის ქეისს აუმჯობესებს.
4. ყოველთვის დაიცავით პრექლირთან დადებული შეთანხმება სესიის ჩატარების დროსა და ადგილის შესახებ.
5. ნუ ჩაუტარებთ პროცესინგს პრექლირს სადამოს 10 საათის შემდეგ.
6. ნუ ჩაუტარებთ პროცესინგს პრექლირს, რომელიც საკმარისად არ არის დანაყრებული.
7. ნუ დაუშვებთ ოდიტორების ხშირ შეცვლას.
8. არ უთანაგრძნოთ პრექლირს.
9. არასოდეს დართოთ პრექლირს ნება, რომ თავისი საკუთარი გადაწყვეტილების მიხედვით დაამთავროს სესია.
10. არასოდეს მიატოვოთ პრექლირი სესიის დროს.
11. არასოდეს გაბრაზდეთ პრექლირზე.
12. ყოველთვის შეამცირეთ ნებისმიერი კომუნიკაციური დაგვიანება, რომელსაც გადაეყრებით და გააგრძელეთ იგივე შეკითხვების ან იგივე პროცესის გამოყენება.
13. ყოველთვის განაგრძეთ პროცესი მანამ, სანამ იგი ცვლილებებს იძლევა, მეტად არ გააგრძელოთ.
14. იყავით მზად იმისათვის, რომ პრექლირს ყოფიერება მიანიჭოთ.
15. არასოდეს შეურიოთ საენტოლოგიის პროცესებს სხვა პრაქტიკა.

16. ყოველთვის შეინარჩუნეთ პრექლირთან კარგი ორმხრივი კომუნიკაცია სესიის დროს“.¹

როგორც ვნახეთ, ოდიტორის კოდექსი არეგულირებს ოდიტორის მოქმედებას სესიის დროს (ოდიტინგისთვის გამოყოფილი დრო). საენტოლოგიის მოქმედება კი ძირითადად ემორჩილება სხვა უფრო ფართო კოდექსს:

¹ ლ. რონ ჰაბარდი: „საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“, გვ. 115.

საენტოლოგიის კოდექსი

მე, როგორც საენტოლოგი, ვიძლევი პირობას, შევასრულო საენტოლოგიის კოდექსი ყველა ადამიანის სასარგებლოდ:

1. პრესასთან, „პუბლიკასთან“ ან პრექლირებთან ურთიერთობისას არ მოვისმინო და არ წარმოვთქვა ისეთი რამ, რაც დაამცირებდა ნებისმიერ საენტოლოგს, ჩვენ პროფესიონალურ ორგანიზაციას ან იმ ადამიანებს, ვისი სახელებიც მჭიდროდ არის დაკავშირებული ამ მეცნიერებასთან.
2. გამოვიყენო ყველაფერი საუკეთესო, რაც ვიცი საენტოლოგიიდან, რათა გავაკეთო ყველაფერი, რაც კი შემიძლია იმისათვის, რომ დავეხმარო ჩემს პრექლირებს, ჯგუფებსა და სამყაროს.
3. არ ჩავუტარო პროცესინგი პრექლირს ან ჯგუფს და არ ავიღო ფული, თუ ვგრძნობ, რომ მათთვის კეთილსინდისიერად დახმარების აღმოჩენა არ შემიძლია.
4. გავაკეთო ყველაფერი, რაც კი შემიძლია, რათა შევაჩერო ნებისმიერი ადამიანი, რომელიც არასწორად გამოიყენებს საენტოლოგიას ან ამცირებს და ამით ზიანს აყენებს მას.
5. არ მივცე უფლება, რომ საენტოლოგია გამოიყენონ სხვა საგნების რეკლამირების მიზნით.
6. არ მივცე პრესაში საენტოლოგიის შეურაცყოფის უფლება.
7. გამოვიყენო საენტოლოგია რაც შეიძლება მეტი სარგებლის მოსაგებად და რაც შეიძლება მეტი დინამიკისთვის.

8. შევთავაზო კარგი პროცესინგი, კარგი სწავლება და მაღალი დისციპლინა იმ სტუდენტებს და საერთოდ იმ ადამიანებს, რომლებიც მენდობიან.
9. უარი ვთქვა ჩემი პრექტირის საიდუმლოების გამჟღავნებაზე.
10. არ ჩავერთო უღირს კამათში ჩემი პროფესიის შესახებ იმ ადამიანებთან, რომლებმაც ამის შესახებ არაფერი იციან“.¹

ორივე ამ კოდექსს საენტოლოგები უდიდეს მნიშვნელობას ანიჭებენ და თან კატეგორიულად გვაფრთხილებენ, რომ „ნებისმიერი იმედი ან დაპირება, რომელიც მოცემულია საენტოლოგიაში, მოცემულია იმ პირობით, რომ იგი ადამიანის მიერ გამოყენებული იქნება სწორად და პირველ რიგში, ამ ორი კოდექსის ჩარჩოებში“.²

¹ ლ. რონ პაბარდი: „საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“, გვ. 116.

² იქვე, გვ. 116-117.

E-მეტრი

ასე ეწოდება ხელსაწყო, რომელსაც ხმარობენ საენტოლოგები ოდიტინგის დროს. ეს ხელსაწყო ზომავს ადამიანის სულიერ მდგომარეობას, ეხმარება პრექლირს იპოვოს ის, რაზეც მან უნდა იმუშაოს ოდიტინგის დროს. საენტოლოგთა აღწერით, როდესაც ეს ხელსაწყო ჩართულია, ადამიანს ხელში უჭირავს ელექტროდი, რომელშიც სუსტი დენი გადის, რომელსაც ადამიანი ფაქტობრივად არ გრძნობს. ადამიანი ამ დროს ფიქრობს, უყურებს წარსულის სურათებს და ხელახლა განიცდის წარსულში მომხდარ ინციდენტებს.

ეს ცვლილებები გონებაში ზემოქმედებენ ხელსაწყოზე და აიძულებენ ხელსაწყოზე მოთავსებულ ისარს იმოძრაოს. ეს ისრები უჩვენებს ოდიტორს თუ სად არის დაზიანებული მუხტი. ისრების მოძრაობის სხვადასხვა ტემპები მოასწავებენ სრულიად კონკრეტულ საგნებს, რომელიც ოდიტორმა უნდა გაითვალისწინოს.

E-მეტრის, სხვაგვარად ელექტროფსიქომეტრის დახმარებით ოდიტორი აღგენს და გამოათავისუფლებს იმ მავნე ენერგიას, რომელიც დაკავშირებულია რეაქტიული მოძრაობის ნაწილთან. იმასთან ერთად, თუ როგორ მცირდება უარყოფითი ცხოვრებისეული მუხტი, რაც დაკავშირებულია ცხოვრების გარკვეულ, დაზიანებულ სფეროსთან, ადამიანს ეზრდება უნარი ნათლად იაზროვნოს ამ სფეროში. შესაბამისად, მისი პოტენციური საბოლოო მიზნის — გადარჩენის საქმეში მატულობს. ამის შედეგად, პრექლირი აღმოაჩენს თავის თავში რაღაც ახალს. ეს ახალი გაგება არის ის ძირითადი, გადამწყვეტი მომენტი, რომლითაც იწყება კიდევ ადამიანის სულიერი გაჯანსაღება. ამ გარდამტეხ მომენტს საენტოლოგები სულიერ გაბრწყინებას ეწოდებენ. ასეთ გაბრწყინებას მიყვავართ ადამიანის შეცნობის უკეთეს დონემდე, რის შედეგადაც უფრო მეტი

შესაძლებლობა ჩნდება მივალწიოთ წარმატებას ყველა ჩვენს წამოწყებაში.

როგორ ტარდება ოდიტინგის სესია

ჩვენ ზემოთ უკვე ვწერდით, რომ ოდიტინგის ჩატარების პროცესს სესია ჰქვია. მისი ჩატარებისათვის საენტოლოგთა მიხედვით საჭიროა შემდეგი ელემენტები: პრექლირი, ოდიტორი, ოდიტინგის პროცესი, ურთიერთობა, ოდიტორის კოდექსი და ელექტროფსიქომეტრი (E-მეტრი). ყველაფერი ეს ის იარაღებია, რითაც საენტოლოგი უნდა გაუმკლავდეს რეაქტიულ გონებას.

რაც შეეხება ოდიტინგის ჩატარების ადგილს, იგი უნდა ტარდებოდეს წყნარ, მშვიდ ადგილას, რადგან არ უნდა შეაწუხოთ მისი მონაწილენი, რომლებიც მაგიდებთან ერთმანეთის პირისპირ სხედან. მაგიდაზე დევს E-მეტრის ხელსაწყო. ოდიტინგის დაწყების წინ პრექლირს აცნობენ ოდიტინგის ელემენტებს. მან უნდა იცოდეს, თუ რა არის მოსალოდნელი სესიის დროს. საენტოლოგთა თქმით, თითოეული პრექლირისათვის შეიძლება გამოყენებული იქნეს ოდიტინგის სხვადასხვა ტიპები. ეს განპირობებული იქნება იმის გათვალისწინებით თუ რა აწუხებს მას სესიის დროს.

ზუსტი კითხვების დასმით და E-მეტრის გამოყენებით ოდიტორი პოულობს დაზიანებულ სფეროს, რომელსაც აქვს მუხტი. ამ დროს E-მეტრის ისარი გადაიხრება, რაც უჩვენებს მუხტის არსებობას ამ სფეროში. როდესაც დაზიანებული სფერო უკვე ნაპოვნია ოდიტორი სვამს კითხვას, რომელიც უნდა დაეხმაროს პრექლირს განიხილოს ეს მოშლილობა. ახლა უკვე თვით პრექლირი იკვლევს თავის რეაქტიულ გონებას.

ამით ოდიტორი აღწევს იმას, რომ პრექლირმა წარსულში მომხდარი უსიამოვნო ინციდენტი უფრო ყურადღებით გაარ-

ჩიოს. შემდეგ სესია გრძელდება, რომლის დროსაც ოდიტორი იცავს ოდიტორის კოდექსს, შესაბამისად, არასოდეს არ აძლევს შეფასებას იმას, რაც პრეკლირმა აღმოაჩინა ამ ძიებისას.

ოდიტინგის პროცესის გაგრძელებასთან ერთად სულ უფრო მეტი ინფორმაცია რეაქტიული გონებიდან გადადის ანალიტიკურ გონებაში. ოდიტორის მიერ დასმული დროული და მიზანმიმართული კითხვები ეხმარებიან პრეკლირს განმუხტოს ის მავნე ძალა და ენერგია, რომელიც წარსულში დაკავშირებული იყო სხვადასხვა სიტუაციებთან და მომხდარ ინციდენტებთან. რამდენადაც ეს უარყოფითი მუხტი მცირდება, შესაბამისად, პრეკლირის მიერ გაცნობიერებული სფერო დიდდება. საბოლოო ჯამში, პრეკლირი იწყებს იმის შეცნობას, რასაც მთლიანად შეიცავს მისი გონება და ცდილობს ჩასწვდეს მის არსს. ამასთანავე, ამბობენ საენტოლოგები, ასეთი გაგება უკვე აღარ არის გაბუნდოვნებული რეაქტიული გონებით.

ოდიტინგის შედეგად პრეკლირი ბევრ რამეს იგებს და შეიცნობს. ასეთ შეცნობას, როგორც ზემოთ ვთქვით, საენტოლოგები უწოდებენ განათებას, გაბრწყინებას. ასეთ განათებას ყოველთვის მიეყავართ შეცნობის უფრო მაღალ საფეხურამდე, რის შედეგადაც რეაქტიული გონების ერთი ნაწილი E-მეტრზე უკვე აღარ რეგისტრირდება, ამასთან, მისი ისარი თანაბრად მოძრაობს ხელსაწყოს სკალაზე მარჯვნივ და მარცხნივ, ისე, რომ ოდიტორმა იოლად დაინახოს ის.

თავის მხრივ, პრეკლირი აღწევს გაცნობიერების უფრო მაღალ დონეს და თავისუფლდება არაკონტროლირებადი შიშებისაგან, ფსიქოსომატური ავადმყოფობებისაგან და სხვა ფსიქიკური წარმოშობის უძლურებებისაგან. რაც მთავარია, აღმოჩენილი იქნა დაზიანებული სფეროს წყარო, რომელიც აქამდე უცნობი იყო. ამით პროცესმა, რომელიც გამოყენებუ-

ლი იქნა ოდითინგის სესიაზე, შეასრულა თავისი დანიშნულება და იგი შეიძლება დაამთავრო, მაგრამ, ამის შემდეგ, ოდითორი გადადის სხვა პროცესზე და აგრძელებს პრექლირის ოდითირებას.

წარმატებულად ჩატარებული ოდითინგის შედეგად რეაქტიული გონების ადამიანებზე ზემოქმედება სულ უფრო მცირდება და ადამიანი ბედნიერად გრძნობს თავს, მისი სულიერი შეცნობა მაღლდება და მას უკვე შეუძლია გაცილებით უკეთესად წარმართოს თავისი ცხოვრება.

კითხვაზე — თუ რაში მდგომარეობს ოდითინგის წარმატების მიზეზი? საენტოლოგები პასუხობენ: ოდითორის სწრაფვას გადარჩენისაკენ ემატება პრექლირის სწრაფვა გადარჩენისაკენ, და ეს ორი ერთად აღებული მისწრაფება უფრო მეტია, ვიდრე პრექლირის რეაქტიული გონება. ოდითინგის შესიიდან სესიამდე პრექლირი სულ უფრო უკეთესად და უკეთესად აცნობიერებს ვინ არის ის სინამდვილეში, თუ რა მოხდა მის თავზე და თუ რა დიდია სინამდვილეში მისი სულიერი პოტენციალი და შესაძლებლობანი.

ოდითინგის რეზულტატების შეფასებისათვის საენტოლოგები იყენებენ ტესტებს პირველად ოდითინგის დასაწყისში, რათა სწორად განსაზღვრონ პრექლირის უნარები და თუ რამდენი სესია დასჭირდება მას სასურველი შედეგის მისაღწევად, ხოლო სესიის ჩატარების შემდეგ, ასევე ტესტების საშუალებით, იგებს თუ რა წარმატებებს მიაღწია პრექლირმა. ტესტების საშუალებით არკვევენ იმასაც, თუ რისი გაკეთებაა მომავალში საჭირო.

საენტოლოგები აკრიტიკებენ ფსიქიატრებს და ფსიქოლოგებს, რომლებიც დიანეტიკის წარმოშობამდე ამტკიცებდნენ, რომ ადამიანის გონებრივი და სხვა უნარების შესაძლებლობების შეცვლა შეუძლებელია. მათი მტკიცებით, ასეთი განცხადებები მრავალჯერ იქნა უარყოფილი, როდესაც ტარდებო-

და გამოკვლევები და რომლის დროსაც ოდიტიზის ჩატარების შემდეგ შეინიშნებოდა ადამიანის უნარების და შესაძლებლობების წარმოდგენილი ზრდა.

საენტოლოგები ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ ოდიტიზი, როგორც მიდგომით, ისე რეზულტატებით ძალზე განსხვავდება სხვა, ამ სფეროში ადრე ჩატარებული პრაქტიკებისაგან. კერძოდ, ფსიქოანალიზისა და ფსიქიატრიისაგან. ამასთანავე, ისინი გამორიცხავენ ოდიტიზის კავშირს ფსიქოლოგიასთან, რომელიც უმეტესად შეისწავლის გაღიზიანება-პასუხის მექანიზმს.

საენტოლოგთა მტკიცებით, ფსიქოლოგიაში არ არის მეთოდები, რომლის დახმარებითაც შეიძლება მოგვეხდინა ადამიანის მდგომარეობის რეალური გაუმჯობესება. ოდიტიზი უარს ამბობს ძალადობრივ მეთოდებზე, რომლებიც დამანგრეველია ფსიქიკისათვის. იგი ბეჯითად მიყვება გონიერულად დასახულ მარშრუტს, რომელსაც ადამიანის მდგომარეობის გაუმჯობესებამდე მივყავართ. ამასთანავე, ოდიტორი აგრძელებს მუშაობას პრეკლირთან მანამდე, სანამ ეს უკანასკნელი არ დარწმუნდება დადებით შედეგში.

საენტოლოგთა მტკიცებით, მხოლოდ ოდიტიზი აღადგენს ადამიანის ბუნებრივ პოტენციალს და მიიყვანს მას იმ მდგომარეობამდე, როდესაც მას შეუძლია იყოს ის, ვისაც იგი სინამდვილეში წარმოადგენს. მხოლოდ ოდიტიზს შეუძლია იხსნას ადამიანი იმ მახეებისაგან, რომლებიც დაგებული აქვს რეაქტიულ გონებას.

საენტოლოგია და რელიგიური შემწყნარებლობა

საენტოლოგიური რელიგიის ერთ-ერთ განმასხვავებელ ნიშნად ექსპერტები თვლიან, რომ მათ წევრებს არ ეკრძალებათ დარჩნენ მათთვის ტრადიციულ რწმენაზე და ეკლესიის წევრად, რაც ხშირად ეროვნულ კუთვნილებასთან, ეროვნულ ტრადიციებთან და ეროვნულ ფასეულობებთან არის დაკავშირებული.

საენტოლოგები მშვენივრად აცნობიერებენ, რომ მორწმუნეთა მიერ უარის თქმა მამა-პაპეული რელიგიის წევრობაზე, ხალხის მიერ შექმნილ ტრადიციებთან ერთად, ეკლესიის მიერ მრავალი ასეული წლების მანძილზე დადგენილი ცხოვრების წესზე, ძალზე რთული საქმეა და ადამიანებისაგან ერთბაშად დიდი მსხვერპლის გაღებას მოითხოვს. გარდა ამისა, ეს ფაქტორი ხშირად, ძალზე შემაფერხებელი მომენტიცაა მორწმუნის ახალ რელიგიაში ადაპტაციის და დამკვიდრების რთულ გზაზე.

ამიტომ, საენტოლოგები შესაძლებლად თვლიან, რომ მათი მიმდევრები სხვა ეკლესიის წევრებიც იყვნენ, მაგრამ ეს ფაქტები, არანაირად არ ნიშნავს იმას, რომ საენტოლოგები კმაყოფილდებიან სხვა რელიგიებთან მიმართებაში მეორადი პოზიციის დაკავებით.

თავისთავად ცხადია, რომ რეალურ ცხოვრებაში, როდესაც მორწმუნე ფართოდ ებმება საენტოლოგიურ საქმიანობაში, მას ნაკლები დრო რჩება ძველი რელიგიური წესებისა და ადათების შესასრულებლად. იგი შესაძლებელია კიდევ დიდხანს იყოს დაკავშირებული თავისი ხალხის ტრადიციებთან, მის წეს-ჩვეულებებთან, მაგრამ სამაგიეროდ იგი უდავოდ წყვეტს კავშირს მისი პირვანდელი რელიგიის თეოლოგიასთან.

საბოლოო ჯამში კი, მაინც, ვინაიდან საენტოლოგები თავის რელიგიას თვლიან სრულ და დამთავრებულ რელიგიად, შესაბამისად, პრაქტიკულად მოითხოვენ თავისი რელიგიისადმი ბოლომდე ერთგულებას.

მართალია, მსჯელობენ საენტოლოგები, ასეთი ერთგულება ძველი ტრადიციებისადმი აშკარად ახასიათებს და შეიმჩნევა იუდაურ-ქრისტიანულ-მუსლიმურ რელიგიებში, შესაბამისად, აქ ორგვარი წევრობა ნაკლებად შესაძლებელია, მაგრამ ეს ყველა რელიგიაში ასე არ არის. ამ მხრივ, საენტოლოგები ასახელებენ ბუდიზმსა და ინდუიზმს. იხსენებენ, რომ ბუდა არ უკრძალავდა თავის მიმდევრებს თავყვანი ეცათ ადგილობრივი ღვთაებებისათვის. ინდუისტები კი გაგებით ეკიდებიან მორწმუნეთა რამდენიმე რელიგიისადმი კუთვნილებას. ამავე დროს, საენტოლოგი ექსპერტები იხსენებენ იაპონიაში არსებულ სიტუაციას, სადაც ბევრი ადამიანი თვლის თავს ერთდროულად ბუდისტად და სინტოისტად.

ექსპერტთა თქმით, ასეთივე სიტუაცია შეიმჩნევა ზოგიერთ ქრისტიანულ პროტესტანტულ ეკლესიაშიც.

საენტოლოგები ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ მათი რელიგია არავითარ შემთხვევაში არ არის სექტა. შესაბამისად, მისი მიმდევრები სრულიად არ არიან ვალდებული უარი თქვან თავის წინა რელიგიაზე. თუმცა, როგორც რეალობა გვიჩვენებს, მათი უმრავლესობა საენტოლოგიის გაცნობის შემდეგ პრაქტიკულად მხოლოდ ამ ახალ რელიგიას აღიარებს.

როგორ ფინანსდება საენტოლოგიური ეკლესია

ჩვენ არ შეგვიძლია დავეთანხმეთ რელიგიის ზოგიერთ ექსპერტს, რომლებიც ერთმანეთში აიგივებენ ღვთისათვის მსხვერპლშეწირვას და იმ გადასახადის აკრებას, რაც ეკლესიის საჭიროებისათვის არის საჭირო. ეს ორი განსხვავებული რამ არის. თუ ჩვენ ავიღებთ ბიბლიას, იქ ლაპარაკია იმაზე, რომ არავინ არ უნდა წარსდგეს უფლის წინაშე ცარიელი ხელებით, მსხვერპლშეწირვის ჩვეულება ადამისა და ევას დროიდან მოდის. ძველი აღთქმის ლევიტთა წიგნი სავსეა იმ წესებით, თუ როგორ უნდა მოხდეს მსხვერპლშეწირვა, როგორი სახის უნდა იყოს მსხვერპლი, როგორი ასაკის, ფერის, სად უნდა დაიკლას, როგორ უნდა განაწილდეს მისი სხეულის ნაწილები და ეს ასეა უამრავ სხვა რელიგიაშიც.

რაც შეეხება საეკლესიო გადასახადს, ფინანსებს, რომელიც აუცილებელია პროფესიონალი ღვთისმსახურების შესანახად, კულტის (ეკლესიის) ასაშენებლად, სამლოცველო ინვენტარის შესაძენად და სხვა საჭიროებისათვის, ესეც ყველა რელიგიური კონფესიისათვის არის დამახასიათებელი. ასეთი დაფინანსების გარეშე რელიგიური კონფესია უბრალოდ ვერ იარსებებს. ეს თანხები და სხვა შემოწირულობები ცხადია მლოცველთა მიერ კეთდება.

დროთა ვითარებაში სხვადასხვა ისტორიულ განასერში ეკლესიებს სხვადასხვა გზით შემოსული და შემოწირულობები ჰქონდათ, გარკვეულ პერიოდებში (განსაკუთრებით ეს ეხება ფეოდალიზმის ხანას) ეკლესია თვითონ იყო უზარმაზარი ქონების პატრონი და მესაკუთრე. მას უზარმაზარი მამულები ჰქონდა და ყმებიც ჰყავდა. დროდადრო თავისი ოჯახების კეთილდღეობისთვის ეკლესიებს დიდ მამულებს და ყმებს სწირავდნენ მეფე და სხვა ღიდებულები. სამაგიეროდ,

სასულიერო პირებს სისტემატიურად უნდა ელოცათ შემოწირვების და მათი ახლობლების კეთილდღეობისათვის.

ქართულ სინამდვილეში იმ პერიოდიდან ცნობილია აზნაურების, გლეხების და ყმების არსებობა, რომლებიც ეკლესიას ეკუთვნოდნენ და მათ სასარგებლოდ შრომობდნენ. მას შემდეგ, რაც ეს მამულები ჩამოართვეს ეკლესიას, მისი სამღვდლო პირების მოვლა-პატრონობა მთლიანად მორწმუნეთა კისერზე გადავიდა. ცხადია, ამის გამო, იმატა რელიგიური რიტუალების შესრულებისათვის გადასახადის რაოდენობამაც.

მსოფლიო რელიგიათა პრაქტიკაში არსებობს ეკლესიათა ფინანსირების სხვადასხვა ხერხები და ტრადიციები. ამ მხრივ ყველაზე ფართოდ იყო და არის გავრცელებული საეკლესიო მეთოდის გადასახადი, რომელიც გულისხმობს მლოცველის მიერ მოპოვებული შემოსავლის მეთოდის ეკლესიის საჭიროებისათვის გადაცემას; ზოგ ქვეყანაში არსებობს სახელმწიფოს მიერ მორწმუნეთათვის ეკლესიის სასარგებლოდ დაწესებული გადასახადი.

სხვა სახის გადასახადებია: საეკლესიო სკამის, მიცვალებულთათვის რელიგიური წესის აგების, საიდუმლოებათა შესრულების (განსაკუთრებით ნათლობა, ჯვრისწერა), პანაშვილების და პარაკლისების აღსრულებისათვის ფულის გადახდა, მოკლედ რომ ვთქვათ, ესაა რელიგიური მომსახურებისათვის გაღებული ხარჯები.

საენტოლოგიური ეკლესიაც, ისევე როგორც ყველა სხვა ეკლესია, ნორმალური ფუნქციონირებისათვის საჭიროებს დაფინანსებას, მასაც აქვს აუცილებელი ხარჯები, რომლის დაფარვაც გარკვეული თანხებით ხდება. ეს ხარჯები საენტოლოგიაში ძირითადად მომსვლელთა შემოწირულობებით და სწავლებისათვის გადახდილი ფულით იფარება. საენტოლოგები აღნიშნავენ, რომ ამ გზით შემოსული ფული არის საენტოლოგიური ეკლესიის ძირითადი შემოსავალი, რომლის მე-

ოხებითაც იგი ფუნქციონირებს როგორც სასულიერო, ისე საერო სფეროში. საერთო ჯამში, ეკლესიის საქმიანობა მიმართულია ადამიანთა ამქვეყნიური კეთილდღეობის ამაღლებით-სათვის.

საენტოლოგიურ ეკლესიას, თავისი გვიანდელი წარმოშობის გამო, ცხადია, არა აქვს დაგროვილი ისეთი დიდი ქონება, როგორც ტრადიციულ ეკლესიებს. შესაბამისად, მან ახლა, ახალ პირობებში, უნდა გაიკვლიოს გზა. ეს კი საკმაოდ ძნელია, რადგან მისი ხარჯები მეტად დიდია, რაც ხმარდება ეკლესიის შენობის შენახვას, ძვირადღირებული ოდიტინგის და სწავლების სათანადო დონის მიღწევას, ქვეყნისათვის საქველმოქმედო თუ სხვა სასარგებლო საქმიანობის დაფინანსებას.

ამიტომ, საენტოლოგთა თქმით, მათ აირჩიეს შემოწირულობების ისეთი სისტემა, რომელიც აკმაყოფილებს ორივე მხარეს – მორწმუნესაც და ეკლესიასაც. მომსვლელები ფულს იხდიან ოდიტინგისათვის და სწავლებისათვის, მაგრამ არსებობს უფასო მომსახურების ფართო პაკეტიც, კერძოდ ბიბლიოთეკით სარგებლობა, ჩანაწერების მოსმენა, კაპელანის რჩევები, ქადაგებები, ქორწინება, პანაშვიდები და ა. შ.

კითხვაზე – თუ რაში იხარჯება შემოწირულობებით შემოსული ფული, საენტოლოგები პასუხობენ: პირველ რიგში ეკლესიის აქტიურ ფუნქციონირებაში, საენტოლოგიური რელიგიის მიზნებისა და ამოცანების პროპაგანდაში, ფართომასშტაბიანი სოციალური პროგრამების განხორციელებაში, მათი რელიგიის გავრცელებაში.

მაგრამ, საზოგადოებაში ბევრია ისეთი ადამიანი, რომელსაც არა აქვს საშუალება შეიტანოს შესაწირი. მიუხედავად ამისა, ეკლესია მათ უყურადღებოდ არ ტოვებს, უშურველად ეხმარება, უტარებს უფასო ოდიტინგს. ზოლო ის, რაც საჭი-

როა სხვა რელიგიური მომსახურებისათვის, შეჭირვებული მორწმუნე ამასაც უფასოდ ღებულობს.

კითხვაზე – ღებულობს თუ არა საენტოლოგიური ეკლესია მოგებას? მისი ადვოკატები ერთხმად პასუხობენ – არა. ხოლო ის ფული, რაც შემოდის შემოწირულობების სახით, მთლიანად ხმარდება ადამიანთა სულიერ მომსახურებას.

ხოლო კითხვაზე – თუ რა ჯდება ადამიანისთვის ქლირის მდგომარეობის მიღწევა – ამაზე სხვადასხვაგვარი პასუხი არსებობს, იგი დამოკიდებულია იმაზე, თუ რა გზით აპირებს ადამიანი ამის მიღწევას.

პირველ ასეთ საშუალებად საენტოლოგები ასახელებენ ოდიტინგის ჩატარების შედეგად ქლირის მდგომარეობამდე მისვლას. ეს საკმაოდ ძვირი ჯდება. სამაგიეროდ არსებობს მეორე, გაცილებით იაფი საშუალება, რასაც საენტოლოგიის მიმდევართა უმრავლესობა მიმართავს. ესაა სწავლება ოდიტორის წოდების მისაღებად, შემდეგ კი ურთიერთოდიტინგი სხვა საენტოლოგთან. ეს ხერხი, როგორც აღინიშნა, უფრო იაფი ჯდება, რადგან სუფთა ოდიტინგის ჩატარებისათვის საჭიროა რამდენიმე თანამშრომლის მომსახურება, ხოლო ოდიტინგი თავისივე თანამოაზრე საენტოლოგთან სრულიად უფასოა.

ამ გზით მივა ადამიანი ქლირის მდგომარეობამდე თუ სხვა გზით, პრინციპში არა აქვს მნიშვნელობა, რადგან ყველანი აღნიშნავენ, თუ რა ძვირფასია ის სულიერი მდგომარეობა, რომელსაც ადამიანები განიცდიან ქლირის მდგომარეობის მიღწევისას.

საენტოლოგია, როგორც რელიგია

კითხვა, არის თუ არა საენტოლოგია რელიგია, უფრო მეტად ჩნდება იმის გამო, რომ ეს მოძღვრება ხალხის წინაშე პირველად წარსდგა როგორც არარელიგია. აქედან ჩნდება ის ეჭვი, რომელიც დღესაც გამოითქმის ხოლმე საენტოლოგიური რელიგიის მიმართ. მიუხედავად იმისა, რომ ექსპერტთა აბსოლუტური უმრავლესობა ერთხმად აღიარებს მის რელიგიურ ბუნებას, მაინც ზოგიერთი კითხვა ამ მიმართულებით დარჩა.

საენტოლოგია ახალი რელიგიაა, როგორც მრავალჯერ აღნიშნეთ, მეოცე საუკუნეში შობილი რელიგია, ამიტომ, ცხადია, მას თავისი ეპოქის შესატყვისი ბევრი სიახლე და სპეციფიკური მომენტი ახლავს.

მკვლევართა ერთი ნაწილი, მართალია, საუბრობს საენტოლოგიის მსგავსებაზე აღმოსავლურ რელიგიებთან (განსაკუთრებით ბუდიზმსა და ინდუიზმთან), მაგრამ, როგორც თვით საენტოლოგები ამტკიცებენ, საენტოლოგია არ ჰგავს არც ერთ სხვა რელიგიას, რომ იგი წარმოადგენს სრულიად ახალ და დამოუკიდებელ მოძღვრებას, რომელსაც აქვს რწმენის თავისი უნიკალური სისტემა და პრაქტიკა.

საენტოლოგები ამ თემაზე საუბრისას პირველ რიგში აღნიშნავენ ტეტანის ცნების შემოტანას თავის მოძღვრებაში. მათივე თქმით, ტეტანის ცნება, მართალია ერთგვარად მოგვაგონებს სულის ცნებას იუდაურ-ქრისტიანულ მოძღვრებებში, მაგრამ მათ შორის მაინც სერიოზული განსხვავებაა. ამ მხრივ, საენტოლოგები გამოყოფენ სამ მნიშვნელოვან მომენტს:

1. საენტოლოგიაში ტეტანს (რომელიც ფაქტობრივად თვით ადამიანს წარმოადგენს) აქვს გონი და სხეული. საენტოლოგთა გაგებით, გონი და სხეული წარმოად-

გენენ იმ მექანიზმებს, რომელთა მეოხებითაც ტეტანი ურთიერთობს მატერიალურ სამყაროსთან. ამისაგან განსხვავებით, იუდაიზმსა და ქრისტიანობაში, საუბარია სულისა და სხეულის ერთობაზე, რომ ისინი ერთმანეთის გარეშე ვერ იარსებებენ სხვაგვარად, თუკი ადამიანს აქვს სხეული, შესაბამისად მას სულიც უნდა ჰქონდეს. საენტოლოგთა მტკიცებით კი, ადამიანი თვითონ წარმოადგენს სულს, რომელსაც ისინი ტეტანს უწოდებენ.

2. იუდაიზმისა და ქრისტიანობის მიხედვით, ადამიანი მხოლოდ ერთხელ ცოცხლობს, ხოლო საენტოლოგთა მიხედვით, მრავალჯერ. ამ ფაქტით ხსნიან საენტოლოგები იმ ამბავს, თუ რატომ ცდილობენ ისინი გააუმჯობესონ ცხოვრება ამქვეყნად, რადგან იციან, რომ აუცილებლად დაბრუნდებიან დედამიწაზე.

3. საენტოლოგები თვლიან, რომ ადამიანს კეთილი საწყისი აქვს, ხოლო იუდაურ-ქრისტიანული გაგებით, ადამიანში ერთდროულად არის კეთილი და ბოროტი საწყისები. შესაბამისად, ადამიანის ვალია დაძლიოს ეს ბოროტება. თუმცა მისი საბოლოო დაძლევა შესაძლებელი გახდება მხოლოდ მესიის მოვლინების შემდგომ. ეს, იმ დროს, როდესაც საენტოლოგიაში ხსნა ნაწინასწარმეტყველებია ამქვეყნად და გაცილებით სწრაფად . . .

მართალია, საენტოლოგები ამტკიცებენ, რომ ტეტანს კეთილი საწყისი აქვს, მაგრამ მაშინ უნდა აიხსნას, თუ საიდან ჩნდება ქვეყნად ბოროტება. ამის ასახსნელად საენტოლოგები ასეთ განმარტებას გვთავაზობენ: ტეტანმა, მთელ რიგ გარემოებათა გამო, დაკარგა თავისი ჭეშმარიტი ინდივიდუალობა, რის გამოც იგი იყენებს თავისი შესაძლებლობების მხოლოდ მცირე ნაწილს. უარყოფითი ცხოვრებისეული გამოცდილება (როგორც მიმდინარე, ისე წარსულ ცხოვრებაში) აუბედურებს

ადამიანს და აიძულებს მას არაგონივრულად მოიქცეს. რის გამოც მას უჩნდება ავი, ბოროტი ზრახვები და რამდენადაც ეს უარყოფითი გამოცდილება გრძელდება და იზრდება, მიუხედავად კეთილი საწყისისა, იგი იხლართება მატერიალური სამყაროს ლაბირინთებში, საიდანაც ის ღებულობს ამ უარყოფით გამოცდილებას.

საენტოლოგები თვლიან, რომ ის, რაც ტეტანის თავზე ხდება, იწერება გონებაში სახე-სურათების სახით. იმ შეგრძნებების ჩაწერას, რომელიც წარსულში ხდებოდა, საენტოლოგები უწოდებენ „დროის თრაქს“. საენტოლოგები ამ ჩანაწერს ადარებენ კინოფირს, რომელშიც ასახულია როგორც მიმდინარე ცხოვრების სახე-სურათები, ისე წარსული ცხოვრების.

რასაკვირველია, ამ ჩანაწერებში არის როგორც სასიამოვნო, ისე უსიამოვნო, მტკივნეული მომენტები. ეს განცდილი ტკივილი აქცევს ტეტანს გარკვეულ მახეში, რომლის დროსაც მას ახსენებენ წარსულში მომხდარ ინციდენტებს, მაშინ მისი „დროის თრაქის“ შესატყვისი უბნები ისევ ცოცხლდება, აქტივიზირდება და იწყებს ზემოქმედებას ტეტანსა და სხეულზე. ამ დროს ტეტანს შეუძლია მიიღოს უარყოფითი ემოცია, ეტკინოს ან ჩაიდინოს არაგონივრული საქციელი.

საენტოლოგის ღირსებად თვლიან იმას, რომ შეცვალოს ეს მდგომარეობა, გაათავისუფლოს ადამიანი ასეთი არასასურველი ტანჯვისაგან. ტეტანმა თანდათან უნდა მიაღწიოს გაცნობიერების სულ უფრო მაღალ საფეხურებს და დაუბრუნდეს თავის პირვანდელ მდგომარეობას, როდესაც იგი იყო სულიერად სრულიად თავისუფალი.

სწორედ ამ სულიერი თავისუფლების მიღწევისათვის მიმართავენ საენტოლოგები ოდიტინგს, რომელიც წარმოადგენს ერთ-ერთს იმ ორი ძირითადი პრაქტიკისაგან, რასაც მიმართავენ საენტოლოგები.

საენტოლოგიური რელიგიის ოფიციალური ჯვარი. მის-
გან გამომავალი თითოეული სხივი ასახავს ერთ-ერთს
რვა დინამიკიდან. ჯვარის ფორმა გამომავალი სხივებით
გვავსონებს მზეს.. ლ. რონ ზაბარდმა იგი აღმოაჩინა ესპა-
ნეთში, არიზონის უძველეს მონასტერში.

როდესაც ადამიანი აღწევს სულიერ თავისუფლებას, იგი თავისუფლდება დაბადების და სიკვდილის განუწყვეტელი ციკლისგან. იგი იძენს გაცნობიერების ისეთ ღონეს, მეხსიერებას და შესაძლებლობებს, რომელიც არ არის დამოკიდებული სხეულზე და აქ უკვე ჩვენ საქმე გვაქვს სულიერ არსებასთან „რომელიც წარმოადგენს სიცოცხლის, აზრის, მატერიის, ენერგიის, სივრცის და დროის მიზეზს, რომელსაც გაცნობიერებული აქვს თავისი თავი მიზეზად და აქვს სურვილი, რომ იგი იყოს ამის მიზეზი“.²

როგორც უკვე აღვნიშნეთ, თვითონ საენტოლოგები არ უარყოფენ თავისი მოძღვრების ერთგვარ მსგავსებას აღმოსავლურ რელიგიებთან, განსაკუთრებით ბუდიზმსა და ინდუიზმთან. მხედველობაში აქვთ საენტოლოგიური სულიერი გაცნობიერების ღონეების თვითშემეცნების გზის მსგავსება ცოდნისაკენ მიმავალ ბუდისტურ გზასთან, მედიტაციის მკაცრ პრაქტიკასა და ცხოვრების სწორ წესთან. ან კიდევ, მსგავსი კიბის საფეხურები „ღვთის გამოცხადებითი“ ცოდნის ან „ცოდნის გზების“ სულიერი გზების ველურ ღონეებთან, რომლებიც აღწერილია ინდუიზმის მრავალ სკოლაში.

სხვები ვარაუდობენ, რომ „სანსარისაგან განთავისუფლება, რასაც მიზნად ისახავენ ბუდიზმი და ინდუიზმი, ამ რელიგიათა იდეები გარდასახვათა განუწყვეტელი ციკლის შესახებ, შეიძლება შევადაროთ უმაღლესი სულიერი გაცნობიერების ღონის მიღწევის საენტოლოგიურ წარმოდგენას: მაგრამ სინამდვილეში ეს ასე არ არისო“.¹

იმ განსხვავებებში, რომელიც არსებობს საენტოლოგიასა და აღმოსავლურ რელიგიებს შორის, პირველ რიგში ასახელებენ სხვაობას უმაღლესი, ზებუნებრივი ძალის გაგებასა

² Что такое Саентология, гл. 562.

¹ Что такое Саентология, гл. 562.

და მისი როლის შეფასებაში. საენტოლოგები აღიარებენ ერთიან ზებუნებრივ ძალას, რომელმაც შექმნა სამყარო და მართავს მას. ეს იმ დროს, ამბობენ საენტოლოგები, როდესაც ინდუიზმი ფაქტობრივად პოლითეისტური რელიგიაა, აღიარებს მრავალ ღმერთს, ხოლო ბუდიზმი საერთოდ არ აღიარებს ასეთი სახის უმაღლეს არსებას.

ლ. რონ ჰაბარდის მიხედვით, მსოფლიოს ისტორიაში ფაქტობრივად არ არის კულტურა (თუკი ორიოდ მომაკვდავ კულტურას არ მივიღებთ მხედველობაში) რომელიც არ ცნობდეს უმაღლესი ძალის არსებობას. ემპირიული დაკვირვებები გვიჩვენებს, ამბობდა იგი, რომ ადამიანები ძლიერი და მყარი რწმენის გარეშე არიან ნაკლებად ნიჭიერნი, ნაკლებად ეთიკურნი და ნაკლებად ღირებულნი, როგორც თავის თავისათვის ისე საზოგადოებისათვის. ადამიანი მყარი რწმენის გარეშე, თუკი იგი ეფუძნება მხოლოდ დაკვირვებებს, უფრო საგანს წარმოადგენს, ვიდრე ადამიანს.

საენტოლოგთა განმარტებით, ზებუნებრივისადმი დამოკიდებულებაში მათი რელიგია უფრო ჰგავს დასავლურ რელიგიებს, რომლებიც თვლიან, რომ სამყაროს სათავეში დგას ერთიანი უმაღლესი არსება, რომელიც განაგებს სამყაროს და რომლის განგების გარეშე ქვეყნად მნიშვნელოვანი რამ არ ხდება.

თუმცა, საენტოლოგთა თქმით, ლ. რონ ჰაბარდის მოძღვრება მათგანაც მნიშვნელოვნად განსხვავდება.

ასე, მაგალითად, დასავლურ რელიგიებში ადამიანი რწმენით აღიარებს უმაღლეს არსებას, მიაწერს მას ისეთ თვისებებს როგორიცაა: ყოვლისშემძლეობა, ყოვლისმცოდნეობა, ყოვლადსიძლიერე, შემწყნარებლობა და სხვ. წარმოსახავს მას ანთროპომორფულად.

დასავლური რელიგიებისგან განსხვავებით, სხვაგვარია უმაღლეს არსებამდე მისვლის გზებიც, თუკი დასავლურ რე-

ლიგიებში ეს რწმენით მიიღწევა, საენტოლოგიაში ეს ხდება თანდათან, ოდიტინგის რელიგიური პრაქტიკით და საენტოლოგიური ნაწერების შესწავლით, იმ ზომით, რა ზომითაც ადამიანები აღწევენ ცხოვრების დინამიკური პროცესების გატანობიერებას.

ასეთი მიდგომა, საენტოლოგია მტკიცებით, ძალზე მნიშვნელოვანია, რადგან იგი არ თხოულობს რაიმეს უპირობოდ, რწმენის სახით მიღებას. პირიქით, საენტოლოგს ეძლევა საშუალება თვითონ შეამოწმოს ამ წარმოდგენათა სისწორე, რადგან მათი ცოდნა ადამიანისათვის მხოლოდ მაშინ იქცევა ჭეშმარიტებად, როდესაც ადამიანი საკუთარი დაკვირვებებით დარწმუნდება მათ სინამდვილეში.

ამრიგად, საენტოლოგიაში ადამიანი ღმერთის რწმენამდე მიდის თანდათანობით, სულიერი გზით, რის შედეგადაც უზენაესთან ურთიერთობა მის პირად ურთიერთობად ყალიბდება.

არის კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი სხვაობა, რომელიც ერთმანეთისაგან განასხვავებს საენტოლოგიას დასავლური რელიგიებისაგან. ესაა ღვთის თაყვანისცემის ფორმები.

ცნობილია, რომ ღვთის თაყვანისცემის ფორმები მნიშვნელოვნად არის განსაზღვრული სხვადასხვა ხალხების ცხოვრების წესით, ტრადიციებით, წეს-ჩვეულებებით, ათასგვარი გარემოებებით.

ღვთის თაყვანისცემის, უმაღლეს არსებასთან ურთიერთობის ფორმა იუდაიზმში, ქრისტიანობასა და ისლამში ეს არის ლოცვა, რომელიც წარმოადგენს საუბარს, შემწეობის თხოვნას, ვედრებას უფალთან, მის თაყვანისცემას. ასეთ კონტაქტს ანთროპომორფულ ზებუნებრივ ძალასთან საენტოლოგები მართებულად მიიჩნევენ ამ რელიგიებისათვის, მაგრამ თვლიან, რომ საენტოლოგიისათვის ამის საჭიროება არ არსებობს. ისინი უმაღლეს არსებასთან ურთიერთობას ახდენენ ოდიტინგის და სწავლების მეოხებით, რომელთა მეოხებითაც მათ ეძ-

ლევათ საშუალება დაძლიონ ამქვეყნიური სამყაროს შეზღუდულობანი და ამაღლდნენ სულიერი გაცნობიერების უფრო მაღალ დონეზე. დაამყარონ ისეთი ურთიერთობა უმაღლეს არსებასთან, რომელიც გასაგებია, მისაღებია და ჭეშმარიტია მათთვის.

მაგრამ, ამასთან უნდა გვახსოვდესო, ბევრითად იმეორებენ ამ რელიგიის ადებტები, რომ საენტოლოგია არ წარმოადგენს რაიმე შეხედულებების უბრალო ჯამს, რომელიც მოწყვეტილია რეალურ სინამდვილეს. საენტოლოგია გეთაყვინებს ვისარგებლოთ ცხოვრებაში არსებული იმ სულიერი ფასეულობებით, რომელიც ადამიანებმა შექმნეს და ფლობენ საუკუნეთა მანძილზე. თავის მხრივ, საენტოლოგები იღებენ სრულ პასუხისმგებლობას რვა დინამიკაზე, მთლიანად ცხოვრებაზე, აქტიურად ებმებიან მუშაობაში, რათა გააუმჯობესონ ადამიანთა ყოფის დონე მთლიანობაში და უკეთესი გახადონ სამყარო თითოეული პიროვნებისათვის.

ამ საქმეში უდიდესი როლი ენიჭება ოდითინგს, რომელიც წარმოადგენს სუფთა რელიგიურ მომსახურებას, ხოლო მის მიერ მოტანილი სარგებელი ადამიანური ცხოვრების ყველა სფეროს ეხება. კერძოდ, მნიშვნელოვნად უმჯობესდება: ოჯახური ცხოვრება, ურთიერთობა ადამიანთა შორის, ჯანმრთელობა, მატულობს კეთილდღეობა; ყველა ეს გაუმჯობესება ამავე დროს წარმოადგენს სულიერ წინსვლასაც, რადგან მატერიალურ ზრდასთან ერთად იზრდება სულიერი შესაძლებლობები, ადამიანი იძენს ცოდნას უმაღლესი არსების შესახებ და აღწევს სრულ სულიერ თავისუფლებას.

ყოველივე ამის გამო, ამ რელიგიის მილიონობით მიმდევართა რწმენით, საენტოლოგია წარმოადგენს სწორედ რელიგიას. თუმცა მისი შეხედულებები და წეს-ჩვეულებანი ნაკლებად გვანან სხვა რელიგიათა მოძღვრებებს და წეს-ჩვეულებებს, მაგრამ უნდა გვახსოვდესო, გვახსენებენ საენტოლოგე-

ბი, რომ სხვა რელიგიებისაგან განსხვავებით ეს რელიგია დაიბადა XX საუკუნეში და წარმოადგენს თავისი ეპოქის შვილს. იგი პასუხს სცემს დღემდე პასუხგაუცემელ კითხვებს, ეხმაურება ეპოქის განწყობილებებს, ამიტომ აღიარეს იგი რელიგიად, როგორც ამ დარგის სპეციალისტებმა, ისე იურისტებმაც.

გამოკითხული ექსპერტები ერთხმად ამბობენ, რომ საენტოლოგია ჭეშმარიტად რელიგიაა, მაგრამ ზოგი იმასაც ამბობს, რომ იგი უფრო მეტია, ვიდრე რელიგია, რადგან ის ერთადერთია, რომელიც სთავაზობს კაცობრიობას ნაცად და რეალურ გზას არასასურველი წარსულისაგან გასათავისუფლებლად და რეალური თავისუფლების მისაღწევად. რამდენადაც, ამბობენ საენტოლოგები, ესაა ერთადერთი რელიგია, რომელსაც შეუძლია უპასუხოს უმთავრეს და უმნიშვნელოვანეს კითხვებს: ვინა ვართ ჩვენ, რატომ ვართ აქ და რა ხდება მაშინ, როცა ჩვენ ვკვდებით. აჲ და სხვა უმნიშვნელოვანეს ფასეულობათა გამო, სულ უფრო მეტი ადამიანი ირჩევს მას თავის რელიგიად.

XX საუკუნეში დაბადებული ეს მოძღვრება, საენტოლოგთა მტკიცებით, ძალიან სწრაფად გახდა დიდი რელიგია. ეს თვალსაჩინოდ ჩანს თუკი მისი მიმდევრების რაოდენობით ვიმსჯელებთ და ასევე, იმ კეთილნაყოფიერი ზემოქმედების გათვალისწინებით, რომელსაც იგი ახდენს საზოგადოებაზე.

ნარკომანთა რეაბილიტაცია

ლ. რონ ჰაბარდმა თავის მოღვაწეობის საწყის ეტაპზე კარგად გააცნობიერა ის დიდი საშიშროება, რომელიც ელოდა და ელის კაცობრიობას ნარკოტიკებისაგან. იგი მართებულად თვლიდა, რომ ადამიანი, რომელიც მიჯაჭვულია რაიმე ქიმიურ ნივთიერებას, არ შეიძლება თავისუფალი იყოს.

საყოველთაო აღიარებით, ნარკოტიკებს დიდი ზიანი მოაქვს არა მარტო ადამიანთა ჯანმრთელობისათვის, არამედ იგი სერიოზულად ზღუდავს ადამიანის შემოქმედებით უნარს სწრაფად ჩასწვდეს და შეითვისოს ცხოვრებაში შემოსული ნებისმიერი სიახლე, მიჰყავს მისი მომხმარებელი დეგრადაციამდე, სულიერი ფასეულობების გაუფასურებამდე, პიროვნული თვისებების დაცემამდე, სულიერი გაცნობიერების დაკნინებამდე, სერიოზულად აფერხებს საზოგადოების პროგრესს.

ლ. რონ ჰაბარდი ამერიკის შეერთებულ შტატებში 1972 წელს ჩატარებული გამოკვლევების შედეგების გათვალისწინებით ლაპარაკობდა ქვეყანაში არსებულ ნარკომანიის ეპიდემიაზე და მის გავრცელებას დიდ სოციალურ უბედურებად თვლიდა. იგი ყურადღებას ამახვილებდა იმ ძალადობაზე, რაც მოჰყვა კოკაინის და ჰეროინის შეუზღუდავ გამოყენებას.

ლ. რონ ჰაბარდის მართებული დასკვნით, პრობლემა არ ამოიწურებოდა ქუჩის ნარკოტიკების გავრცელებით, რომლითაც სცოდავდა ახალგაზრდობა, არამედ იმ წამლების და ნარკოტიკების საშუალებების აქტიური დანერგვით, რომელშიც აქტიურად იყვნენ ჩართული ფსიქიატრიული და ფარმაცევტული წრეები, რომლებიც აქტიურად ნერგავდნენ საზოგადოების ყველა ფენაში ამ დამღუპველ საშუალებებს. ნარკომანიის შედეგები მართლაც ძალიან მძიმე აღმოჩნდა მოსახლეობისათვის.

ასეთ პირობებში, ლ. რონ ჰაბარდმა შეიმუშავა მკურნალობის ახალი, საკუთარი კომპლექსური მეთოდი, რომელიც შეიცავდა ვიტამინებით გაძლიერებულ საკვებს, თერაპიულ საშუალებებს და სპეციალურ ვარჯიშებს, რაც საშუალებას იძლევა ნარკომანის მიერ ნარკოტიკზე უარის თქმის შემთხვევაში თავიდან აეცილებინათ ის კომპარები, რაც ამ პროცესს ჩვეულებრივ მოჰყვება ხოლმე.

ეს პროგრამა იმდენად წარმატებული აღმოჩნდა, რომ იგი ფართოდ გავრცელდა და დაინერგა 70-ზე მეტ ქვეყანაში. საენტოლოგთა მტკიცებით, მისი მეოხებით ასი ათასზე მეტი ნარკომანი გამოჯანმრთელდა და დაუბრუნდა ჩვეულებრივ ცხოვრებას. ეს ცენტრები მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში „ნარკონონის“ („ნარკოტიკების გარეშე“) სახელწოდებით დღესაც წარმატებით აგრძელებენ თავის საქმიანობას.

ორგანიზმის „გაწმენდის“ პროგრამა

ლ. რონ ჰაბარდი არ დაკმაყოფილდა იმ წარმატებით, რასაც მან ნარკომანიის დაძლევის გზაზე მიაღწია. XX საუკუნის 70-იან წლებში მსოფლიოში თავი იჩინა ახალმა უბედურებამ, გამომჟღავნდა ახალი ვერაგი პრობლემა: აღმოჩნდა, რომ ნარკოტიკების მიღების შეწყვეტის და ჯანმრთელობის მოჩვენებითი აღდგენის შემდეგ, ყოფილ ნარკომანებს ისევ დაემუქრათ საფრთხე, რომლის მიზეზი მდგომარეობდა იმ დანაღებებში, რომლებიც იღებდა ავადმყოფის სხეულში ნარკოტიკებისა და წამლების ხანგრძლივი მიღების შემდეგ. აქედან, დიდი ალბათობაა, რომ ეს დანაღებები დროთა ვითარებაში გააქტიურდებიან და მეტად ცუდ შედეგებს მოიტანენ.

ასევე გამოირკვა, რომ პრაქტიკულად ყველა სახეობის წამალი, ქიმიური შხამები, კონსერვანტები, პესტიციდები, სხვა საწარმოო ნარჩენები, რომელსაც ჩვენ რეგულარულად ვღებულობთ, შეიძლება ღრმად ჩაჯდნენ ჩვენი სხეულის ქსოვილებში და მოგვაცენონ დიდი ზიანი.

ამ მნიშვნელოვანი პროცესების გადასაწყვეტად, რომელსაც მან ბიოქიმიური კრიზისი უწოდა, ლ. რონ ჰაბარდმა შემოგვთავაზა ორგანიზმის „გაწმენდის“ საკუთარი პროგრამა. ეს პროგრამა გადმოცემულია მის წიგნში: „სუფთა სხეული, ნათელი გონება“ („Purification Randonn“), რომელიც შედეგება მკაცრი რეჟიმის ვარჯიშის, საუნას და ჩვეულებრივ რაციონზე დამატებული ვიტამინებისგან. სამედიცინო ზედამხედველობის ქვეშ ჩატარებული დეტოქსიკაციის ეს პროცედურები მეტად ეფექტურია და მას წარმატებით გამოაქვს მაგნე დანაღებები სხეულის ცხიმოვანი ქსოვილებისაგან.

საენტოლოგთა მტკიცებით, ეს პროგრამა ერთადერთია ამ მაგნე დანაღებების ცხიმოვანი ქსოვილებისაგან გასაქრობად და დაზიანებული უჯრედების აღსადგენად. ამ პროგრამის

ეფექტურობა იმდენად შთამბეჭდავია, რომ იგი არა მარტო მკურნალობს ადამიანებს, არამედ საგრძნობლად ცვლის მათ ირგვლივ არსებულ გარემოს მედიცინასაც.

საენტოლოგთა თქმით, თუკი ადრე ექიმები მკურნალობდნენ მხოლოდ ტოქსინებისაგან გამოწვეულ სიმპტომებს, მათ შორის: დაღლილობას, პირღებინებას, მეხსიერების დროებით დაკარგვას და ა.შ. ახლა, ახალი მეთოდით, გაჩნდა საშუალება ვებრძოლოთ ამ მდგომარეობის გამომწვევ უშუალო მიზეზს: „ამიტომ, ბევრი ადამიანი, – წერდა ლ. რონ ჰაბარდი, – რომელმაც გაიარა ეს პროგრამა გვაცნობებენ, არა მარტო აღქმის გაუმჯობესებაზე, არამედ იმასაც, რომ ისინი გახდნენ უფრო ბედნიერები, უფრო ენერგიულები და მათი აზროვნება უფრო ცოცხალი გახდა. გარდა იმისა, რომ ისინი საუბრობენ პიროვნებათშორისი ურთიერთობების გაუმჯობესებაზე, ხოლო უფრო ფართო პლანით თუ ვიტყვით, იმის აღდგენას, რასაც ლ. რონ ჰაბარდი ეძახის სიყვარულს და სიკეთეს, რაც ჩვენთვის დამახასიათებელია შექმნის მომენტიდან“.¹

¹ Л. Рон Хаббард «Страницы жизни», Скомпилировано друзьями Рона. გვ. 16.

საენტოლოგიური რელიგიური პრაქტიკა

მსოფლიოში არსებული ყველა რელიგია ისწრაფვის ადამიანთა ხსნისათვის. ამ მხრივ, ცხადია, არც საენტოლოგია არის გამონაკლისი, უბრალოდ, მის მოძღვრებაში საბოლოო მიზანს – ხსნას, საენტოლოგიური ტერმინოლოგიით „სრული თავისუფლება“ ჰქვია, რომლის მისაღწევადაც ლ. რონ ჰაბარდის მოძღვრება ადამიანებს სთავაზობს პრაქტიკულ გზას, რაც ადამიანის პირად გამოცხადებას ეფუძნება. ეს გზა, საენტოლოგია მტკიცებით, არის „ხიდი სრული თავისუფლებისაკენ“, რომელიც მიიღწევა რელიგიური პრაქტიკით.

როგორც ადრე აღვნიშნეთ, საენტოლოგიაში უმთავრესია ორი ძირითადი პრაქტიკა: ოდიტინგი და სწავლება, მაგრამ მათ გარდა, საენტოლოგიას აქვს რელიგიური ცერემონიების, რიტუალების და წეს-ჩვეულებების საკმაოდ მდიდარი პრაქტიკა, რაც ამ რელიგიის განუყრელ შემადგენელ ნაწილად ითვლება. მათი სათანადო დონით აღსრულება ეხმარება ადამიანებს უფრო იოლად გაიარონ გზა მაღალი სულიერი განვითარებისაკენ, რასაც საბოლოო ჯამში მიჰყავს ადამიანი სულიერი ხსნისაკენ.

საენტოლოგიური ეკლესია, რომელიც ოდნავ უფრო გვიან შეიქმნა ვიდრე ლ. რონ ჰაბარდის ადრეული ნაწერები (პირველ რიგში აქ იგულისხმება დიანეტიკა), ემსახურება თავის მიმდევრებს, ატარებს წირვებს, ფართოდ აღნიშნავს რელიგიურ დღესასწაულებს, ასრულებს განდობის რიტუალს, საზეიმოდ აღნიშნავს მნიშვნელოვან თარიღებს და მოვლენებს.

ასეთი ქმედებები, საენტოლოგია მტკიცებით, საბოლოო ჯამში, მიმართულია ადამიანთა გადარჩენისა და მათი ცხოვრების გაუმჯობესებისაკენ. როგორც უკვე ითქვა, რელიგიური საქმიანობის ცენტრალურ მხარეს წარმოადგენენ ოდიტინგი და სწავლება. ჩვენ ოდიტინგზე უკვე გვქონდა საუბარი, რაც

შეეხება სწავლებას, აქ იგულისხმება ლ. რონ ჰაბარდის სულიერი მემკვიდრეობის, მისი წიგნების შესწავლა. ისინი საენტოლოგთათვის რელიგიურ წმინდა წიგნებად ითვლებიან და ისეთივე ფუნქციას ასრულებენ თავის რელიგიაში, როგორც ბიბლია იუდაიზმსა და ქრისტიანობაში, ყურანი ისლამში და ა.შ. საენტოლოგთა მტკიცებით, ამ წიგნებში პასუხი აქვს გაცემული ყველა კითხვას, რაც კი ადამიანებს უჩნდებათ სამყაროს გაცნობიერების დროს და რომ არ არის ცხოვრების რაიმე მხარე, წვრილმანიდან დაწყებული უმთავრესით დამთავრებული, რაზედაც საენტოლოგიას არ ჰქონდეს პასუხი. შესაბამისად, ამ ჭეშმარიტების შესწავლა არის ნებისმიერი ინდივიდუუმისათვის უმნიშვნელოვანესი გზა თავისუფლებისაკენ (ხსნისაკენ).

საენტოლოგიური ეკლესიის ცერემონიები

ისევე, როგორც ყველა სხვა რელიგიას, საენტოლოგიასაც აქვს თავისი რელიგიური პრაქტიკა, ჰყავს თავისი ღვთისმსახურნი, რომლებიც ისევე ატარებენ რელიგიურ ცერემონიებს და რიტუალებს, როგორც ქრისტიანი მღვდლები, იუდეველი რაბინები თუ მუსლიმანი მოლები. საენტოლოგია ახლანდელი, XX-XXI საუკუნეების ცხოვრების დამაბული რიტმიდან გამომდინარე, არ არის გადატვირთული რელიგიური ცერემონიებით. ყოველ კვირა ღღეს საენტოლოგიური ეკლესიის ან სხვა სასულიერო პირი ატარებს მსახურებას მომსვლელთათვის, რომელზე დასწრებაც ყველა მსურველს (მათ შორის არასაენტოლოგსაც) შეუძლია.

მსახურების დროს, რომელსაც პირობითად წირვაც შეიძლება ეწოდოს, ძირითადად საუბარია იმ თემებზე, რაც მნიშვნელოვანია საენტოლოგიური მოძღვრებისათვის, განმარტებულია, თუ როგორ უნდა იქნეს გამოყენებული მისი ძირითადი პრინციპები ყოველდღიურ ცხოვრებაში.

საენტოლოგთა ქადაგება მეტად მრავალფეროვანია, იგი შეიძლება ეხებოდეს როგორც მათი რწმენის ძირითად პრინციპებს და აქსიომებს, ისე ჩვეულებრივ ყოფით ფაქტს, რაც აუცილებლად განმარტებული უნდა იქნეს საენტოლოგიური მრწამსის (კრედოს) მიხედვით.

საენტოლოგია გვასწავლის, რომ ადამიანი განსაზღვრავს თავის ბედს თავისი ქმედებით სხვა ადამიანებისადმი, მისადმი დამოკიდებულებით და იმ მოთხოვნილებების შესრულებით, რაც გადმოცემულია მის მრწამსში, შესაბამისად, საკვირაო ქადაგებაში საენტოლოგი მღვდელი მოუწოდებს ისეთი ქცევისაკენ, რაც შეესატყვისება ჩვენს მიერ ზემოთ უკვე ხსენებულ დინამიკებში გადმოცემულ აზრებს და მოწოდებებს. ასეთი ქა-

დაგებების მიზანია ანუგეშოს ადამიანები და სულიერად გააძლიეროს ისინი. ამავე დროს, დააინტერესოს შეკრებაზე მოსული სხვა ადამიანებიც (არასაენტოლოგები), რომელთაც სიხარულით ხვდებიან მსახურების დროს.

საენტოლოგიური განრიგით პარასკევობით ტარდება დღესასწაული იმათ პატივსაცემად, ვინც რაიმე ღირსეული საქმე დაამთავრა წინა კვირაში.

ამ დღეების გარდა, საენტოლოგები ზეიმობენ სახელდების დღეს, ქორწინებას, თავისებურად აღნიშნავენ სამგლოვიარო რიტუალს. მათი ეს გამორჩეული დღეები საკმაოდ ახლოს არის ქრისტიანულ წესებსა და ცერემონიებთან, მაგრამ ისინი საენტოლოგიური სულისკვეთებით არიან გამსჭვალული. შესაბამისად, მათ თავისი თავისებურებებიც ახასიათებთ. ამ ცერემონიებს, როგორც უკვე ვთქვით, ზშირად ატარებს კაპელანი, თუმცა მისი ჩატარება სხვა სასულიერო პირსაც შეუძლია. ეს რიტუალები და ცერემონიები საზეიმო ელფერს ანიჭებენ მთელ საენტოლოგიურ რელიგიურ პრაქტიკას.

საენტოლოგიური რელიგიური პრაქტიკის უკეთ გასაგებად ალბათ აჯობებს რამდენიმე სიტყვა ვთქვათ იმ ძირითადი ყოფითი დღესასწაულების შესახებ, რომლებიც ძალზე მნიშვნელოვანია თითოეული საენტოლოგის ცხოვრებაში. ასე მაგალითად, საენტოლოგიური სახელდების (სახელის მინიჭების) დღე ძალზე ჰგავს ქრისტიანულ ნათლობას, მაგრამ ქრისტიანული მოძღვრებებისაგან განსხვავებით, საენტოლოგთა რწმენით ბავშვი წარმოადგენს ისეთ სულიერ არსებას, რომელიც ადრეც ცხოვრობდა და მომავალშიც იცხოვრებს.

საენტოლოგიური რიტუალით მღვდელი წარუდგენს ბავშვს მის მშობლებს, ნათესავებს და აცნობებს მათ ბავშვის სახელს, მიესალმება მის მოსვლას მორწმუნეთა საზოგადოებაში. ამავე დროს, ახსენებს მშობლებს და ნათესავებს მათ

მოვალეობას გაარკვიონ ბავშვი თამაშის იმ წესებში, რასაც ცხოვრება ჰქვია; ასევე, გადასცენ მას ის ცოდნა და გამოცდილება, რაც მათ დაუგროვდათ თავისი ცხოვრების მანძილზე; მაგრამ, ყოველთვის უნდა გვახსოვდესო, დასძენენ საენტოლოგი სასულიერო პირები, რომ ბავშვის სიცოცხლე თვითონ მასვე ეკუთვნის და საბოლოო ჯამში მან თვითონ უნდა გააკეთოს არჩევანი, თვითონვე აირჩიოს თავისთვის სასურველი გზა და ის თამაში, რასაც იგი ცხოვრებაში ითამაშებს.

ქორწინება

ისევე, როგორც სახელდება, ასევე საენტოლოგიური ქორწინების ცერემონია საკმაოდ მიაგავს ქრისტიანულ ქორწინებას. მას აქვს ქრისტიანული ქორწინების ფორმა და სახე. საენტოლოგთა აღწერით კაპალანი წირვისას უხსნის მექორწინებს იმ მოვალეობებს, რაც მათ ეკისრებათ, თხოულობს ნეფესა და პატარძლისაგან საჯაროდ დაადასტურონ თავისი სიყვარული ერთმანეთისადმი და თანხმობა განაცხადონ ქორწინებაზე, დაპირდნენ ერთმანეთს მარადიულ ერთგულებას და პატივისცემას. რიტუალის შესრულებისას ნეფე-დედოფალს აცვიათ ტრადიციული საქორწინო ტანსაცმელი და ერთმანეთს უცვლიან საქორწინო ბეჭდებს.

მიუხედავად ასეთი მსგავსებისა ქრისტიანულ რიტუალთან, საენტოლოგიური ქორწინება ძირითადად მაინც ეყრდნობა საენტოლოგიურ წიგნებს, მათ სულიერ შინაარსს. ამ მხრივ, საენტოლოგებს მოაქვთ მღვდლის მიერ მექორწილეთათვის შეხსენებული ა — რ — კ სამკუთხედი (აფინატი, რეალობა, კომუნიკაცია), რაც ცოცხალი არსებობის, ურთიერთობების ქვაკუთხედად ითვლება. მექორწილებმა ეს სამკუთხედი უნდა წარმოიდგინონ თავისი საქორწინო ბეჭდის რგოლის შიგნით. შემდეგ კი კაპელანი ამატებს დასამახსოვრებელ დარიგებას: „მე მინდა ვხედავდე თქვენში, ვინც ახლა კავშირს სდებს, რომ თქვენ არასოდეს არ დაივიწყებთ ამ სამკუთხედის მნიშვნელობას. ყოველგვარი განხეთქილება გამოასწოროთ ურთიერთგარიგებით და თქვენი რეალური სიყვარულის გზით“.¹

¹ Саентология, Копенгаген, гл. 42.

სამგლოვიარო პროცესია

უფრო თავისებურია საენტოლოგიური დასაფლავების წესი, რადგან ითვლება, რომ გარდაცვლილი საერთოდ კი არ მიდის ცხოვრებიდან, არამედ სიცოცხლის ერთი ფორმა წყვეტს არსებობას, რათა შემდგომ აღორძინდეს სხვა არსებაში.

ეს შეხედულება ძალიან ჰგავს აღმოსავლურ წარმოდგენებს სულთა გადასახლების შესახებ, თუმცა საენტოლოგებს აქვთ ამ მოვლენის თავიანთი ვარიანტი. მათი წარმოდგენით გარდაცვლილი, როგორც სულიერი არსება წავიდა ჩვენგან, რათა მოიპოვოს ახალი სიცოცხლე. ცერემონია მოუწოდებს სამგლოვიარო პროცესიის მონაწილეებს ახსოვდეთ ძველი ცხოვრებიდან წასული და კეთილდღეობა უსურვონ მას ახალ ცხოვრებაში.

საენტოლოგიურ წიგნებში მოტანილია მიცვალებულთან ასეთი დამშვიდობების ტექსტის ფრაგმენტი:

„ეს ჩვენი დანაკარგი, ამავე ღროს შენაძენიკაა,

მომავალი დღეების და ახალი სიზარულების, სიბრძნეებსა და უნარებში.

და აი, ჩვენ გიშვებთ ყოვლისმშთანთქაეი ღროის ნაკადში, ჩვენს შემკვიდრეობას, ჩვენს იმედს, ჩვენს მეგობარს.

მშვიდობით, (გარდაცვლილის სახელი).

შენი ახლობლები მადლობელნი არიან იმისათვის, რომ შენ იყავი.

ღეღამიწა უკეთესი გახდა შენი არსებობით ამქვეყანაზე.

მაჰაკაცები, ქალები და ბავშვები ცოცხლები არიან,
რადგან შენ ცხოვრობდი.

ჩვენ მაღლიერნი ვართ შენი იმისათვის, რომ მოდიოდი
ჩვენთან.

ჩვენ არ ვაპროტესტებთ შენს უფლებას წასულიყავი.

შენი ეალები გადახდილია.

ახლა წადი ძვირფასო (სახელი) შენი გზით

და ისევ იცოცხლე უფრო ბედნიერად,

უფრო კარგ ადგილას და უფრო კარგ ღროში“¹

გარდა ამ რიტუალებისა, საენტოლოგები წლის განმავ-
ლობაში აღნიშნავენ ლ. რონ ჰაბარდის დაბადების დღეს
(13 მარტი), დიანეტიკის დღეს (9 მაისი), ოდიტინგის დღეს
(სექტემბრის ბოლო შაბათი), საენტოლოგთა დღეს (ოქტომ-
ბერში), საერო დღესასწაულებიდან ფართოდ აღინიშნება ახა-
ლი წელი, სხვა სამოქალაქო დღესასწაულები.

საენტოლოგიური ეკლესიის პრაქტიკაში დიდი მნიშვნე-
ლობა ენიჭება კაპელანის ინსტიტუტს, რომლის უმთავრესი
მიზანია გაუძღვეს ადამიანებს, დაეხმაროს გაჭირვებულებსა
და ტვირთმძიმეთ.

მღვდელი საენტოლოგები თავის მისიას ხედავენ იმაში,
რომ შეამსუბუქონ ადამიანების ამქვეყნიური ტვირთი, დაეხმა-
რონ მათ ცხოვრების გადამწყვეტ მომენტებში, რათა მისმა
წევრებმა შეინარჩუნონ და აიმაღლონ ღირსება.

¹ Саентология, Копенгаген, гл. 42.

საეკლესიო მსახურება, მნიშვნელოვანია ყოველი რელიგიისათვის, მაგრამ საენტოლოგები თვლიან, რომ მათ რელიგიაში მას განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება, რისი განხორციელებაც მხოლოდ ურთიერთდახმარებით შეიძლება. მიზანი კი ერთია, ჩვენი სამყარო გახადონ უკეთესი თითოეული ადამიანისათვის.

გარკვეული პრობლემების შექმნისას, მრევლს ყოველთვის შეუძლია მიმართოს კაპელანს, რომელიც მზად უნდა იყოს დაეხმაროს მათ გაჭირვებაში, ცხოვრების რომელ სფეროსაც არ უნდა ეხებოდეს, იქნება ეს: ქორწინება, სწავლა თუ სხვა ყოფითი სიძნელეები. კაპელანი ეხმარება ადამიანებს კონფლიქტურ სიტუაციებშიც, იგი მზადაა დააძლევინოს ადამიანებს განსაცდელი, რადგან მან კარგად იცის, თუ რა არის ცხოვრება და უმაღლესი არსების დახმარებით როგორ მიანიჭოს ადამიანს სულიერი თავისუფლება. იგი ყოველთვის უჩვენებს ადამიანებს გზას ჭეშმარიტი, ჯანსაღი ცხოვრებისაკენ.

საენტოლოგია საქართველოში

საქართველოში საენტოლოგიური მოძღვრებით დაინტერესება ჯერ კიდევ XX საუკუნის 90-იან წლებში შეიძინევა, მაგრამ საზოგადოებრივი კავშირი „დიანეტიკის ცენტრი“ („სულიერი განკურნების ტექნოლოგია“) მხოლოდ 2000 წლის მაისის თვეში დაფუძნდა. ხოლო 2009 წელს დაარსდა საენტოლოგიური ეკლესია, რომელმაც 2011 წლის დეკემბერში თავისი არსებობის 2 წლისთავი საზეიმოდ აღნიშნა.

ჩვენს ქვეყანაში საენტოლოგთა გააქტიურება ბოლო ხანს აშკარად შეინიშნება. თუმცა რაიმე დიდ წარმატებაზე ლაპარაკი ჯერ ალბათ არ შეიძლება. ერთი რამ აშკარაა, რომ მის მიმართ გარკვეული ინტერესი არის და საენტოლოგიური წიგნები კარგად იყიდება. ისინი ვინც წიგნებს ყიდულობენ, ცხადია, ამას ყველა მხოლოდ რელიგიური მოთხოვნილების დასაკმაყოფილებლად არ აკეთებს. მათში ბევრს ტექნოლოგიური მხარეები უფრო აინტერესებს. ზოგი თვით ლ. რონ ჰაბარდის პიროვნებით არის გატაცებული, რომელიც მწერალიც იყო, ფილოსოფოსიც, ოდიტორიც, საზღვაო გემის კაპიტანიც, იახტსმენიც, ხელოვნებათმცოდნეც, მთელი რიგი ფილმების სცენარის ავტორი და რეჟისორიც, კომპოზიტორიც, მოგზაურიც, ფოტოგრაფიც, ავიატორიც, მკვლევარიც, ადმინისტრატორიც და თვით მებაღეც კი.

თბილისში მოქმედებს შედარებით მცირერიცხოვანი ჯგუფი (ხელმძღვანელი მარინა კალანდია), რომელიც ლაფაიეტ რონ ჰაბარდის მოძღვრების პოპულარიზაციას ეწევა. ამისათვის ქართულად უკვე თარგმნილია და დანიაში მაღალ პოლიგრაფიულ დონეზე გამოცემულია ჰაბარდის მრავალი წიგნი, მათ შორის: „დიანეტიკა: თანამედროვე მეცნიერება გონების შესახებ“, „დიანეტიკა: მეცნიერების ევოლუცია“, „დიანეტიკა: საწყისი თეზისები“, „სალი აზრი, რომელიც

ცხოვრების მეგზურია“, „თვითანალიზი“, „გზა ბედნიერებისაკენ“, „საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“, „პრექლირის სამაგიდო წიგნი“, „სამუშაოს პრობლემები და ა.შ.“

ამასთანავე, ცხადია, მოქმედებაშია საენტოლოგიური ლიტერატურა რუსულ და ინგლისურ ენებზე. მიმდინარეობს აქტიური მუშაობა მოძრაობის გასაფართოებლად. ტარდება მრავალი ღონისძიება. ქართველ საენტოლოგებს აქტიურად ეხმარებიან საზღვარგარეთელი კოლეგები, განსაკუთრებით – რუსეთიდან.

სამწუხაროდ, ჩვენს პრესაში, ბოლო ხანებში, არაერთხელ გაიჟღერა ამ რელიგიის არაობიექტურმა შეფასებამ, დაიწერა სალანძღავი და დამამცირებელი სტატიები. როგორც ჩანს, ყველა კონფესია ვერ ეგუება ახალი კონფესიების შემოსვლას საქართველოში, რადგან აშკარად უფროთხის უკანონო პროზელიტიზმს, კონკურენციას მრევლის მოპოვების და გაფართოების საქმეში. ეს გამოხდომები, ლანძღვა და გინება საენტოლოგიის მიმართ ხშირ შემთხვევაში, უმეცრებით ან ნაკლები ინფორმაციით უფრო უნდა აიხსნას.

როგორი უნდა იყოს ჩვენი დამოკიდებულება ამ ახალი რელიგიისადმი? ალბათ ისეთივე, როგორიც ადრე ჩვენი ქვეყნის ტერიტორიაზე შემოსული სხვა რელიგიებისადმი. ნებისმიერ რელიგიას, რომელიც არ ემუქრება ჩვენს ეროვნულ და რელიგიურ ფასეულობებს, არ შედის კონფლიქტში ადგილობრივ, ტრადიციულ რელიგიასთან, ცივილურად უნდა მოვექცეთ. ისე, როგორც ეს დემოკრატიულ ქვეყნებშია მიღებული. იდეალურ შემთხვევაში ადამიანს უნდა ჰქონდეს საშუალება თვითონ შეაფასოს ნებისმიერი რელიგია და აირჩიოს მისთვის სასურველი და მოსაწონი რწმენა.

თუ რამდენად მიიღებს ამას მოსახლეობა, მომავალი გვიჩვენებს. პრაქტიკა განსაზღვრავს თუ რამდენად პოპულარული გახდება ის ტექნოლოგიები, რომლებიც ებრძვიან ნარკომანიას

და ცდილობენ მოახდინონ ადამიანის სხეულის დეტოქსიკაცია ათასი ჯურის ტოქსინებისაგან, რომელიც ჩვენში ილექება.

დრომ და საზოგადოებრივმა პრაქტიკამ უნდა გვიჩვენოს თუ რამდენად ჭეშმარიტი და მისაღები იქნება ეს მოძღვრება მთლიანად ქართული საზოგადოებისათვის, რომელმაც თავისი რელიგიური არჩევანი ჯერ კიდევ მეოთხე საუკუნეში გააკეთა და იმის გარკვევაც – არის თუ არა დღეს ამის საჭიროება?

დასკვნა

აი, დაახლოებით ასეთია საენტოლოგთა ეკლესია, მოძღვრება, წარმოდგენები, შეხედულებები და რელიგიური პრაქტიკა. ასეთია მათ მიერ გაკეთებული თვითშეფასებაც...

ცხადია, ბევრად მეტის თქმაც შეიძლებოდა, მაგრამ დავუჯეროთ ბრძენ ეკლესიასტეს, რომელიც ამბობდა, რომ ბევრ წერას დასასრული არა აქვს, ხოლო ბევრი კითხვა დამძლეულია სხეულისათვის.

როგორც მთელ ტექსტში ვნახეთ, საენტოლოგები, მიუხედავად გარკვეული რევერანსებისა ადრინდელი, ტრადიციული რელიგიების მიმართ, თავის რელიგიას მაინც უფრო თანამედროვედ, ჭეშმარიტებასთან უფრო ახლო მდგომად, სრულყოფილ და პრაქტიკულ რელიგიად აცხადებენ. ასეთი განსაკუთრებულობის აღიარების გარეშე ის არც იქნებოდა რელიგია. მართალია, საენტოლოგია არ უარყოფს სხვა რელიგიებს, მაგრამ თვლის, რომ ის არის უფრო სრულყოფილი, ქმედითი გზა ადამიანისა უფლისაკენ, ამქვეყნიური ცხოვრების მაქსიმალური გათვალისწინებით.

სხვა, ტრადიციული რელიგიებისაგან განსხვავებით, რომელთაც თავისი ადრეული წარმოშობის გამო ამის საშუალება არა აქვთ, საენტოლოგები ცდილობენ გამოიყენონ ის მიღწევები და ფასეულობები, რაც კაცობრიობას საუკუნეთა მანძილზე შეუქმნია, ათავისუფლებენ თავის მოძღვრებას ზედმეტად მისტიკური შეხედულებებისაგან, ცდილობენ მაქსიმალურად დაუახლოვდნენ ცხოვრებას, გაითვალისწინონ მეცნიერების მიღწევები.

„მე არ მიცხოვრია განდევილის ცხოვრებით, – წერდა ლ. რონ ჰაბარდი, – და მძულს ის ბრძენი, რომელსაც საერთოდ არ უცხოვრია, მეზიზღება ის მეცნიერი, რომელიც სხვას არ უზიარებს თავის ცოდნას.

ბევრი ადამიანი იყო ჩემზე უფრო ბრძენი, მაგრამ ცოტას თუ გაუვლია იმხელა გზა, რამდენიც მე გავიარე. მე მომიხდა მენახა ცხოვრება ზემოდან ქვემოთ და ქვემოდან ზემოთ. ამიტომ, მე ვიცი, თუ როგორ გამოიყურება იგი ორივე მხრიდან და მე ვიცი, როგორ არსებობს სიბრძნე და არსებობს იმედი“.

მეორე ადგილას, სადაც ლ. რონ ჰაბარდი საუბრობს ადამიანის დანიშნულებაზე და ამქვეყნიური ცხოვრების შეფასებაზე, ამბობს, რომ „ამის გასარკვევად საკმარისია მას დაეუსვას ორი კითხვა: 1) შეასრულა თუ არა მან ის საქმე, რისი გაკეთებაც უნდოდა და 2) მოუტანა თუ არა მისმა ცხოვრებამ ადამიანებს სიხარული“.

ამ მხრივ, საენტოლოგია მართლაც რომ თავისი ეპოქის, მეოცე საუკუნის შვილია, ამიტომ მასში უხვად გამოსჭვივის ახალი ღრრის განწყობილებანი, რომელმაც სამყაროს ცენტრში ადამიანი დააყენა.

რა ბედი ელის ამ რელიგიას? მისი სწრაფი ზრდა და გავრცელება მთელ მსოფლიოში იმაზე მიგვითითებს, რომ სათანადო კლიმატი ამ რელიგიის გასავრცელებლად მთელ მსოფლიოში აშკარად არის, რადგან იგი ეპოქის შინაარსს, ტექნიკურ საშუალებებს და განწყობას ითვალისწინებს.

რელიგიათმცოდნეები ერთხმად აღნიშნავენ იმ წარმატებას, რაც ამ რელიგიამ ბოლო პერიოდში მიაღწია თავის მოძღვრების და ტექნოლოგიების აქტიური პროპაგანდით, საენტოლოგიური ცენტრების გახსნით.

არის თუ არა საენტოლოგიაში ბევრი რამ საკამათო, რასაკვირველია არის, მაგრამ მათზე ყურადღების გამახვილება ამჟერად ჩვენს მიზანს არ წარმოადგენდა.

ჩვენ შევეცადეთ საენტოლოგია მოძღვრება, წარმოდგენები და შეხედულებანი გადმოგვეცა უკრიტიკოდ, მათივე თვალთახედვით ისე, როგორც ხედავენ და აფასებენ თავის რელიგიას თვით საენტოლოგები.

დანართი:

საენტოლოგიის ეკლესიის მრწამსი

ყველა მეტ-ნაკლებად სერიოზულ რელიგიას აქვს თავისი მრწამსი, სადაც მოკლედ არის ახსნილი და გადმოცემული თუ რა და როგორ სწამთ ამ რელიგიის მიმდევრებს.

საენტოლოგიის რელიგიის მრწამსი ჩამოაყალიბა ლ. რონ ჰაბარდმა მეოცე საუკუნის შუა წლებში.

ჰაბარდის მიერ ჩამოყალიბებული მრწამსში ასახულია როგორც რელიგიური მსოფლმხედველობა და წარმოდგენები, ისე ადამიანის ზოგადი უფლებები და სინდისის თავისუფლების პრინციპები.

მრწამსი (კრედი)

„ჩვენ ყველას, ჩვენს ეკლესიაში გვწამს, რომ:

- ა) ყველა ადამიანს, მიუხედავად რასობრივი კუთვნილებისა, კანის ფერისა, ნებისმიერი აღმსარებლობისა დასაბამიდან აქვს თანაბარი უფლებები.
- ბ) ყველა ადამიანს აქვს შეუვალი უფლება აღიაროს ნებისმიერი რელიგია და ასრულებდეს მის წეს-ჩვეულებებს.
- გ) ყველა ადამიანს აქვს ხელშეუვალი უფლება იცხოვროს ისე, როგორც საჭიროდ ჩათვლის.
- დ) ყველა ადამიანს აქვს ხელშეუვალი უფლება იყოს სულიერად ჯანმრთელი.
- ე) ყველა ადამიანს აქვს ხელშეუვალი უფლება დაიცვას საკუთარი თავი.

- ვ) ყველა ადამიანს აქვს ხელშეუვალი უფლება შექმნას, აირჩიოს, მხარი დაუჭიროს ნებისმიერ ორგანიზაციას, ეკლესიას, მთავრობას და დაეხმაროს მათ.
- ზ) ყველა ადამიანს აქვს ხელშეუვალი უფლება შექმნან თავისივე მსგავსნი.
- თ) ადამიანის სულს ისეთივე უფლებები აქვს, როგორიც თვით ადამიანს.
- ი) გონების შესწავლა და ავადმყოფობის განკურნვა, რომელიც გამოწვეულია დარღვევებით გონების მუშაობაში, არ უნდა დავაცილოთ რელიგიას და თვალი არ უნდა დაეხუჭოთ ამ საქმის განხორციელებაზე არარელიგიურ სფეროებშიც.
- კ) და არავითარ ღმერთზე ნაკლები სიძლიერის ძალას არ ძალუძს შეაჩეროს ამ უფლებების მოქმედება ან უარი თქვან მათზე ღიად ან ფარულად.

და ჩვენ, ჩვენს ეკლესიაში გვწამს, რომ:

- ლ) ადამიანს თავის არსებაში საფუძვლად სიკეთე უდევს.
- მ) იგი ცდილობს გადარჩეს.
- ნ) მისი სიცოცხლის გადარჩენა დამოკიდებულია თვით მასზე, მის ახლობლებზე და სამყაროსთან ჰარმონიულ ერთობაზე.

და ჩვენ, ჩვენს ეკლესიაში გვწამს, რომ ღვთის კანონები უკრძალავენ ადამიანს:

- ო) გაანადგუროს თავისივე მსგავსნი.
- პ) გაანადგუროს სხვათა სულიერი ჯანმრთელობა.
- ჟ) გაანადგუროს ან დაიმონოს სხვისი სულები.
- რ) გაანადგუროს ან შეამციროს თავისივე ამხანაგების ან ადამიანთა ჯგუფების სიცოცხლე.

და ჩვენ, ჩვენს ეკლესიაში გვწამს, რომ:

ს) სული შეიძლება იხსნა და რომ მხოლოდ სულს შეუძლია გადაარჩინოს და განკურნოს სხეული“.

*

* *

4. აი, ეს მრწამსი დაედო საფუძველად საენტოლოგიურ რწმენას და მასზე იქნა აშენებული მთელი რელიგიური მოძღვრებაც. იგი ბევრი რამით ჰგავს სხვა რელიგიათა მრწამსს, მაგრამ აქვს თავისი თავისებურებანიც, რაც პირველ რიგში, ადამიანის უფლებათა დაცვის დეკლარირებაში მდგომარეობს.

შრამინტები ლ. რონ ჰაბარდის თხზულებებიდან:

საენტოლოგიის მიზანი¹

საენტოლოგიის საბოლოო მიზანი არ არის ყოველივე არსებულის არარსებობად გარდაქმნა ან ინდივიდის გათავისუფლება ნებისმიერი მახისაგან, რომელშიც არ უნდა იყოს ის.

საენტოლოგიის მიზანი მდგომარეობს იმაში, რომ ადამიანი უფრო უნარიანი გახდეს, რომ უკეთესი ცხოვრებით იცხოვროს (რაც თავად მიაჩნია უკეთესად) სხვა ადამიანებთან ერთად და უკეთესი თამაში ითამაშოს.

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 107.

ჩემი ფილოსოფია¹

ფილოსოფია უძველესი საგანია. ნიშნავს „სიბრძნის სიყვარულს, სწავლას ან მისწრაფებას, ან საგნების მიზნუბების გარკვევას, როგორც თეორიულად, ასევე პრაქტიკულად“.

ფილოსოფია არის ყველანაირი მეცნიერული და რელიგიური ცოდნის საწყისი. ის ყველანაირი ცოდნის უკან დგას, რომელიც გვაქვს და რომელსაც ვიყენებთ, ფილოსოფია ყველა ამ ცოდნაზე მაღლა დგას.

დიდი ხნის განმავლობაში ფილოსოფია განკუთვნილი იყო სასწავლო დაწესებულებებისა და ინტელექტუალებისათვის, უბრალო ადამიანებისათვის იგი მიუწვდომელი იყო.

ბიულწეველი ცოდნის დამცავი ფენით გარშემორტყმული ფილოსოფია, მხოლოდ მცირე პრივილეგირებული ჯგუფებისთვის იყო განკუთვნილი.

ჩემი ფილოსოფიის პირველი პრინციპია ის, რომ ეს სიბრძნე განკუთვნილია ნებისმიერი მსურველისათვის. ის თანაბრად ემსახურება მეფესა და მოსამსახურეს და არასოდეს არ უნდა განვეწყოთ მისდამი შიშით.

ეგოისტი მეცნიერები იშვიათად პატიობენ მათ, ვინც ცდილობს საიდუმლოების კედლის დარღვევას, რათა ეს ცოდნა ხალხისათვის მისაწვდომი გახდეს. თანამედროვე ამერიკელი ფილოსოფოსი ვილ დურანტი, გაბეგებულ იქნა თავისი მეგობარი მეცნიერების მიერ, როცა დაწერა პოპულარული წიგნი „ფილოსოფიის ისტორია“. „შიდა წრე“ წინააღმდეგობას უწევს ყველას, ვინც ცდილობს, ეს სიბრძნე ადამიანებამდე მიიტანოს.

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 271-275.

ჩემი პირადი ფილოსოფოსის მეორე პრინციპია, რომ ის უნდა იყოს ვარგისი პრაქტიკული გამოყენებისათვის.

ჩაკეტილ ცოდნას ნაკლები სარგებელი მოაქვს ნებისმიერისათვის და ამიტომ არ არის ფასეული მანამ, სანამ არ იქნება შესაძლებელი მისი გამოყენება.

მესამე პრინციპი არის ის, რომ ნებისმიერი ფილოსოფიური ცოდნა ფასეულია მაშინ, თუ ის სიმართლეა, ან თუკი მუშაობს.

ყველა ეს პრინციპი იმდენად შორს არის ფილოსოფიის სფეროსაგან, რომ მე ჩემს ფილოსოფიას დავარქვი: საენტოლოგია. ეს ნიშნავს „ცოდნას იმის შესახებ, თუ როგორ ვიცოდეთ“.

ფილოსოფია შეიძლება იყოს მხოლოდ გზა ცოდნისაკენ. ეს არ არის ცოდნა, რომელიც შეიძლება თავზე მოახვიო ვინმეს. ამ გზაზე ადამიანს შეუძლია გაარკვიოს, რა არის მისთვის სიმართლე. სწორედ ეს არის საენტოლოგია.

შეიცანი შენი თავი – სიმართლე თავისუფალს გაგხდის.

ამიტომ, საენტოლოგიაში ჩვენ არ გვაქვს საქმე ცალკეული ინდივიდების ქმედებასთან და სხვაობებთან. ჩვენ გვინდა დავანახოთ ადამიანებს, როგორ შეიძლება თავისუფლების მოპოვება.

ეს, რა თქმა უნდა, არ არის პოპულარული მათ შორის, ვინც ძალაუფლებას სხვების დამონების ხარჯზე იქმნის. როგორც ჩანს, ეს არის ერთადერთი გზა, რომელიც მე აღმოვაჩინე და რომელიც ადამიანის ცხოვრებას ნამდვილად აუმჯობესებს.

დათრგუნვის მთავარი მიზეზები აკრძალვა და შევიწროებაა. თუკი ადამიანს ამისაგან გაათავისუფლებთ, იგი უკეთ იგრძნობს თავს და ბედნიერი გახდება.

თუმცა, ეს შესაძლოა არ იყოს პოპულარული მონათმფლობელთა შორის, მაგრამ ეს ძალიან პოპულარულია ადა-

მიანებში. უბრალო ადამიანს უნდა, რომ იყოს ბედნიერი და ჯანმრთელი. მას უნდა, რომ მოვლენების ახსნა შეეძლოს. მან იცის, რომ თავისუფლებისაკენ გზა ცოდნაზე გადის.

ამიტომ, 1950 წლიდან დაწყებული, მთელი კაცობრიობა ჩემს კარზე აკაკუნებდა. არ ჰქონდა მნიშვნელობა სად ვცხოვრობდი და რა მანძილზე. მას შემდეგ, რაც პირველად გამოვეუშვი წიგნი ამ საკითხზე, („თანამედროვე მეცნიერება გონების შესახებ“) ჩემი ცხოვრება მე აღარ მეკუთვნოდა.

მე მომწონს სხვათა დახმარება, უდიდესი სიამოვნების გრძნობა მეუფლება, როცა ვხედავ, როგორ თავისუფლდება ადამიანი იმ ჩრდილებისაგან, რომლებიც აბნელებენ მის ცხოვრებას.

ეს ჩრდილები ადამიანს ისეთი გაუვალეი ერევნება და ისე ამბიძებს, რომ, როცა ის ხვდება, რომ ეს, მხოლოდ და მხოლოდ, ჩრდილები არის და მას შეუძლია მათ გაღმა დაინახოს, გაიაროს და ისევ სინათლეში აღმოჩნდეს, ის უსაზღვროდ კმაყოფილია. და ვშიშობ, რომ ამ დროს, მეც იმავე კმაყოფილებას განვიცდი.

ადამიანების ბევრი უბედურება მინახავს. ახალგაზრდობაში ვმოგზაურობდი აზიაში, ვნახე ადამიანების ტანჯვა განუვითარებელ და მჭიდროდ დასახლებულ ქვეყნებში. მე ვნახე, როგორ უდარდელად გადააბიჯებდა ხალხი ქუჩაში მომაკვდავ ადამიანს. მე ვნახე ძონძებში ჩაცმული გაძვალტყავებული ბავშვები. ამ სიღატაკესა და დეგრადაციას შორის მე ვიპოვე წმინდა ადგილები, სადაც უდიდესი სიბრძნე იყო, თუმცა ფაქიზად დამალული და მხოლოდ ცრუ რწმენის სახით აღწევდა გარეთ. მოგვიანებით, დასავლეთის უნივერსიტეტში შევხვდი ცხოვრების მატერიალური მხარით და ცნობიერებით შეპყრობილ ადამიანებს, ვნახე, როგორ მაღავედნენ და უბრალო ხალხისთვის მიუწვდომელს ხდიდნენ იმ მცირე სიბრძნეს, რომელიც ჰქონდათ. მე გამოვიარე საშინელი ომი, ტერორი

და ტკივილი. მე არ მიცხოვრია როგორც განდევნილს და ზიზღით ვუყურებდი იმ ბრძენს, რომელმაც არ იცხოვრა და იმ მეცნიერს, რომელიც თავის ცოდნას სხვებს არ უზიარებდა.

ბევრი ჩემზე უფრო ბრძენი ადამიანი იყო, მაგრამ ცოტამ თუ იმოგზაურა იმდენი, რამდენიც მე.

მე მინახავს ცხოვრება მისი ძირიდან მის მწვერვალამდე და პირიქით, მე მინახავს ცხოვრების ორივე მხარე და მე ვიცი, რომ არსებობს სიბრძნე და არსებობს იმედი.

ოპტიკური ნერვის დაზიანებისგან დაბრმავებული და დაკოჭლებული ზურგზე და ბარძაყზე მიღებული ტრავმის შემდეგ, მე, II მსოფლიო ომის ბოლოს, ფაქტიურად აღარ მქონდა მომავალი. ჩემს „ნამსახურების სიაში“ სწერია: „ოფიცერს არა აქვს ნერვული ან ფსიქიკური აშლილობისკენ მიდრეკილებები“, მაგრამ ამავე დროს წერია: „სამუდამოდ ინვალიდი“. ამას მოჰყვა კიდევ ერთი დარტყმა – მე მიმატოვა ჩემმა ოჯახმა და მეგობრებმა, როგორც უიმედო ხეიბარი, როგორც ზედმეტი ტვირთი მთელი ჩემი დარჩენილი ცხოვრების განმავლობაში. თითქმის ორ წელიწადში დავიბრუნე ჯანმრთელობა იმ ცოდნის გამოყენებით, რაც მქონდა ადამიანზე და მის ურთიერთობაზე სამყაროსთან. მე არ მყავდა დამხმარი, თავად უნდა მომეძია ყველაფერი, რაც დამჭირდებოდა. საკმაოდ ძნელი ტრიუკია ისწავლო მაშინ, როცა ვერ ხედავ. მე ხშირად მეუბნებოდნენ, რომ ეს შეუძლებელი იყო, რომ არ არსებობდა გამოსავალი და არ იყო იმედი. ამის მიუხედავად, მე აღმიდგა მხედველობა, კვლავ დავიწყე სიარული და სრულიად ახალი ცხოვრება ავაშენე. ეს არის ბედნიერი ცხოვრება, გადატვირთული და ვიმედოვნებ, რომ სასარგებლო. მხოლოდ და მხოლოდ მაშინ შემეპარება მწუხარება, როცა ფანატიკოსი ადამიანები სხვებს არწმუნებენ, რომ ყველაფერი ცუდად არის და რომ არ არსებობს იმედი, რომ მხოლოდ მწუ-

ხარება, ერთფეროვნება და სიმარტოვე სუფევს და რომ ადამიანის დახმარების ნებისმიერი მცდელობა სიცრუეა. მე ვიცი, ეს არ არის სიმართლე.

ამრიგად, ჩემი პირადი ფილოსოფია არის ის, რომ ადამიანი უნდა დაეხმაროს სხვებს და უნდა გაუზიაროს ის სიბრძნე, რაც თავად აქვს. უამინდობის მიუხედავად, წინ უნდა ვიაროთ, ასე მოვიპოვებთ სიმშვიდეს. არ უნდა მივაქციოთ ყურადღება ეგოისტი ინტელექტუალების განცხადებებს: „ნუ გაამუდავნებთ საილუმლოს. შეინახეთ იგი თქვენთვის, ხალხი ამას ვერ გაიგებს“.

რადგან მე არ მინახავს დამალული სიბრძნისგან მოტანილი სარგებელი, რადგან მინდა, რომ ადამიანები ბედნიერები იყვნენ და ვიცი, რომ ადამიანების დიდ უმრავლესობას შეუძლია და გაიგებს ამას, მე გავაგრძელებ წერას და მუშაობას და სწავლას მანამ, სანამ ცოცხალი ვიქნები.

რადგან მე არ ვიცი ადამიანი, რომელსაც აქვს მონოპოლია სამყაროში არსებულ სიბრძნეზე. ეს სიბრძნე ეკუთვნის მათ, ვისაც ამის გამოყენება შეუძლია და ეხმარება საკუთარ თავს და სხვებსაც.

რომ გვეჩვენოს მეტი ცოდნა საგნების შესახებ და რომ შეგვეძლოს მათი უკეთ გაგება, უფრო ბედნიერი ცხოვრება გვექნებოდა.

არსებობს ამ ცოდნის მიღების საშუალება, ეს არის თავისუფლებისკენ მიმავალი გზა.

ძველმა ადგილი უნდა დაუთმოს ახალს, სიმართლემ ფარდა უნდა ახადოს სიცრუეს და სიმართლე, თუმცა მას ბრძოლას უცხადებენ, საბოლოოდ მაინც ყოველთვის იმარჯვებს.

ცოდნა და არცოდნა¹

აზროვნების ერთ-ერთი მექანიზმი ასეთია: მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანი აპოსტულირებს ინფორმაციას თუ იღებს მას, მისი ცოდნის უნარი შენარჩუნებულია. ასეთივე მნიშვნელობისაა არცოდნის უნარის შენარჩუნებაც.

აზრი მთლიანობაში შედგება ცოდნისა და არცოდნისაგან და მათ შორის არსებული შუალედური მდგომარეობებისაგან.

აღმოაჩენთ, რომ ადამიანების უმრავლესობა ცდილობს არ ახსოვდეს. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ისინი ცდილობენ არ იცოდნენ. განათლება მხოლოდ მაშინ ხდება შემაწუხებელი და დამამძიმებელი, როცა ადამიანს არ შეუძლია, რომ არ იცოდეს. ადამიანისათვის აუცილებელია, რომ შეეძლოს ინფორმაციის, მონაცემებისა და აზრების შექმნა, მიღება, ცოდნა და ასევე, არცოდნა. როდესაც ადამიანი რომელიმე ამ უნარს არ ფლობს — რადგან ისინი უნარებს წარმოადგენენ, რამდენადაც თანდაყოლილნი არ უნდა იყვნენ ისინი ადამიანისათვის — ინდივიდი მიდრეკილი იქნება, მოხვდეს აზროვნების, შემოქმედებითობის ან ცხოველქმედების ქაოსში.

შეგიძლიათ შესდოთ რომელიმე აბერირებულ ან ექსცენტრულ ადამიანს და მასზე დაკვირვებით სწრაფად აღმოაჩენთ, ამ ოთხი ფაქტორიდან რომელი აქვს დარღვეული. ის უუნაროა იცოდეს ან არ იცოდეს მისივე შექმნილი აზრები, ან უუნაროა იცოდეს ან არ იცოდეს სხვისი აზრები. სადღაც, მისთვის ყველაზე კარგად ცნობილი მიზეზის გამო, თამაშში მონაწილეობის მიღების სურვილით, მან ერთ-ერთი ეს უნარი დაკარგა და აღარ იყენებს მას.

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 101-102.

დრო არის ცოდნის პროცესი აწმყოში და არცოდნის პროცესი მომავალში ან წარსულში.

მოგონება არის წარსულის ცოდნის პროცესი.

წინასწარმეტყველება არის მომავლის ცოდნის პროცესი.

დავიწყება არის წარსულის არცოდნის პროცესი.

და ცხოვრება “მხოლოდ ერთი დღით” არის მომავლის არცოდნის პროცესი.

მრავალი ასეთი საგარჯიშოს მეშვეობით, ინდივიდი არამარტო სულიერ ჯანმრთელობასა და უნარებს იბრუნებს, არამედ ცხოვრებისა და თამაშში მონაწილეობის უნარსაც.

მიზეზობრიობა და ცოდნა¹

საენტოლოგია შედგება მრავალი აქსიომისაგან (აშკარა ჭეშმარიტება). არსებობს დაახლოებით 58 ასეთი აქსიომა და დამატებით კიდევ დიანეტიკის 200-ზე მეტი აქსიომა, რომლებიც წინ უძღოდნენ საენტოლოგიის აქსიომებს.

საენტოლოგიის პირველი ათი აქსიომაა:

აქსიომა 1 ცხოვრება, თავისი არსით, არის სტატიკა.

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 85-96.

განსაზღვრება: სიცოცხლის სტატიკას არ აქვს არც მასა, არც მოძრაობა, არც ტალღის სიგრძე, არც ადგილმდებარეობა სივრცესა და დროში. მას აქვს აღქმისა და პოსტულირების უნარი.

განსაზღვრება: საენტოლოგიაში სიტყვა „პოსტულირება“ ნიშნავს იყო აზროვნების ან აზრობრივი დასკვნის წარმოშობის მიზეზი. ამ სიტყვას სპეციალური გამოყენება აქვს და განიმარტება, როგორც “მიზეზობრივი აზროვნება.”

აღნიშვნა 2 სტატიკას შეუძლია აზრობრივი დასკვნის გაკეთება, პოსტულატებისა და შეხედულებების შექმნა.

აღნიშვნა 3 სივრცე, ენერგია, საგნები, ფორმა და დრო არის აზრობრივი დასკვნების შედეგი, რომლებიც შექმნა სტატიკამ და ან რომლებსაც ის დაეთანხმა, ან არ დაეთანხმა. ისინი აღიქმება მხოლოდ იმიტომ, რომ სტატიკა თვლის, რომ შეუძლია მათი აღქმა.

აღნიშვნა 4 სივრცე არის განფენილობის თვალსაწიერი. (სივრცე იქმნება იმის საშუალებით, რომ იყურებით რაიმე წერტილიდან. ერთადერთი, რაც სივრცეს რეალურს ხდის, არის აზრობრივი დასკვნა (რის შესახებაც მიღწეული იყო შეთანხმება) იმის შესახებ, რომ ადამიანი აღიქვამს რაიმეს მეშვეობით და ამას ვეძახით სივრცეს).

- ათსიომა 5** ენერგია შედგება სივრცეში არსებული პოსტულირებული ნაწილაკებისაგან.
(ითვლება, რომ ენერგია არსებობს და მისი აღქმა შესაძლებელია. ასევე, ითვლება, რომ ენერგია ემორჩილება განსაზღვრულ კანონებს, რის შესაზებაც იყო მიღწეული შეთანხმება. ეს ვარაუდები ან აზრობრივი დასკვნები არის ის, რასაც ენერგია წარმოადგენს.)
- ათსიომა 6** საგნები შედგება დაჯგუფებული ნაწილაკებისაგან და აგრეთვე მყარი მასებისაგან.
- ათსიომა 7** დრო, თავისი არსით, არის პოსტულატი, რომ სივრცე და ნაწილაკები გააგრძელებენ არსებობას.
(ის, თუ რამდენ ხანს გრძელდება მათი არსებობა, ჩვენ ვზომავთ საათის მეშვეობით ან ციური სხეულების მოძრაობით).
- ათსიომა 8** დროის ხილულობა არის ნაწილაკების მდებარეობის ცვლილება სივრცეში.
- ათსიომა 9** ცვლილება არის დროის მთავარი გამოვლინება.
- ათსიომა 10** ამ სამყაროში უმთავრესი მიზანი არის შედეგის შექმნა.

საენტოლოგიის ეს პირველი ათი აქსიომა ყველაზე ფუნდამენტური „ჭეშმარიტებაა“ (რამიც ვგულისხმობთ „საზოგადოდ აღიარებულ აზრობრივ დასკვნებს“).

აქ წარმოდგენილია აზრის, სიცოცხლის და ფიზიკური სამყაროს ურთიერთკავშირი. როგორიც არ უნდა იყოს შემდგომი აზრობრივი დასკვნები, იდეები, ვარაუდები და მდგომარეობები.

რეობები, მათ საფუძველში ზემოთ ჩამოთვლილი ათი ჭეშმარიტება დევს.

როგორც ჩანს, სულიერმა არსებებმა დადეს კეთილშობილური შეთანხმება, რომ ჭეშმარიტებები ყველასათვის საერთო ყოფილიყო. რადგან ეს გაკეთდა, რადგან ასეთი „კონტრაქტი“ ან შეთანხმება არსებობს, ადამიანს უკვე აქვს სამყაროს საწყისები. განსაკუთრებული აზრობრივი დასკვნები, რომლებიც დაფუძნებულია ზემოთ მოყვანილ აქსიომებზე, ქმნიან სხვადასხვა სახის სამყაროს. ფიზიკური სამყარო, რომელსაც ვხედავთ ჩვენს გარშემო და რომელშიც ვცხოვრობთ, არის შექმნილი ამ საფუძველებზე და არ აქვს მნიშვნელობა, თუ ვინ შექმნა ის. მის შექმნას დაეთანხმნენ. ადამიანი უნდა დათანხმებოდა მის არსებობას, რათა აღექვა ის.

არსებობს სამყაროს სამი კლასი:

1. პირველი, ყველაზე მთავარი და ყველაზე აშკარა არის კოსმოსის, ვარსკვლავების, მზეების, ხმელეთის, ზღვის, ჰაერისა და სიცოცხლის ფორმების ფიზიკური სამყარო.
2. გარდა ამისა, არსებობს სხვა ადამიანის სამყარო, რომელსაც შეიძლება დაეთანხმოს ან არ დაეთანხმოს ის, ვისთანაც ამ ადამიანს აქვს ურთიერთობა. ადამიანი ამ სამყაროს თავის თავში ატარებს. ამ სამყაროს ფენომენი მიეკუთვნება გონების სფეროს, როგორც ადრე იყო აღნიშნული.
3. და ბოლოს, არსებობს სამყარო, რომელიც აქ მოყვანილია ბოლოში, მაგრამ აღიქმება პირველ რიგში, ეს არის ადამიანის საკუთარი სამყარო.

სამყაროთა ფენომენი საკმაოდ საინტერესოა, იმდენად, რამდენადაც ადამიანის საკუთარ სამყაროს შეიძლება დაეუფლონ სხვა ადამიანების სამყაროები. ამას საენტოლოგიაში ვე-

ძახით ვეილანსებს (დამატებითი პიროვნებები, ინდივიდუალობები, მოჩვენებითი ყოფიერებები). ვეილანსები და სამყაროები, ძირითადად, ერთი და იგივე რამეა.

მაგალითად, ვინმეს, ვინც ცხოვრობს ფიზიკურ სამყაროში, შეიძლება დაეუფლოს, ეთქვას, მამის სამყარო. მიუხედავად იმისა, რომ ის ინარჩუნებს თავის საკუთარ ვეილანსს და პიროვნულობას, ის მაინც ნაწილობრივ მოქმედებს ან ფიქრობს, ან იტანჯება, ან გრძნობს იმას, რასაც მამამისი. თუმცა მას აქვს თავისთავადობა, მას ასევე აქვს ეს დამატებითი მოჩვენებითი ყოფიერება. იმისდა მიუხედავად, რომ მამა არ არის გვერდით, მამის ბრძანებები მაინც ძალაშია. ასე ჩვენ ვიღებთ „მოვალეობას“, „მორჩილებას“, „წერთნას“ და „აღზრდასაც“ კი. თითოეული მათგანი გამოწვეულია, მეტ-ნაკლები ხარისხით, სხვა სამყაროს გარკვეული ნაწილის მიერ.

იმისდა მიუხედავად, თუ როგორ რეაგირებს ადამიანი სამყაროზე, ის გარკვეული ხარისხით მაინც თავისთავადი რჩება. ბევრი ადამიანის ძალისხმევა მიმართულია სამყაროების ან ვეილანსების წინააღმდეგ. ფაქტიურად, ეს არის თამაში და თამაშების არსი. ერთადერთი, რისკენაც აბერირებული ადამიანი მიისწრაფვის არის ის, რომ გამოყოს საკუთარი თავი, როგორც ტეტანი, სხვადასხვა სამყაროებისაგან, რომლებთანაც ის ძალიან მჭიდრო კავშირს გრძნობს. ადამიანს მხოლოდ მაშინ ავიწროებს სამყარო, როცა ის გრძნობს, რომ ამ სამყაროს არც ერთი ნაწილის ფლობა არ შეუძლია. ადამიანი მხოლოდ მაშინ ხდება „მამის სამყაროს“ მსხვერპლი, როდესაც მამის წინააღმდეგ ამხედრდება. ადამიანი ფიზიკური სამყაროს წინააღმდეგ მხოლოდ მაშინ ამხედრდება, როცა გრძნობს, რომ მისი არცერთი ნაწილის ფლობა არ შეუძლია და მასში მისი ადგილი არ არის. ან, როგორც ეს რელიგიაში ხდება, ის ვერ იღებს კეთილგანწყობილ ურთიერთობას იმისაგან, ვისაც ფიზიკური სამყაროს შემოქმედად თვლის.

არსებობს მთავარი კანონი სამყაროს შესახებ:

ნებისმიერი სამყაროს შემქმნელის პოსტულატები არის პოსტულატები, რომლებიც „მუშაობენ“ იმ სამყაროში.

ამიტომ სხვის სამყაროში ადამიანმა შეიძლება არაკომფორტულად იგრძნოს თავი.

სამყაროები (როგორც ადრე თამაშებშია განხილული) შეიძლება ჩაითვალოს „ცხოვრების სათამაშო მოედნად“. ადამიანი თამაშობს საკუთარი სურვილით ან სურვილის გარეშე. როცა ადამიანი იწყებს თამაშს თავისი სურვილის გარეშე, როგორც წესი, ის გახდება რომელიღაც თამაშის სამყაროს მსხვერპლი და აღმოჩნდება მასში ინტერიორიზებული. ეს ის ფენომენია, რის წინააღმდეგაც ადამიანი აცხადებს პროტესტს.

მოდით, განვიხილოთ ციხე. ერთი შეხედვით, როგორც ეს ვოლტერმა აღმოაჩინა, ციხე ადამიანს უზრუნველყოფს საკვებით, ღამის გასათევითა და თავისუფალი დროით. ისე ჩანდა, თითქოს ეს მრავალი ადამიანის მისწრაფების საგანია. მაგრამ ციხეში ასევე მრავალი ისეთი შეზღუდვაა, რომლებსაც ადამიანი არ ეთანხმება. ერთადერთი განსხვავება ციხეში ყოფნასა და ციხე-დარბაზში მეფობას შორის, თუ ესაუბრობთ თავისუფლებაზე, მდგომარეობს ადამიანის მიერ საკუთარი გარემოს მართვის უნარებში და იმაში, თუ ზუსტად რა სურს თვით ადამიანს.

როდესაც ადამიანი მეფეა ციხე-დარბაზში, იგი წარმოადგენს მიზეზს. მისი ნება, სიტყვა და აზროვნება ქმნის შედეგს სხვებთან მიმართებაში.

ციხეში ყოფნისას ადამიანი არის შედეგი, რადგან სხვათა აზროვნება ირჩევს მას თავის სამიზნედ.

რაც შეეხება სამყაროებს, სწორედ ეს არის მიზეზისა და შედეგის ყველაზე ელემენტარული მაგალითი.

თუმცა, ჩვენ მაინც უნდა დაეუშვათ (იმიტომ, რომ ეს ასე თვალსაჩინოა), რომ ინდივიდი ხვდება მხოლოდ იმ ხაფანგებში და იმ გარემოებაში, რომლებში მოხვედრასაც თავად განიზრახავს. აშკარაა ის, რომ როდესაც ასეთ სიტუაციებში ხვდება, მას შეიძლება აღარ სურდეს იქ დარჩენა. მაგრამ ის ხაფანგში ებმება მხოლოდ საკუთარი არჩევანის წყალობით. ჩვენ უნდა დაეუშვათ, რომ ტეტანს აქვს ძალიან დიდი არჩევანის თავისუფლება, რადგან თითქმის შეუძლებელია წარმოდგენა, როგორ უნდა გაბმულიყო ტეტანი მახეში, თუნდაც რომ ამაზე თავად დათანხმებულიყო. როგორც იყო ნაჩვენები, ტეტანს შეუძლია გავიდეს კედელში, გადალახოს ბარიერები, გააქროს სივრცე, აღმოჩნდეს იქ, სადაც სურს და ჩაიდინოს სხვადასხვა გასაოცარი რამეები. ამრიგად, გამოდის, რომ ინდივიდი მხოლოდ მაშინ შეიძლება იქნეს დაჭერილი ხაფანგში, როცა თავად ჩათვლის, რომ დაიჭირეს. იმის გათვალისწინებით, რომ მთლიანად არსებობა ეყრდნობა ადამიანის საკუთარ აზრობრივ დასკვნებს, აღმოვაჩინეთ, რომ ადამიანს თავად უნდა მიეზიდა ის შეზღუდვები, რომლებიც მას გააჩნია. სხვა შემთხვევაში ინდივიდი ვერ შეძლებდა მის ამოშლას პროცესინგის დროს: ერთადერთი ადამიანი, რომელიც ამ დროს მასთანაა, არის ოდიტორი, მაგრამ პროცესინგის მსვლელობისას ის პიროვნებები, რომლებთანაც პრექლირი წარსულში იყო დაკავშირებული, მის გონებაში კარგავენ თავიანთ ძალას, თუმცა ისინი იქ არ იმყოფებიან. ესე იგი, პრექლირი თავად აკავებდა მათ გონებაში. პრექლირს შეუძლია გადაჭრას ყველა თავისი სირთულე პროცესინგის მეშვეობით და მას არ დასჭირდება წავიდეს და სხვა ადამიანები ეძებოს ან სხვა სამყაროებს მიმართოს ინფორმაციებისათვის.

ამრიგად, ხაფანგები, აბერაციები, ასევე ტრავმები, წამება, სიგიჟე და სხვა არასასიამოვნო შემთხვევები არის ძირითადად აზრობრივი დასკვნები, რომლებსაც ტეტანი ქმნის და

რომლებსაც ის აკავებს თავისთან სწორედ ახლა, აწმყო დროში. ეს უნდა შეესაბამებოდეს სინამდვილეს, ვინაიდან თვით დრო მისი საკუთარი პოსტულატი ან აზრობრივი დასკვნაა.

ყველაზე ცხარე კამათი და ხმაური ფილოსოფიაში ცოდნის გარშემო იყო. არ არსებობს ისეთი უაზრობა, რისი მოძებნაც არ იქნება შესაძლებელი ამ თემაზე არსებულ ფილოსოფიურ ტექსტებში. საენტოლოგიის უპირატესობა და გაელენიანობა გამოიხატება იმაში, რომ ის გასცდა ამ ფილოსოფიურ დავას ცოდნის მდგომარეობის შესახებ.

საენტოლოგია თავის თავში მოიცავს ცოდნის საფუძვლებს.

ცოდნაში ჩვენ ვგულისხმობთ „მტკიცე რწმენას, იმას, რაც ცნობილია, ინფორმაციას, ინსტრუქციას, განათლებას, სწავლებას, პრაქტიკულ უნარს“. ცოდნაში ვგულისხმობთ „ფაქტორებს, მონაცემებს და ყველაფერს, რაც შეიძლება იყოს აღქმული ან რაზეც შეიძლება იყოს ნაფიქრი“.

მიზეზი, თუ რატომ იყო ცოდნა არასწორად გაგებული ფილოსოფიაში, იმაში მდგომარეობს, რომ ის თავის თავში წარმოადგენს მხოლოდ ნახევარ პასუხს. არ არსებობს ისეთი რამ, რაც შეიძლება ყოფილიყო „სრული“ ცოდნა. განმარტების მიხედვით, „ცოდნა არის ის, რაც არის შესწავლილი და აღქმული ან მიღებული სხვა წყაროდან“. აქედან აშკარაა შედეგი, – როდესაც ადამიანი სწავლობს, ის ხდება შედეგი.

მეათე აქსიომაში ვხედავთ, რომ:

ამ სამყაროში უმთავრესი მიზანი არის შედეგის შექმნა.

ეს პირდაპირ წინააღმდეგობაში მოდის ცოდნასთან (თუმცა ადამიანმა, რა თქმა უნდა, შეიძლება იცოდეს, როგორ შექმნას შედეგი).

ჩვენ გვაქვს არსებობის ნახევარი, რომელსაც არ დაეთმო სათანადო ყურადღება. ეს ცოდნის საპირისპიროა, რაც წარმოადგენს ცოდნის შექმნას, მონაცემების შექმნას, ფიქრის შექმნას, მიზეზობრივ აზრობრივ დასკვნას, დამოუკიდებლად განვითარებულ იდეებს სხვადასხვა განვითარებული იდეების საწინააღმდეგოდ.

მიზეზი, რის გამოც საენტოლოგიის შესწავლა ასეთი მომხიბლავია იმაში მდგომარეობს, რომ იგი საშუალებას იძლევა ნაწილებად დაეშალოთ სხვა ადამიანის იდეები და შეექმნათ საკუთარი. საენტოლოგია გვამცნობს იმას, თუ როგორია ობიექტების, ენერგიების, სივრცეების, სამყაროების, სიცოცხლისა და თავად აზრის საერთო მახასიათებლები.

არსებობის მიზეზი და შედეგი:

მიზეზი შეიძლება განისაზღვროს, როგორც „გამომავალი დინების წარმოქმნა“. რაც შეეხება კომუნიკაციას, ის შეიძლება განისაზღვროს, როგორც „წყარო-წერტილი“.

თუ განიხილავთ მდინარეს, რომელიც ჩაედინება ზღვაში, ადგილი, სადაც მდინარე იწყება იქნება წყარო-წერტილი ან მიზეზი და ის ადგილი, სადაც ზღვას ერთვის, იქნება შედეგის წერტილი. ზღვა იქნება მდინარის შედეგი. ადამიანი, რომელიც ისვრის თოფს, არის მიზეზი, ადამიანი, ვისაც სვდება ტყვია, არის შედეგი. ადამიანი, რომელიც აკეთებს განცხადებას, არის ამ კომუნიკაციის მიზეზი, ადამიანი, რომელიც ისმენს ამ განცხადებას, არის ამ კომუნიკაციის შედეგი (კომუნიკაციის ძირითადი განმარტება არის „მიზეზი-მანძილი-შედეგი“).

თითქმის ყველა მღელვარება და აშლილობა ადამიანთა ურთიერთობაში გამომდინარეობს შედეგსა და მიზეზს შორის წონასწორობის არარსებობისაგან.

ადამიანი უნდა იყოს მზად იმისათვის, რომ იყოს ახალი მონაცემების, ვარაუდების, აზრობრივი დასკვნების მიზეზი და ასევე მზად უნდა იყოს იმისათვის, რომ მიიღოს იდეები, ვარაუდები და აზრობრივი დასკვნები.

შედეგის შექმნის სურვილი ტეტანში იმდენად დიდია, რომ ის ახლო მანძილზე მიღის იმასთან, რასაც შეუძლია მისი გადაქცევა შედეგად. ის ასე ებმება მახეში.

ერთი შეხედვით, მხოლოდ ცოტაოდენი ტეტანი თუ წარმოადგენს ინფორმაციის წარმოქმნის მიზეზს, ხოლო მათი დიდი ნაწილი კი იღებს ინფორმაციას, ამ ფაქტის გათვალისწინებით (რადგან ტეტანზე მხოლოდ საკუთარმა აზრობრივმა დასკვნებმა შეიძლება მოახდინონ გავლენა), შეიძლება მოგვეჩვენოს, რომ ტეტანთა უმრავლესობას უფრო შედეგის მიღება სურს, ვიდრე მიზეზად ყოფნა. თუმცა, ეს სიმართლეს არ შეეფერება, თამაშის დროს ყველას სურს შექმნას შედეგი და თავად არ გახდეს შედეგი.

საფუძვლიანი ექსპერიმენტის საფუძველზე აღმოჩენილ იქნა, რომ შედეგის დონეზე არ არსებობს ისეთი რაიმე, რასაც ტეტანი აბუჩად აიგდებდა. ის თავს იკატუნებს, თითქოს არ მოსწონს ან არ სიამოვნებს ზოგიერთი შედეგი და აპროტესტებს მათ. მაგრამ მან შესანიშნავად იცის, რომ პროტესტის მექანიზმი, როგორც წესი, აახლოებს შედეგს მასთან. ეს გამოწვეულია მისი მრავალჯერადი მარცხით თამაშებში. მას არ სურდა შედეგად გახდომა და დამარცხდა. ამის შემდეგ კი იძულებული იყო ეთქვა, რომ მოსწონს შედეგი.

ამრიგად, შედეგად ყოფნის მისწრაფება აჭარბებს მიზეზად ყოფნის სურვილს. როცა ესაუბრობთ „პასუხისმგებლობაზე“, ჩვენ განვიხილავთ შედეგსა და მიზეზს, რადგან ადამიანს, რომელსაც არ უნდა არანაირი პასუხისმგებლობის აღება, სურვილი აქვს იყოს მხოლოდ შედეგი. ადამიანს, რომელსაც

შეუძლია აიღოს პასუხისმგებლობა, უნდა იყოს მზად, რომ იყოს მიზეზი.

ტეტანი შეიძლება მოექცეს „აზრობრივი დასკვნის მდგომარეობაში“ იმაზე დაკვირვებით, რომ ეს არის უმრავლესობის შეთანხმების საგანი. ეს აჩერებს მას სამყაროში და ეს აქცევს მას შედეგად.

სწავლება, კვლევა, განათლების მიღება და მსგავსი საქმიანობები – ეს ყველაფერი საქმიანობის სახეებია, რომლებშიც ადამიანი არის შედეგი და რომელთა შედეგიც წარმოადგენს უფრო ნაკლები პასუხისმგებლობის აღებას. მიუხედავად იმისა, რომ ტეტანს სინამდვილეში არ შეუძლია უსიამოვნებებში გაბმა, მას მაინც შეუძლია – ეთანხმება რა იმ მომენტისათვის საზოგადოდ აღიარებულ აზროვნების მოდელს იმ სამყაროში, რომელშიც ის მოხვდა, - აზროვნების ისეთი მოდელის შექმნა, რომელიც მას ნაკლებად ეფექტურს გახდის, რადგან მას სურს გახდეს შედეგი. თუ მას მიაჩნია, რომ ის ვალდებულია ყველა თავისი მონაცემი საიდანაც მიიღოს, ის ზდება ცოდნის შედეგი, სამყაროსა და პოსტულატების შედეგი და მას უჩნდება მიდრეკილება, შეამციროს ცოდნის შექმნის საკუთარი უნარი.

საენტოლოგიაში ჩვენ შეგვიძლია გაცნობოთ ყველა ამ გარემოებაზე, რადგან ჩვენ ყურადღებას ვამახვილებთ იმ მოდელზე, რასაც ინდივიდი ისედაც უკვე მისდევს. ასე რომ, სინამდვილეში ჩვენ არაფერს ვასწავლით მას. ჩვენ მხოლოდ მივანიშნებთ იმაზე, რაზეც ის დაეთანხმა ან რისი მიზეზიც გახდა.

ძირითადად სიმართლეა, რომ ინდივიდი პასუხისმგებელია ყველაფერზე, რაც მას მოუვა. როცა ინდივიდი, რომელსაც სურს იყოს მრავალი საინტერესო შედეგის მიზეზი, გადაწყვეტს, რომ მოხვდეს მრავალ სამყაროში ან ზაფანგში, ის შეძლებს დაიბნეს იმის გამო, რასაც აკეთებს, შეიძლება დააბ-

ნიოს იმან, თუ სად იმყოფება ან საერთოდ რა არის ეს ყველაფერი. საენტოლოგია მიანიშნებს, რომ ადამიანს შეუძლია თავისი თვალსაზრისით შეხედოს ან შეცვალოს რაიმე, შედეგად კი მისი მდგომარეობა შეიცვლება.

მაგალითად ტეტანმა შეიძლება “დაიჯეროს”, რომ ცხოვრებაში სწორი გზა არის ისე ცხოვრება, როგორც მამამისი ცხოვრობდა. ეს უბიძგებს მას მამის სამყაროში ყოფნისაკენ. მოგვიანებით ის შეიცვლის აზრს ამის შესახებ. მაგრამ ის თავის თავს მამის სამყაროში აღმოაჩენს და არ მოსწონს ეს. ის უფრო მეტად ეფექტური და უნარიანი იქნებოდა, რომ აღარ ყოფილიყო მამის სამყაროში. ჩვეულებრივ, ჩვენს გაუნათლებელ დროებაში ის სიკვდილს ელოდება, რათა გამოეყოს იმ გარემოს, რომელშიც მოხვდა. მანამდე კი იძულებულია შეურიგდეს ამას. ახლა ეს აღარ არის აუცილებელი, რადგან ჩვენ გვაქვს საენტოლოგია. თუ სწორი გზა მიეცემა, მას შეუძლია ნებისმიერ მომენტში მიატოვოს ნებისმიერი ზაფანგი, რომელშიც აღმოაჩენს თავის თავს და კვლავ თავიდან დაიწყოს აზრობრივი დასკვნების ახალი სერია.

ჩვენ არ შეგვიძლია ვილაპარაკოთ ცოდნაზე, როგორც რაღაც ყოვლისმომცველზე. ეს არის ცალკე მდგომი მონაცემი. „ცოდნის წყურვილი“ არის სხვა ტეტანების პოსტულატების წყურვილი და ადამიანი მიყავს იქამდე, რომ ის თავადაც იყო ამ პოსტულატების შექმნის პროცესის ნაწილი და რომ ის თავად უნდა მიჰყოლოდა გარკვეულ კურსს იმისათვის, რომ მიეღწია სხვა ტეტანების პოსტულატებისათვის.

რამდენადაც, ადამიანი ცოდნის შედეგია, როცა ის ხდება მონაცემების, აზრობრივი დასკვნების ან „ფაქტების“ წარმოქმნის მიზეზი, ადამიანი შორდება შედეგის მდგომარეობას. თუ ადამიანს ძლიერი სურვილი აქვს, რომ იყოს შედეგი, თუ ეს არის მისი ძირითადი აზრობრივი დასკვნა, მაშინ მას არ მოსწონს, იყოს ინფორმაციის წარმოქმნის მიზეზი. მაგრამ იმი-

სათვის, რომ შესაძლებელი გახდეს მისი გათავისუფლება ზაფანგიდან, რომელშიც აღმოაჩენს თავის თავს, აუცილებელია გარკვეული ზარისხით აკეთებდეს ამას.

მას შემდეგ, რაც აღამიანი რამდენიმე ბარიერს ან ზაფანგს წარმოქმნის, იგი კარგავს კონტროლს ბარიერზე ან მახეებზე. სურვილი აქვს იყოს შედეგი და, რა თქმა უნდა, იგი კარგავს კონტროლს ბარიერებზე და მახეებზე. სხვა შემთხვევაში, იგი ვერ გაეხუმბოდა მახეში და ვერ შეიზღუდებოდა ბარიერით. იმისათვის, რომ გავათავისუფლოთ იგი ნებისმიერი მახიდან, უნდა ვიპოვოთ ზაფანგის ის ნაწილები, რომელთა შექმნის, ფლობის, ქონის ან პყრობისათვის ის მზად არის. ამგვარად, ბარიერები (რომლებიც შეიძლება იყოს სივრცეები, ენერგიის მოძრაობა ან წინაღობები) მისი კონტროლის ქვეშ ექცევა. ხოლო მისი პოსტულირების შედეგად, რომ მას შეუძლია ჰქონდეს რაიმე ან ფლობდეს რაიმეს უჩნდება მზადყოფნა, რომ იყოს ან დაიკავოს ეს მახე. როგორც კი ეს მოხდება, ის უკვე აღარ არის მახეში. და თუკი ის მაინც არის იქ, იგი ამას დიდად არ ეწინააღმდეგება, მას შეუძლია მაშინ მიატოვოს მახე, როცა მოისურვებს.

ადამიანის ნაწილები¹

ადამიანის განხილვა შეიძლება სამი შემადგენელი ნაწილის სახით.

მათგან პირველი არის სული, რომელსაც საენტოლოგიაში ვეძახით ტეტანს.

მეორე ნაწილი არის გონება.

მესამე კი – სხეული.

ალბათ, საენტოლოგიის უდიდესი აღმოჩენა და მისი ყველაზე ეფექტური წვლილი იმ ცოდნაში, რომელიც კაცობრიობას აქვს, იყო ის, რომ მან გამოავლინა და აღწერა ადამიანის სული და დაიწყო მასთან მუშაობა. ეს მოხდა 1952 წლის ივლისში არიზონას შტატის ქალაქ ფენიქსში, როდესაც მე სამეცნიერო გზით (ეს არ არის უბრალოდ ჩემი რწმენა) დაეადგინე, რომ: შესაძლებელია საკუთარი სურვილით თვითონ ადამიანი, პიროვნება, გამოეყოს სხეულსა და გონებას და ეს არ გამოიწვევს სხეულის სიკვდილს ან გონებრივ ამოღობას.

ძრავალი საუკუნის მანძილზე მიმდინარეობდა ცხარე კამათი ადამიანის სულისა და სამშენველის შესახებ. ადამიანის კონტროლის სხვადასხვა მცდელობა ეფექტური იყო, რადგან ადამიანს თითქმის არანაირი ცოდნა არ ჰქონდა იმის შესახებ, თუ რას წარმოადგენდა იგი სინამდვილეში.

არც ისე დიდი ხნის წინ, სპირიტუალისტებმა ადამიანიდან გამოყვეს ის, რასაც ისინი „ასტრალურ სხეულს“ ეძახიან. ამის დახმარებით მათ შეეძლოთ ემუშავათ თავიანთი მიზნების მისაღწევად. საენტოლოგიაში სული იყო გამოყო-

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენტოლოგია: აზროვნების საუბრეები“, გვ. 65-80.

ფილი იმისგან, რასაც სპირიტუალისტები ასტრალურ სხეულს ეძახოდნენ და ეს ორი ცნება არ უნდა აგვერიოს ერთმანეთში. ისევე, როგორც თქვენ იცით, რომ ხართ იქ, სადაც ამ მომენტში ხართ, ზუსტად ასევე გეცოდინებათ, თუ თქვენ, როგორც სული, გამოეყოფით თქვენს სხეულსა და გონებას.

ადამიანმა ვერ შეძლო აქამდე ამის აღმოჩენა, რადგან არ არსებობდა საენტოლოგიის ტექნოლოგია და მას ძალიან მცირე რეალობა ჰქონდა თავისი გამოყოფის შესახებ საკუთარი სხეულისგან. ამის გამო (ყოველ შემთხვევაში ნაწილობრივ მაინც), ის თავის თავს მიიჩნევდა მხოლოდ გონებად და სხეულად. კომუნიზმის მთლიანი კულტი დაფუძნებული იყო იმ ფაქტზე, რომ ადამიანი მხოლოდ ერთხელ ცხოვრობს, რომ არ არსებობს იმქვეყნიური ცხოვრება და რომ ადამიანი არანაირ რელიგიურ მნიშვნელობას არ წარმოადგენს. კაცობრიობა, მთლიანობაში, ამ მდგომარეობასთან ახლოს იმყოფებოდა, ყოველ შემთხვევაში, გასულ საუკუნეში მაინც. ეს მდგომარეობა ძალიან დაბალი რანგისაა, რადგან იგი გამორიცხავს ყოველგვარ თვითშემეცნებას.

სული

საენტოლოგიაში ტეტანი (სული) აიწერება როგორც მასის, ტალღის სიგრძის, ენერგიის, ღრვისა და სივრცეში მდებარეობის არმქონე, ისინი განისაზღვრება მხოლოდ მისი პოსტულატებითა და აზრობრივი დასკვნებით.

ამგვარად, სული არ არის საგანი. ის არის საგნების შემქმნელი.

ტეტანის ჩვეულებრივი სამყოფელი სხეულის ახლოს ან თავის ქალაა. ტეტანი შეიძლება იყოს შემდეგ ოთხ მდგომარეობაში:

1. პირველი ტეტანი შეიძლება იყოს მთლიანად დაშორებული სხეულიდან ან სხეულებიდან და შეიძლება ამ სამყაროდანაც კი.
2. მეორე მდგომარეობა არის სხეულთან ახლოს ყოფნა და მისი გაცნობიერებული კონტროლი.
3. მესამე, იგი შეიძლება იყოს სხეულში (თავის ქალა).
4. და მეოთხე, შეიძლება იმყოფებოდეს ინვერსიის მდგომარეობაში, როცა ის კომპულსიურ მდგომარეობაში დაშორებულია სხეულიდან და არ შეუძლია მასთან მიახლოება.

თითოეული ამ ოთხი მდგომარეობიდან შეიძლება გამოვლინდეს სხვადასხვა ხარისხით. ყველაზე ოპტიმალური მდგომარეობა, ადამიანის თვალსაზრისით, არის მეორე.

ტეტანი შეიძლება უარესობისკენ შეიცვალოს. ეს თავდაპირველად ძნელი გასაგებია, რადგან მთელი მისი საქმიანობა მოიცავს აზრობრივი დასკვნების შექმნას ან პოსტულირებას. პოსტულატების მეშვეობით ის იყენებს სხვადასხვა მეთოდებს სხეულის გასაკონტროლებლად. აშკარაა, რომ ის უარესობისკენ იცვლება, მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ მას ნებისმიერ დროს შეუძლია დაიბრუნოს მთელი თავისი შესაძლებლობები.

რამდენადაც ის ყოფიერებას უკავშირებს მასას და მოქმედებას, ის თვლის, რომ მას არ აქვს საკუთარი იდენტურობა და სახელი მანამ, სანამ არ არის დაკავშირებული ცხოვრების ერთ ან რამდენიმე თამაშთან.

საენტოლოგიური პროცესების დახმარებით შესაძლებელია ადამიანისათვის ამ ფაქტის დამტკიცება ღროის მცირე ან დიდ პერიოდში. საენტოლოგიური პროცესინგის მრავალ მიზანთა შორის ერთ-ერთი არის ინდივიდის „ექსტერორიზება“ და მისი მიყვანა ზემოთ აღწერილ მეორე მდგომარეობაში (სხეულის ახლოს ყოფნა და მისი გაცნობიერებული კონტროლი), რადგან აღმოჩნდა, რომ ასეთ მდგომარეობაში ის უფრო ბედნიერი და უფრო უნარიანია.

გონება

გონება არის სისტემა, რომლის საშუალებითაც ტეტანი კომუნიკაციას ამყარებს მის გარემოსთან და აზორციელებს მის კონტროლს. ტეტანი ადგენს კონტროლის განსხვავებულ სისტემებს, ასე რომ, მას შეუძლია განაგრძოს სხეულის მართვა და სხეულის საშუალებით ფიზიკური სამყაროს საგნების მართვა ისევე, როგორც სხვა სხეულების. გონების ყველაზე აშკარა ნაწილი ცნობილია ნებისმიერი ადამიანისათვის, რომლის მდგომარეობა არ არის სერიოზული. ეს არის „გონების წარმოსახვითი სურათი“. გონების წარმოსახვით სურათს საენტოლოგიაში ვეძახით ფაქსიმილეს, როცა ეს არის ფიზიკური სამყაროს „ფოტოსურათი“ განვლილი ცხოვრებიდან. გონების წარმოსახვით სურათს ვეძახით მოქ-აფს, როცა ის შექმნილია ტეტანის მიერ ან ტეტანისთვის და არ შეიცავს ფიზიკური სამყაროს ფოტოსურათებს. გონების წარმოსახვით სურათს ვეძახით „ჰალუცინაციას“ ან, უფრო სწორად, ავტომატურობას (რაიმე არაკონტროლირებადი), როცა ის შექმნილია სხვის მიერ და დანახულია ტეტანის მიერ.

იმას, რასაც გონება ჰქვია, სხვადასხვა გამოვლინებები უკავშირდება. ზოგიერთი ადამიანი, თვალებს როცა დახუჭავს, ხედავს მხოლოდ სიბნელეს, ზოგიერთი ხედავს სურათებს, ზოგი ხედავს სხეულის რეაქციებით გამოწვეულ სურათებს, ზოგიერთი კი მხოლოდ შავ ეკრანს. სხვები ოქროსფერ ხაზებს, სხვებიც სივრცეებს. მაგრამ მთელ ამ სისტემის ქვაკუთხედს, რასაც გონებას ეძახიან, წარმოადგენს პოსტულატები და აღქმები. დაახლოებით ათი ათასი ახალი დამოუკიდებელი გონებრივი მოვლენა, რომლებიც აქამდე ვერ შეამჩნიეს უწინდელმა დამკვირვებლებმა, კლასიფიცირებულ იქნა საენტოლოგიაში და დიანეტიკაში (საენტოლოგიის ნაწილი, რომელშიც მხოლოდ გონებაა განხილული).

საკომუნიკაციო სისტემის საშუალებით, რომელსაც გონება ეწოდება, ტეტანი იღებს სხვადასხვა შთაბეჭდილებას, მათ შორის ფიზიკური სამყაროს უშუალო ზედებს. გარდა ამისა, ის იღებს შთაბეჭდილებებს წარსული ქმედებებიდან და რაც ძალიან მნიშვნელოვანია, იმყოფება რა სრული ცოდნის მდგომარეობასთან ახლოს, ქმნის შეხედულებებს წარსულსა და მომავალზე, რომლებიც არ არის დამოკიდებული ამჟამად არსებულ გამლიზიანებელზე. გონება მთლიანობაში არ არის გალიზიანება – პასუხის მექანიზმი (როგორც ამას აღწერდა ძველი მარქსისტული ფსიქოლოგია, რომელსაც, ერთ ღროს, ასწავლიდნენ უნივერსიტეტებში).

გონებას გააჩნია სამი ძირითადი დანაყოფი:

პირველს შეიძლება ეწოდოს ანალიტიკური გონება.

მეორეს რეაქტიული გონება.

მესამეს კი სომატური გონება.

ანალიტიკური გონება

ანალიტიკური გონება აერთიანებს უშუალო გარემოსა და წარსულს (სურათების საშუალებით) აღქმებსა და ასევე, ახდენს მომავლის შეფასებას და ამ ყველაფრის საფუძველზე აყალიბებს რეალურ სიტუაციაზე დაფუძნებულ დასკვნებს. ანალიტიკური გონება აერთიანებს ტეტანის პოტენციურ ცოდნას მის გარემო პირობებთან და ტეტანი დამოუკიდებელ დასკვნამდე მიჰყავს. შეიძლება ითქვას, რომ ეს გონება შეიცავს ვიზუალურ სურათებს წარსულიდან ან ფიზიკური სამყაროდან. მას მართავს და ხელმძღვანელობს ტეტანის ცოდნა.

ანალიტიკური გონების ქვაკუთხედი აკცინობიერებული მდგომარეობა: ადამიანმა იცის, რა დასკვნებს აკეთებს და რას აკეთებს.

რეაქტიული გონება

რეაქტიული გონება არის გაღიზიანება – პასუხის მექანიზმი. რეაქტიული გონება არის მყარად შემუშავებული და შეუძლია მოქმედება რთულ ვითარებაში, ის არასდროს წყვეტს მუშაობას. ეს გონება არააცნობიერ მდგომარეობაშიც კი ახდენს გარემოს ფოტოგრაფირებას და ქმნის ძალიან დაბალი ხარისხის სურათებს. რეაქტიული გონება მოქმედებს ქვეცნობიერ დონეზე. ეს არის სიტყვა-სიტყვით მოაზროვნე გაღიზიანება – პასუხის გონება. განსაზღვრული გაღიზიანების შემთხვევაში, ის განსაზღვრულ პასუხს იძლევა.

დიანეტიკის საგანი მთლიანად უკავშირდება სწორედ ამ გონებას.

თუმცა რეაქტიული გონება წარმოადგენს „აზროვნების“ განსაზღვრულ დონეს, მისი უნარი გააკეთოს რაციონალური დასკვნები იმდენად დაბალია, რომ ჩვენ მასში აღმოვაჩენთ სხვადასხვა აბერირებულ იმპულსებს, რომლებიც განიხილება, როგორც ადამიანის უცნაურობები, ექსცენტრიულობები, ნევროზები და ფსიქოზები. სწორედ ეს გონება აგროვებს ყველაფერს ცუდს, რაც ადამიანს შეემთხვევა და ამ ყველაფერს კვლავ უკან უბრუნებს მას შიშის ან გადაუდებელი შემთხვევების დროს, რათა უკარნახოს მოქმედებები, რომლებიც მანამდე განიხილებოდა, როგორც „უსაფრთხო“. ვინაიდან რეაქტიულ გონებაში აზროვნება ძალიან მცირეა, მის მიერ ნაკარნახევი მოქმედებები არა თუ უსაფრთხო, პირიქით, ძალიან სახიფათოა.

რეაქტიული გონება მოქმედებებისა და სიტყვების „ინტერპრეტაციას“ აბსოლუტურად სიტყვასიტყვით ახდენს. რადგან ეს გონება არააცნობიერების მდგომარეობაში ახდენს სურათების გადაღებასა და შთაბეჭდილებების მიღებას, დარტყმის მომენტში წარმოთქმული ფრაზა, შესაძლოა სიტყვასიტყვით

იქნას ინტერპრეტირებული რეაქტიული გონების მიერ და შემდგომში სხეულზე და ანალიტიკურ გონებაზე იმოქმედოს.

ამის ყველაზე მსუბუქი გამოვლინება იქნებოდა დამქანცველი ვარჯიში, როცა გონებაში, განსაზღვრული გამღიზიანებლის მიღებისას ჩაიდება გარკვეული მოდელი შემდგომი გამოყენებისთვის.

ჰიპნოზური ტრანსი, რომელშიც შეიძლება გონების შეყვანა – ეს არის რაღაც უფრო ულმობელი და ნაკლებად მომუშავე. ყურადღების დაფიქსირების მეშვეობით მიიღწევა მგრძნობელობა და ამ დროს სიტყვები შეიძლება ჩაიბეჭდონ რეაქტიულ გონებაში და შემდეგში, რესტიმულაციის დროს, ამოქმედდნენ.

რეაქტიული გონების კიდევ უფრო დაბალი დონე არის ის, რაც ასოცირებულია დარტყმებთან, წამლებთან, ნარკოტიკებთან, დაავადებებთან, ტკივილთან და სხვა არაცნობიერ მდგომარეობებთან. ანესთეზიის დროს ნათქვამ ფრაზებს, შემდგომში გავლენის მოხდენა შეუძლია ამ ადამიანზე. აუცილებელი არ არის, რომ ოპერაციის ყველა მომენტი ბეჯითად იყოს „ფოტოგრაფირებული“ იმ პაციენტის რეაქტიული გონების მიერ, რომელიც არაცნობიერ მდგომარეობაში იმყოფება. მაგრამ, ის კი ნამდვილად მართალია, რომ არსებული გამღიზიანებლების უდიდესი ნაწილი იწერება. ანესთეზირებული პაციენტის ან არაცნობიერ მდგომარეობაში მყოფი ადამიანის სიახლოვეს, ან იმ ადამიანთან, რომელიც ძლიერ ტკივილს განიცდის, აუცილებელია სრული სიჩუმის შენარჩუნება, ეს საჭიროა იმისათვის, რომ შევინარჩუნოთ პაციენტის შემდგომი სულიერი ჯანმრთელობა.

ალბათ, ყველაფერი იმიდან, რაც შეიძლება დაემართოს ადამიანს, ყველაზე დიდი თერაპიული ზემოქმედება იქნებოდა საენტოლოგიური პროცესინგის დროს ტეტანის გონებისაგან დაშორება იმგვარად, რომ ტეტანს, დაძალების გარეშე და

სრული ცოდნის მდგომარეობაში შეეძლოს დაინახოს თავისი თავი და გონება და იმოქმედოს იმის შესაბამისად, რაც დაინახა.

თუმცა, არსებობს ექსტერიორიზაციის ტიპი, რომელიც ყველა ტრადიციულ შემთხვევაზე (გონებრივი აშლილობა) უფრო მეტად მახასიათებელია. ეს არის მდგომარეობა, როცა ადამიანი ქირურგიული ოპერაციის, მძიმე დაზიანების ან შოკის შედეგად, სიკვდილთან ძალიან ახლოს არის, შედეგად, ის ექსტერიორიზდება სხეულიდან და გონებიდან (გამოეყოფა მათ). პაციენტისთვის ეს იძულებით ექსტერიორიზება არის მოულოდნელი და გაუგებარი, რომელიც თავისთავად ძალიან ძლიერ შოკს იწვევს. შედეგად, ადამიანი, რომელსაც ამგვარი რამ შეემთხვა, მომავალში აუცილებლად განიცდის სულიერ ტანჯვას. შეიძლება ითქვას, რომ თუ რეაქტიული გონება შეიცავს იძულებით ექსტერიორიზების მოულოდნელ შოკებს, მაშინ საენტოლოგიის მხრიდან ადამიანის ექსტერიორიზების მცდელობები გაცილებით რთული იქნება. თუმცა, თანამედროვე პროცესინგმა ეს სირთულეები დაძლია.

იძულებითი ექსტერიორიზაციის მოვლენას დროდადრო თან სდევს ენერგიის ამოფრქვევა გონების სხვადასხვა ფაქსიმილში და ისინი გადაიხლართებიან რეაქტიულ გონებაში. ამიტომ, ადამიანებს ეუფლებათ ექსტერიორიზაციის შიში და ზოგჯერ მისი უბრალოდ განხილვაც კი ავადმყოფობას იწვევს, რადგან ისინი იძულებით იყენებენ ექსტერიორიზებულნი რომელიმე ოპერაციის ან უბედური შემთხვევის დროს. თავად იძულებით ექსტერიორიზაცია დამახასიათებელია სიკვდილისთვის. ამიტომ, ადამიანების უმრავლესობის გონებაში, ექსტერიორიზაცია ან სულის წასვლა, ზოგადად ასოცირებულია სიკვდილთან. თუმცა, აუცილებელი არ არის სიმართლე იყოს ის, რომ ექსტერიორიზების გამო ადამიანი კვდება. და ნამდვილად არ არის მართალი, რომ ექსტერიორიზაცია, რო-

მელიც არ სდევს თან შოკს, ტკივილს ან იძულებას, არის მტკივნეული. სინამდვილეში, ის საკმაოდ თერაპიული ზემოქმედებისაა.

სომატური გონება

გონების მესამე ნაწილი არის სომატური გონება. ეს არის გონების კიდევ უფრო მძიმე ტიპი, ვიდრე რეაქტიული გონება, რადგან არ შეიცავს „აზროვნებას“ და მხოლოდ „მოქმედებას“ ახორციელებს. ტეტანის მიერ, სხვადასხვა გონებრივი მექანიზმების მეშვეობით, სხეულისკენ გაგზავნილი იმპულსები მასში ხვდებიან ცნობიერი ან არაცნობიერი მოქმედებებისა და ჯირკვლოვან დონეზე. ამ დონეზე არსებობს ანალიზის ფიქსირებული მეთოდები ყოველი კონკრეტული სიტუაციისათვის და ამიტომ ახდენს პირდაპირ რეაქციას მიცემულ ბრძანებაზე.

საუბედუროდ, სომატური გონება ექვემდებარება როგორც ყველა გონებას, რომელიც მასზე მაღალ დონეზე იმყოფება, ასევე ტეტანს. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ტეტანს შეუძლია დამოუკიდებლად იმოქმედოს სომატურ გონებაზე. ანალიტიკურ გონებას შეუძლია გავლენა მოახდინოს სომატურ გონებაზე. რეაქტიულ გონებასაც შეუძლია სომატურ გონებაზე ზემოქმედება. ამგვარად, ჩვენ ვხედავთ, რომ ნეირონები, ჯირკვლოვანი სისტემა, კუნთები და სხეულის მასები ექვემდებარებიან სხვადასხვა იმპულსებს, რომელთაგან თითოეული უფრო დაბალი დონისაა, ვიდრე მომდევნო. ამიტომ გასაკვირი არ არის იმის აღმოჩენა, რასაც “ფსიქოსომატურ” დაავადებებს ვეძახით. ეს არის ისეთი მდგომარეობა, სადაც ტეტანმა არ იცის, რომ სომატური გონება დატვირთულია უამრავი ბრძანებით ან აშლილობებით. ტეტანმა არც ის იცის, რომ თავად მონაწილეობს იმაში, რომ ანალიტიკურმა გონებამ ასეთი გავლენა მოახდინოს სხეულზე. იმის გამო, რომ ტე-

ტანმა იშვიათად იცის რეაქტიული გონების არსებობის შესახებ, რეაქტიულ გონებას (რომელსაც გაღიზიანება – პასუხის შიგთავსი გააჩნია) შეუძლია თავისი ბრძანებებით ყოველგვარი მობოლიშების გარეშე შეიჭრას პირდაპირ ნეირონებში, კუნთებში და ჯირკვლოვან სისტემებში. ამიტომ, რეაქტიულ გონებას შეუძლია შეინარჩუნოს „ბრძანებები“ გარკვეულ ფიქსირებულ მდგომარეობაში, რომელიც სომატურ გონებაში აშლილობას იწვევს და ამის შედეგად შესაძლებელია წარმოიქმნას დაავადებები, უცნაური ტკივილები, ფიზიკური გადახრები და აბერაციები ისე, რომ ტეტანმა ამის შესახებ არაფერი იცოდეს. ამას ვეძახით „გონების მიერ გამოწვეულ ფიზიკურ დაავადებებს“. მოკლედ რომ ვთქვათ, ასეთ დაავადებებს იწვევს რეაქტიული გონების მიერ ტკივილისა და არაცნობიერი მდგომარეობის მომენტებში მიღებული აღქმები.

როცა არ უნდა იყოს მიღებული გონებაში ფაქსიმილე, ტეტანის ფხიზელ თუ არაცნობიერ მდგომარეობაში ყოფნისას, შედეგად წარმოიქმნება „ენერგეტიკული სურათი“, რომელსაც გააჩნია მასა, ამ სურათის ენერგია ზუსტად ისეთივეა, როგორც ენერგია სინათლის ნათურაში ან ცეცხლის აღში. ოდესღაც თვლიდნენ, რომ გონებრივი ენერგია განსხვავდებოდა ფიზიკური ენერგიისაგან. საენტოლოგიაში აღმოჩნდა, რომ გონებრივი ენერგია, უბრალოდ უფრო მაღალი დონისა და ხარისხის ფიზიკური ენერგიაა.

ამის დამადასტურებელი არის ის, რომ ტეტანი გონების წარმოსახვითი სურათების მოქაფირების (შექმნის) დროს, ჩატენის მათ სხეულში, რასაც შეუძლია სხეულის მასის გაზრდა, ხოლო მათი სხეულიდან გამოსროლით, სხეულის მასა მცირდება. ამგვარი ცდა სინამდვილეში იქნა ჩატარებული და გონებრივი ენერგიის წარმოქმნამ გამოიწვია სხეულის მასის გაზრდა მთელი ცამეტი კილოგრამით (რაც ნამდვილად

იქნა აწონილი სასწორზე), სხეულის მასა ამ სიდიდემდე გაიზარდა და შემდგომ შემცირდა უწინდელ ღონემდე.

ენერგია არის ენერგია. მას გააჩნია განსხვავებული ტალღის სიგრძე და სულ სხვა პარამეტრები. გონების წარმოსახვით სურათებს შეუძლიათ ზემოქმედება ფიზიკურ გარემოზე და ფიზიკურ გარემოსაც შეუძლია ზეგავლენა მოახდინოს გონების წარმოსახვით სურათებზე.

ამგვარად, გონება ნამდვილად შედგება ისეთივე სახის სივრცეების, ენერგიებისა და მასებისგან, როგორც ფიზიკური სამყარო, თუმცა ისინი უფრო ნაკლები წონის არიან და განსხვავდებიან ზომებითა და ტალღის სიგრძით.

გონების უფრო სრული სურათის წარმოსადგენად უნდა წაიკითხოთ დიანეტიკა: „საწყისი თეზისები“ და დიანეტიკა: „თანამედროვე მეცნიერება გონების შესახებ“. ისინი დაიწერა ყოფიერების უმაღლესი ღონეების აღმოჩენამდე და მათში მოცემულია გონების ყველაზე სრული სურათი, მისი სტრუქტურა და ასევე ის, თუ რისი გაკეთება შეიძლება მასთან დაკავშირებით ან მისი დახმარებით.

სხეული

ადამიანის მესამე შემადგენელი არის ფიზიკური სხეული. ყველაზე კარგად მისი შესწავლა შეიძლება გრეის ანატომიასა და სხვა სახელმძღვანელოებში ანატომიის შესახებ. ეს ექიმების საქმიანობის სფეროა და როგორც წესი, ძველი დროის ფსიქოლოგებისა და ფსიქიატრების (რომლებიც „სხეულის განდიდებაში“ იყვნენ ჩართულნი). სხეულს შეისწავლიან მხოლოდ სტრუქტურის თვალსაზრისით; მოქმედებები და რეაქციები მის სხვადასხვა ნაწილებს შორის რთული და ძლიერ საინტერესოა.

საენტოლოგიამ განამტკიცა ბიოფიზიკის საფუძვლები, ეს მოხდა იმიტომ, რომ დაგროვდა მრავალი აღმოჩენა გონებრივი და ფიზიკური ენერგიის ურთიერთქმედების და ასევე სხვადასხვა პროცესების შესახებ, რომლებიც მიმდინარეობენ სხეულში ამ ურთიერთქმედების შედეგად. ბიოფიზიკის განვითარება მხოლოდ მაშინ გახდა შესაძლებელი, როდესაც საენტოლოგიაში აღმოჩენილი იყო, რომ სხეულის გარშემო არსებობდა ელექტრული ველი, რომელიც მთლიანობაში დამოუკიდებელი იყო, მაგრამ ადამიანის გონება გავლენას ახდენდა მასზე. სხეული არსებობს თავის საკუთარ სივრცეში. სივრცე იქმნება საღუზე წერტილებით (წერტილები, რომლებიც მიმაგრებულია სივრცეში, სხეულის გარშემო: სივრცეში, რომელიც განსხვავდება ფიზიკური სამყაროს სივრცისაგან). ამ საღუზე წერტილებმა რომლებიც რთულ ერთობლიობას ქმნიან, შეიძლება გამოიწვიონ დამოუკიდებელი ელექტრული ნაკადების სერია, რომელიც შეიძლება ადამიანისათვის ძალიან არაკომფორტული აღმოჩნდეს. სხეულის თანასწორობის დამცველი სისტემა, მისი სახსრების მოქმედება და ფიზიკური მახასიათებლების შეცვლაც კი შეიძლება ამ ელექტრული ვე-

ლის ცვლილებით, რომლებიც მდებარეობს სხეულიდან გარკვეულ მანძილზე ან მის შიგნით.

ეს ელექტრული ველი არის პირველხარისხოვანი და მართავს სხეულის ძირითად ფიზიკურ სტრუქტურას. ასე რომ, სხეულზე არამარტო სამნაირი გონება მოქმედებს, არამედ მისი საკუთარი ელექტრული ველიც.

(საენტოლოგიის ექსპერტს შეუძლია დაეხმაროს რიგით ადამიანს ამ ველის აღმოჩენასა და დარეგულირებაში, თუმცა ეს შორსაა საენტოლოგიის მთავარი მიზნისაგან.)

შესაბამისად, ელექტრული შოკის გამოყენება სხეულზე, რა მიზნითაც არ უნდა ზორციელდებოდეს ეს, ძალიან საშიშია და გონიერ ადამიანებს მისი მოხმარება არ ეპატიებათ. რა თქმა უნდა, ელექტრული შოკი არასოდეს ყოფილა განკუთვნილი სამკურნალო მიზნებისათვის, მას მხოლოდ „მორჩილებისათვის“ გამოიყენებდნენ და კიდევ იმისათვის (როგორც აღმოჩნდა), რომ ნებისმიერი სიგიჟე საშინელებად გარდაექმნათ. ელექტრული შოკი აზიანებს სხეულის მახლობლად არსებულ ელექტრულ ველს და ამას ყოველთვის მოსდევს ჯანმრთელობის გაუარესება და ფიზიკური პრობლემები. ამას არასოდეს სხვა არაფრისკენ მივყავართ, გარდა ადამიანის სიკვდილთან დაახლოებისა. ადამიანებისგან, რომლებიც ელექტროშოკს იყენებენ, შეგვეძლო მოგვესმინა განცხადებები, რომ რადგან მათ აუკრძალეს ევთანაზიის (იმ ადამიანების მოკვლის უფლება, რომლებიც საზოგადოების ტვირთად ითვლებოდნენ) გამოყენება, ამიტომ ისინი „ნაწილობრივ ევთანაზიას“ მაინც გამოიყენებენ ელექტრული შოკის, ტვინის ქირურგიისა და ფარმაცევტული პრეპარატების სახით. თუმცა, „მკურნალობის ამ მეთოდებს“ უფრო დიდი პროცენტულობით მივყავართ ევთანაზიამდე, როგორც მოსალოდნელი იყო.

სხეულის გონებრივი და ფიზიკური სტრუქტურის ცოდნა აუცილებელია სხეულის მკურნალობისთვის. საენტოლოგიამდე

ეს ცოდნა არ არსებობდა. ექიმებს ბევრს მაღწიეს მხოლოდ და მხოლოდ სტრუქტურასთან მუშაობაში, იყენებდნენ რა ბიოქიმიურ პროდუქტებს. სასწრაფო ოპერაციების, მეანობისა და ორთოპედიის დარგებში ექიმები საზოგადოებისთვის შეუცვლელნი არიან. თუმცა, მედიცინაში არც კი არსებობს სხვა სიტყვა „გონების“ განმარტება და არ არის მოსალოდნელი, რომ ის შეიჭრას იმ სფეროში, რაც დამსახურებულად მიეკუთვნება საენტოლოგიას.

საენტოლოგიის ამ სამი ნაწილიდან თითოეული – ტეტანი, გონება და სხეული – დამოუკიდებელი სწავლებებია, მაგრამ ისინი ერთმანეთზე მუდმივად ახდენენ მნიშვნელოვან ზეგავლენას. ამ სამიდან ყველაზე მნიშვნელოვანი ტეტანია. რაზეთუ, ტეტანის გარეშე არ იქნებოდა არც გონება და არც სიცოცხლე სხეულში, მაშინ, როცა სხეულისა და გონების გარეშე სიცოცხლე მაინც არის ტეტანში.

ტეტანი არის პიროვნება. შენ ხარ შენ, რომელიც იმყოფები სხეულში.

ბედნიერება¹

ჭეშმარიტი სიხარული და ბედნიერება დიდი განძია.

თუ ადამიანმა ვერ მოახერხა გადარჩენა, შეუძლებელია ჰქონდეს სიხარული და ბედნიერება.

ქაოსურ, უსინდისო და ამორალურ საზოგადოებაში გადარჩენა ძალიან ძნელია.

თითოეული ადამიანი თუ ადამიანთა ჯგუფი, შესაძლებლობის ფარგლებში ცდილობს ცხოვრებისგან სიამოვნება მიიღოს და ტკივილს თავი აარიდოს.

სხვების უმსგავსო საქციელის გამო, თქვენს სიცოცხლეს შეიძლება საფრთხე დაემუქროს.

გარშემო მყოფთა უსინდისობისა და უმსგავსო ქმედების გამო, ბედნიერება ტრაგედიად შეიძლება გექცეთ.

დარწმუნებული ვარ ბევრი მსგავსი შემთხვევის გახსენებას შეძლებთ. უმსგავსო საქციელი აქვეითებს გადარჩენის უნარს და ადამიანს ნაკლებად ბედნიერს ხდის.

სხვა ადამიანებისათვის მნიშვნელოვანი ხართ. ისინი თქვენს რჩევას ითვალისწინებენ. თქვენ შეგიძლიათ გავლენა მოახდინოთ სხვებზე.

თქვენთვის არ არის სულერთი ახლობლების ბედნიერება თუ უბედურება.

ამ წიგნის საშუალებით შეგიძლიათ ადვილად დაეხმაროთ სხვებს, რომ გადარჩნენ და უფრო ბედნიერი ცხოვრებით იცხოვრონ.

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 7-10.

არავის შეუძლია სხვისი ბედნიერების გარანტირება, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, თქვენ შეგიძლიათ მათი ბედნიერად ცხოვრების შანსი გაზარდოთ. ამავდროულად, თავისთავად თქვენი გადარჩენის შანსიც იზრდება.

თქვენ შეგიძლიათ ადამიანებს უფრო ბედნიერი და უფრო უსაფრთხო ცხოვრებისკენ აჩვენოთ გზა.

მხარი დაუჭირეთ ხალხის კეთილდღეობისათვის შექმნილ და მომუშავე მთავრობას¹

უსინდისო და აკაცების ჯგუფს ხელისუფლების უზურპირება და მისი საკუთარი მიზნებისთვის გამოყენება შეუძლია.

მთავრობა, რომელიც შექმნილია და მოქმედებს ვილაციის ეგოისტური ინტერესებით, ნაადრევად წირავს საზოგადოებას დაღუპვისათვის. ასეთი ქმედება ქვეყნის თითოეული მოქალაქის სიცოცხლეს საფრთხეში აგდებს; ასევე იმ ხალხის სიცოცხლესაც, რომლებიც ხელს უწყობენ მთავრობის ასეთ მოქმედებას. ისტორია სავსეა ასეთი მთავრობის დამხობის მაგალითებით.

ასეთი მთავრობისათვის წინააღმდეგობის გაწევა უფრო დიდ ძალადობას იწვევს.

მიუხედავად ამისა, ადამიანს შეუძლია გაუწიოს წინააღმდეგობა ძალაუფლების ბოროტად გამოყენებას. არავინ არის ვალდებული, აქტიურად დაუჭიროს მხარი ასეთ მთავრობას. არ არის აუცილებელი, რაიმე უკანონო ქმედება, უბრალოდ, უარი უნდა თქვას ასეთ მთავრობასთან თანამშრომლობაზე და საბოლოოდ, რეფორმების გატარებას მიაღწიოს. ახლა, როცა ამ წიგნის სტრიქონები იწერება, მსოფლიოში არსებობენ მთავრობები, რომლებიც კრახს განიცდიან მარტო იმიტომ, რომ ხალხი გამოხატავს ჩუმ უკმაყოფილებას მათი მოღვაწეობის გამო და არ თანამშრომლობს მათთან. ასეთი მთავრობები დიდი რისკის ქვეშ იმყოფებიან, პატარა შეცდომის დაშვებისთანავე შეიძლება დაამხონ.

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენცილოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 63-67.

მეორეს მხრივ, თუკი აშკარაა, რომ მთავრობა თავისი ხალხის კეთილდღეობისათვის ზრუნავს და არა რომელიმე ეგოისტური ჯგუფის ინტერესებისათვის ან შეშლილი დიქტატორისათვის, ასეთ მთავრობას საყოველთაო დახმარება უნდა გაეწიოს.

არსებობს ასეთი საგანი – „მართვა“. სკოლებში „სახელმწიფოს და სამართლის საფუძვლებს“ ასწავლიან, ანუ დღევანდელობაში არსებულ სახელმწიფოებრივ წყობას. თავად საგანი – „მართვა“, სხვადასხვა დასახელებით ისწავლება: „პოლიტეკონომია“, „პოლიტფილოსოფია“, „პოლიტიკური მართვა“ და ა.შ. მთლიანად ეს საგანი საკმაოდ ზუსტი მეცნიერებაა. თუ ვინმე დაიტერესებულა იმით, რომ ჰყავდეს ისეთი მთავრობა, რომელიც ქვეყანას პრობლემებს არ შეუქმნის, მან უნდა შემოიტანოს წინადადება, რომ ეს საგანი სკოლებში ადრეული ასაკიდან ისწავლებოდეს. ამ საგნის გაცნობა სახელმძღვანელოს კითხვითაც შეიძლება. ის არც ისე რთულია, განსაკუთრებით ლექსიკონს თუ მოიშველიებთ გაუგებარი სიტყვების განმარტებისათვის.

ბოლოს და ბოლოს, ხალხი და მათი აღიარებული ლიდერები ძალ-ღონეს და სიცოცხლეს არ იშურებენ თავიანთი ქვეყნისათვის. მთავრობას არ შეუძლია სისხლის გაღება, მას ღიმილიც კი არ შეუძლია. ის, უბრალოდ, ხალხში არსებული იდეაა. ცოცხალი მარტო ადამიანი – თქვენ, შეიძლება იყოს.

რთულია იარო ბედნიერებისკენ მიმავალ გზაზე ტირანიით შევიწროებულმა. გულმოწყალე, ხალხის კეთილდღეობისთვის დამწერალი მთავრობა ამ გზის გაელას უფრო აადვილებს. ამის უამრავი მაგალითი არსებობს. ასეთი მთავრობა იმსახურებს საყოველთაო მხარდაჭერას.

ცივილიზაცია და ბარბაროსობა¹

თუ გინდათ ერის სრული პარალიზება და თუ გსურთ სრულიად უმართავი გახადოთ იგი, მაშინ საჭიროა მის საზღვრებში ნებისმიერი სახის განათლება აკრძალოთ და შთაგონოთ ყველა პიროვნებას, რომ მან არ უნდა მიიღოს არანაირი ინფორმაცია არავისაგან არაფრის შესახებ. იმისათვის, რომ ერი მართვადი გახდეს, აუცილებელია არსებობდეს კეთილშობილური დამოკიდებულება განათლების მიმართ და პატივი ვცეთ განათლებით დაკავებულ ადამიანებს. იარაღის დახმარებით დათრგუნვა არ იქნება ეფექტური საშუალება. თუ ეს უკვე გაკეთებულა, საჭიროა ზომების მიღება განათლების ასამაღლებლად, რათა შედგეს რაიმე სახის შეთანხმება ამ ქვეყანაში მცხოვრებ ადამიანთა შორის, ისევე, როგორც დაპყრობილებსა და დამპყრობლებს შორის. მხოლოდ ამ გზით შეიძლება შეიქმნას საზოგადოება, ცივილიზაცია ან, როგორც ჩვენ ვამბობთ საენტოლოგიაში, კარგი თამაში.

სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, შეიძლება არსებობდეს ორი უკიდურესობა. ინდივიდისათვის არცერთი მათგანი არ არის სასურველი.

პირველი უკიდურესობა არის მხოლოდ საკუთარ მონაცემებზე და ინფორმაციაზე ზაზის გასმა. ეს გამოიწვევს არა მარტო პიროვნებათშორისი ურთიერთობების არარსებობას, არამედ შედეგის შექმნის მგზნებარე სურვილს, რომელიც სოციალურ უღმობლობას გამოიწვევს. სხვა უკიდურესობა შეიძლება იყოს ის, რომ სრულიად აიკრძალოს ნებისმიერი ინფორმაცია, რომელიც (როგორც ბარბაროს ხალხებში ხდება

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 94-96.

და წარმოდგენილია ცივილიზებულ საზოგადოებაში) თვით ადამიანის მიერ არის შექმნილი და ნება დავრთოთ მას ჰქონდეს მხოლოდ სხვების მიერ შექმნილი მონაცემები ან აზრობრივი დასკვნები. ამ შემთხვევაში ჩვენ შევქმნით უპასუხისმგებლო ადამიანს, რომელიც ადვილად მართვადი მარიონეტი გახდება.

ამიტომ, არც დამოუკიდებლად შექმნილი მონაცემები და არც განათლება არ წარმოადგენს რაიმე ცუდს. მაგრამ, თუ ისინი არ აწონასწორებენ ერთმანეთს, ეს მიგვიყვანს არასათამაშო მდგომარეობამდე ან ცივილიზაციის არარსებობამდე. ისევე, როგორც ადამიანის დანახვა შეიძლება ერზე დაკვირვებისას, ასევე შეიძლება დავინახოთ, რომ ველური პრიმიტიული ტომის წარმომადგენელი, რომელიც ნამდვილად უცოდინარია და განსაკუთრებულ ყურადღებას ანიჭებს სიმხეცესა და სიმკაცრეს სხვებთან ურთიერთობაში და არა საკუთარ თავთან, ასახიერებს ცივილიზაციის არარსებობას. მეორე უკიდურესობის მაგალითია ჩინეთი, რომელიც ძველ სწავლულთა ერთგული მონაა, მან ვერ გაზარდა საკმარისი ლიდერები, რომლებიც შეძლებდნენ ერის არსებობის გაგრძელებას სისხლისღვრის გარეშე.

ჩვენ ვნახეთ ადამიანები, რომელთაც სურდათ ყოფილიყვნენ ერთადერთი, ვისაც შეეძლებოდა პოსტულირება ან ბრძანებების გაცემა, რომლებისთვისაც ძალაუფლება უფრო ძვირფასია, ვიდრე იმ მილიონობით ადამიანის კეთილდღეობა და მდგომარეობა, რომლებიც იტანჯებოდნენ მათ გამო (ნაპოლეონი, ჰიტლერი, ვილჰელმ კაიზერი, ფრიდრიხ II, ჩინგის-ხანი, ატილა). ჩვენ ასევე ვიცით სწავლულები, რომლებიც დაბრმავებამდე სწავლობდნენ და არიან მსოფლიოს უდიდესი ავტორიტეტები სახელმწიფოს მართვისა და სხვა ამგვარ საკითხებში და ამავე დროს, არ შეუძლიათ მცირე თავდაჯერებით მაინც განკარგონ საკუთარი საბანკო ანგარიში ან

აკონტროლონ ძალდი. ორივე შემთხვევაში ჩვენ საქმე გვაქვს წონასწორობის სრულ არარსებობასთან. „მსოფლიოს შემძვრელს“ თავად არ სურს იყოს რაიმე სახის შედეგი (ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი ადამიანები არიან ნამდვილი მშვიშრები). მათი საპირისპირო არის ადამიანი, რომელიც ვერ მიხვდება რაზე საუბრობთ, თუ სთხოვთ, რომ „საკუთარი აზრი გამოთქვას“.

შემდეგ მაგალითს ჩვენ ვხედავთ საომარი მოქმედებების წარმოების ფუნდამენტურ კანონებში. იმისათვის, რომ სამხედრო შენაერთები ეფექტურები იყვნენ, ისევე უნდა შეეძლოთ შეტევა, როგორც თავდაცვა. შეიარაღების ერთი ნახევარი უნდა იყოს თავდასხმის მზადყოფნაში, ხოლო მეორე ნახევარი – თავდაცვის. სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, ისეთ უხეშ მოქმედებაშიც კი, როგორიც ომია ჩვენ აღმოვაჩინეთ, რომ წარმატება შეუძლებელია, თუ ჯარებს არ შეუძლიათ, რომ თავისი ენერგიის ერთი ნახევარი მოახმარონ შეტევას და მეორე ნახევარი თავდაცვას.

სიცოცხლეზე უფრო ფართო თვალსაზრისით შეხედვისას აღმოვაჩინეთ, რომ ნებისმიერ დინამიკაში წარმატება, თამაში, მოღვაწეობა და თავად ცხოვრება დამოკიდებულია იმაზე, თუ რამდენად არის ადამიანი მზად ამისათვის, რომ იყოს მიზეზი ან შედეგი. ის, ვისაც სურს გასცემს, მზად უნდა იყოს იმისათვის, რომ მიიღოს. ვისაც მიღება სურს, მზად უნდა იყოს იმისთვის, რომ გასცეს. ამ პრინციპების დარღვევისას ირღვევა ადამიანების ურთიერთობების ძირითადი კანონი და შედეგად ვიღებთ არასათამაშო მდგომარეობას, როგორიცაა: აბერაცია, სიგიჟე, ანტიისოციალურობა, კრიმინალი, უსაქმურობა, სიზარმაცე, დაღლილობა, მანია, ფანატიზმი და ყველაფერი ის, რაც ადამიანში პროტესტს ბადებს.

მაგრამ, გარდა ამისა, მიზეზსა და შედეგს შორის წონასწორობის დარღვევას შემოაქვს უწესრიგობა თამაშში,

რომელსაც „ცხოვრება ჰქვია“, ამიტომ არ უნდა უგულვებელ-
ვყოთ მათი თამაშის შექმნის პოტენციალი.

ნებისმიერი ინფორმაცია ღირებულია იმდენად, რამდენა-
დაც შეგიძლიათ მისი გამოყენება. სხვა სიტყვებით რომ
ვთქვათ, ნებისმიერი ინფორმაცია არის ღირებული იმ ხარის-
ხით, რა ხარისხითაც შეგიძლიათ ის გახადოთ თქვენი. საენ-
ტოლოგია არ გასწავლით, ის მხოლოდ გახსენებთ, რამეთუ
ინფორმაცია თავიდანვე თქვენი იყო. ეს არ არის მხოლოდ
მეცნიერება სიცოცხლის შესახებ, ეს ასევე მონათხრობია
იმის შესახებ, თუ რას აკეთებდით მანამ, სანამ დაგავეიწყ-
დებოდათ თუ რას აკეთებდით.

ლ. რონ ჰაბარდის წიგნები¹

დიანეტიკისა და საენტოლოგიის მასალები შეიცავენ უდიდეს ინფორმაციას, რაც კი ოდესმე შეუგროვებით გონების, სულისა და სიცოცხლის შესახებ. 50-წლიანი გულმოდგინე გამოკვლევებისა და მუშაობის განმავლობაში ლ. რონ ჰაბარდმა შეარჩია და სისტემაში მოიყვანა ეს მონაცემები. ამ მუშაობის შედეგები თავმოყრილია ასობით წიგნსა და სამიათასზე მეტ ჩაწერილ ლექციაში.

დიანეტიკა არის საენტოლოგიის წინამორბედი და მისი ნაწილი. მომდევნო გვერდებზე ჩამოთვლილია დამწყებთათვის რეკომენდებული წიგნები. ისინი იმ თანმიმდევრობითაა წარმოდგენილი, რა თანმიმდევრობითაც დაწერა რონმა. არანაკლები ღირსება მათი ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით შესწავლისა არის ის, რომ ისინი შეიცავენ სიტყვებსა და ტერმინებს, რომელთაც ლ. რონ ჰაბარდი ძალიან ზუსტად განმარტავდა მათი პირველი გამოყენების დროს. თანმიმდევრული შესწავლისას თქვენ იხილავთ, თუ როგორ ვითარდებოდა ეს საგანი და არა მარტო უკეთ გაიგებთ, არამედ გამოიყენებთ მას ცხოვრებაში...

დიანეტიკის წიგნები:

„დიანეტიკა: საწყისი თეზისები“. ამ წიგნში რონმა პირველად აღწერა დიანეტიკა. თავდაპირველად ის ხელნაწერის სახით გავრცელდა, მაგრამ მალე მისი ასლების გადაღება დაიწყო, რომლებიც ხელიდან ხელში გადადიოდა. იქიდან გა-

¹ აღებულია ლ. რონ ჰაბარდის წიგნიდან „საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“, გვ. 283-285.

მომდინარე, რომ უამრავი ადამიანი ითხოვდა უფრო მეტ ინფორმაციას, რონმა გადაწყვიტა, რომ მათი მოთხოვნების დასაკმაყოფილებლად ერთადერთი გზა არსებობდა, – წიგნის დაწერა. ეს წიგნი იყო „დიანეტიკა: თანამედროვე მეცნიერება სულიერი სიჯანსაღის შესახებ“ (ამჟამად, ქართულ ენაზე გამოცემულია სახელწოდებით: „თანამედროვე მეცნიერება გონების შესახებ“), რომელიც ახლა უკვე, საკუთარი თავის დახმარების თემაზე დაწერილი, ყველა დროის ბესტსელერია.

გაიგეთ, თუ როგორ დაიწყო ეს ყველაფერი და გაიგებთ, თუ რა უღევს საფუძველში დიანეტიკის აღმოჩენას: *საწყისი აქსიომები, არსებობის დინამიკური პრინციპები, ანალიტიკური და რეაქტიული გონების ანატომია, დინამიკები, ტონთა სკალა, ოდიტორიის კოდექსი და ქლირის მდგომარეობის პირველი აღწერა*. უფრო მეტიც, აქ მოცემულია ძირითადი კანონები, რომლებიც განმარტავენ, თუ როგორ და რატომ მუშაობს ოდიტინგი. ამ ყველაფერს შეიტყობთ წიგნიდან „დიანეტიკა: საწყისი თეზისები“.

„დიანეტიკა: მეცნიერების ევოლუცია“. ესაა ისტორია იმის შესახებ, თუ როგორ აღმოაჩინა რონმა რეაქტიული გონება და შეიმუშავა მისგან გათავისუფლების პროცედურები. თავდაპირველად, ის დაიწერა ეროვნული ჟურნალისათვის, – გამოქვეყნდა იმ გათვლით, რომ დამთხვეოდა წიგნის, „დიანეტიკა: თანამედროვე მეცნიერების შესახებ“, გამოქვეყნებას – ფაქტიურად, წიგნის გამოცემის მეორე დღიდან, მან დასაბამი მისცა მოძრაობას, რომელმაც ელვისებური სიჩქარით დაიწყო გავრცელება მთელ ქვეყანაში. აქ წარმოდგენილია ორივე, დიანეტიკის საფუძვლების აღწერა და ასევე ანგარიში რონის მოგზაურობის შესახებ, რომელმაც ორი ათეული წელი გასტანა და აღწერა, თუ როგორ იყენებდა იგი მეცნიერულ მეთოდოლოგიას ადამიანის გონების პრობლემებთან მიმართე-

ბაში. და შესაბამისად, კაცობრიობის 10000 წლიანი ძიების კულმინაცია.

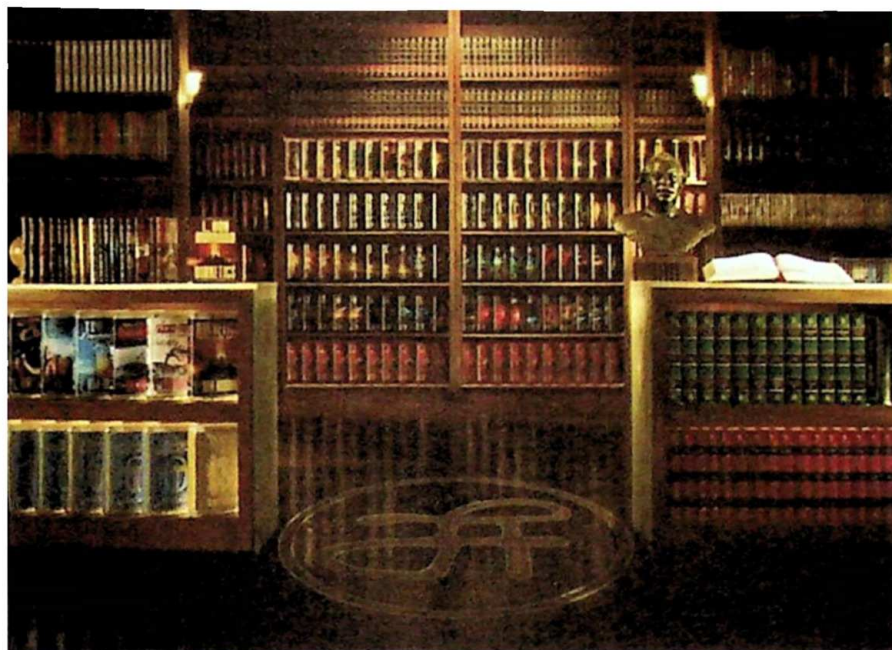
„დიანეტიკა: თანამედროვე მეცნიერება გონების შესახებ“. ეს წიგნი მოწმენდილ ცაზე მეხის გავარდნას ჰგავდა, რამაც აგორა მსოფლიო მოძრაობა. ეს არის რონის ძირითადი წიგნი, სადაც წარმოდგენილია მის მიერ რეაპტოული გზების აღმოჩენა, რომელიც იმონებს და იმორჩილებს კაცობრიობას. ის არის საშინელი კოშმარების, უსაფუძვლო შიშების, მღელვარების და დაუცველობის წყარო. აქ მოცემულია გზა თუ როგორ დააღწიოთ მას თავი და როგორ მიაღწიოთ დიდი ხნის ნანატრ ქლირის მდგომარეობას. ესაა დიანეტიკის პროცედურის სრული სახელმძღვანელო და მისი დახმარებით, ნებისმიერ ორ გონიერ ადამიანს, შეუძლია დაამსხვრიოს ის ბორკილები, რომლებიც მათ წარსული უსიამოვნებებისა და ტრაუმების პატიმრად აქცევდა. უკვე ნახევარ საუკუნეზე მეტია, რაც დიანეტიკა ბესტსელერად რჩება. მისი ათობით მილიონი ეგზემპლარი არსებობს, ის ორმოცდაათზე მეტ ენაზე თარგმნილი და მსოფლიოს ასზე მეტ ქვეყანაში გამოიყენება. ამგვარად, „დიანეტიკა“ უდავოდ არის ყველაზე უფრო ფართოდ კითხვადი და ყველაზე მეტად გავლენიანი წიგნი, რომელიც კი ოდესმე დაწერილა ადამიანის გონების შესახებ. და, ამის გამო, ის ყოველთვის იქნება ცნობილი, როგორც წიგნი პირველი.

თვითპროცესინგი

„თვითანალიზი“ – თვითპროცესინგის ძირითადი სახელმძღვანელო. სინამდვილეში, ცხოვრებისეული წინალობები, უბრალოდ ჩრდილებია. გამოარკვეთ, როგორ შეიცნოთ საკუთარი თავი – არა ის, რაც თქვენს ჩრდილს წარმოადგენს. თვითანალიზი შეიცავს ცნობიერების სრულ აღწერას და საშუალებას გაძლევთ დაინახოთ თქვენი წარსული, თქვენი შესაძლებლობები და თქვენი ცხოვრება. თავდაპირველად, თქვენ განსაზღვრავთ თქვენს მდებარეობას ტონთა სკალაზე რიგი ტესტებისა და ჰაბარდის ადამიანის შეფასების ცხრილის დახმარებით. შემდეგ, მსუბუქი, მაგრამ მძლავრი პროცესების გამოყენებით, თქვენ დაიწყებთ საკუთარი თავის აღმოჩენის უდიდეს მოგზაურობას. გარდა ამისა, წიგნი შეიცავს პრინციპებს, რომლებიც შეეხება ნებისმიერი დონის ქეისს, უმდაბლესიდან უმაღლესამდე და ასევე, ისეთ ეფექტურ ოლიტინგის ტექნიკებს, რომელთაც რონი კვლავ და კვლავ მიმართავდა, მაშინაც კი, როდესაც იკვლევდა უმაღლეს მდგომარეობებს. ერთი სიტყვით, ამ წიგნს არა მარტო აყვართ მაღლა ტონთა სკალაზე, არამედ მას შეუძლია ადამიანი ამოათრიოს თითქმის ნებისმიერი მდგომარეობიდან.

„პრექლირის სამაგიდო წიგნი“ თვითპროცესინგის მოწინავე სახელმძღვანელო. აქ წარმოდგენილია სელფ-დეტერმინიზმის რეაბილიტაციისთვის გამიზნული თვითპროცესინგის თხუთმეტი მოქმედება. უფრო მეტიც, წიგნი შეიცავს ადამიანის იდეალური მდგომარეობის ყველაზე ვრცლად აღმწერ რამდენიმე ნარკვევს. აღმოაჩინეთ, რატომ ხდება ქცევის მოდელი ასე მტკიცედ ფიქსირებული; რატომ არ შეგვიძლია ჩვევების მოცილება; რატომაა, რომ დიდი ხნის წინ მიღებულ გადაწყვეტილებას უფრო მეტი გავლენა აქვს ადამიანზე, ვიდრე მის დღევანდელ გადაწყვეტილებებს და რატომ ინახავს

ადამიანი თავის წარსულ უარყოფით გამოცდილებას აწყობს. ეს ყველაფერი ნათლადაა მოცემული ურთიერთდამოკიდებულებათა ცხრილში – ღირსშესანიშნავ მიღწევაში, რომელიც ავსებს ჰაბარდის ადამიანის შეფასების ცხრილს, რომელშიც აღწერილია ადამიანის არსებობის იდეალური მდგომარეობა და ასევე სიცოცხლისადმი ადამიანის დამოკიდებულებები და რეაქციები. თვითპროცესინგის ჩასატარებლად „პრექლირის სამაგიდო წიგნი“ გამოიყენება „თვითანალიზთან“ ერთად.

ლ. რონ ჰაბარდის რელიგიური შრომები, რომლებიც წარმოადგენენ საენტოლოგიური რელიგიის მოძღვრებას და საფუძვლად უდევს საენტოლოგიურ ეკლესიას. საერთო ჯამში შეიცავს 35 მილიონ სიტყვას.

საენტოლოგიის წიგნები თეორია და პრაქტიკა

„საენტოლოგია: აზროვნების საფუძვლები“ – საენტოლოგიის თეორიისა და პრაქტიკის ძირითადი წიგნი დამწყებთათვის. რონმა აღნიშნა იგი, როგორც წიგნი პირველი საენტოლოგიაში. მას შემდეგ, რაც სრულად განხორციელდა დიანეტიკისა და საენტოლოგიის გაერთიანება და სისტემატიზაცია, მოხდა მათი საფუძვლების დახვეწა. თავდაპირველად, ეს წიგნი გამოქვეყნდა, როგორც საენტოლოგიის მოკლე მიმოხილვა არაინგლისურ ენებზე სათარგმნად. იგი ფასდაუდებელია, როგორც დამწყებთათვის, ასევე მათთვისაც, ვინც დაუფლა გონების, სულისა და სიცოცხლის საფუძვლებს. თუნდაც მხოლოდ ამ წიგნით შეიარაღებულ ადამიანს შეუძლია დაიწყოს მისი გამოყენება ცხოვრებაში და ამით სასწაულებრივად შეცვალოს ადამიანების ჯანმრთელობის მდგომარეობა, შესაძლებლობები და ინტელექტი. ის შეიცავს *მოქმედების ციკლს*, *არსებობის მდგომარეობას*, *რეა დინამიკას*, *ა – რ – კ სამკუთხედს*, *ადამიანის ნაწილებს*, *სიცოცხლის*, *როგორც თამაშის*, *სრულ ანალიზს* და ასევე, შეიცავს ზუსტ პროცესებს, რომელთა გამოყენებაც ნებისმიერ ადამიანს შეუძლია. აქედან გამომდინარე, ამ ერთ წიგნში თავმოყრილია საენტოლოგიის ჭეშმარიტი საფუძვლები, რომელთა გამოყენება ადამიანს შეუძლია მთელი თავისი ცხოვრების განმავლობაში და ასევე, მოცემულია მთლიანად კულტურის ასამაღლებელი საშუალებები.

მუშაობა

„სამუშაოს პრობლემები“ – საენტოლოგია ყოველდღიურ საქმიანობაში გამოსაყენებლად. როგორც რონმა ამ წიგნში აღწერა ცხოვრების შვიდი მეთადი სამუშაოსგან, ერთი მეთადი ოჯახისგან, ერთი მეთადი პოლიტიკისგან და ერთი მეთადი დასვენებისგან შედგება. მოცემული წიგნი ეძღვნება საენტოლოგიის გამოყენებას ცხოვრების ამ სამოცდაათ პროცენტში და შეიცავს პასუხებს დაღლილობის პრობლემებზე და ასევე, უფებტურობის საიდუმლოს. აქვე მოცემულია თვით სიცოცხლის ანალიზიც, – თამაშისა, რომელიც ზუსტი წესებისაგან შედგება. იცოდეთ ისინი და წარმატებასაც მიაღწევთ. წიგნში, „სამუშაოს პრობლემები“, მოცემულია მეთოდები, რომელთა გარეშეც ცხოვრება შეუძლებელია და ამიტომაც, მისი გამოყენება დაუყოვნებლივ შეუძლია ნებისმიერ ადამიანს ყოველდღიურ ცხოვრებაში.

სიცოცხლის პრინციპები

„საენტოლოგია: ახალი მზერა სამყაროზე“. საენტოლოგია სიცოცხლის ყველა ასპექტს მოიცავს. ძირითადი გადაწყვეტილებები, რომლებიც ისეთ მდგომარეობაში მოგაქცევთ, როდესაც ცხოვრებას თავად განაგებთ, ჭეშმარიტებები, რომელთაც ისევ და ისევ მიუბრუნდებით: ბედნიერება შეუძლებელია? ბედნიერების ორი წესი, პიროვნული მთლიანობა, ანტისოციალური პიროვნება და მრავალი სხვა. ამ წიგნის თითოეულ ნაწილში თქვენ იპოვით საენტოლოგიურ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც აღწერს თქვენი ცხოვრების მდგომარეობას და მისი გაუმჯობესების ზუსტ გზებს.

ლ. რონ ჰაბარდის ფოტო, რომელმაც 1965 წლის
ვამოფენაზე პრიზი დაიმსახურა.

SCIENTOLOGY
Philosophy, Beliefs, Views
(Resume)

This book is a review of Scientology — a very broadly validated world religion that originated in the United States of America in the middle of the 20th century.

The work is presented from the point of view of a religious study, it covers creation, development and the current state of this new religion. It tells of the phenomenon of L. Ron Hubbard — the founder of the new religion, and outlines his philosophy, purposes and goals.

The work highlights several important areas of Scientology, such as its tenets about the Thetan, the Eight Dynamics of Existence, the Tone Scale, the Religious Practices of Scientologists: the Auditing, the Auditor and the Preclear, E-Meter, Auditing Session, Anti-Drug Campaign, Drug Rehabilitation Program, Purification (detoxification) Program.

The author considers Scientology a philosophic study. Thus, he narrates the rules of life according to Scientology, the traditions, the ceremonies, the problems of existence, its intention to make a person more able and happier.

The book also considers the attitude of Scientology towards the social life, the science, other religious systems.

In the final part of the work special attention is given to the estimation of the Scientology religion, the perspectives of its development and dissemination all over the world.

In the concluding part of the work the author considers a question of dissemination of this new religion in Georgia, the interest of the society towards it, establishment of the first Church of Scientology in Georgia and its future in the traditional Orthodox country.

In addition, the book is accompanied by some interesting fragments from L. Ron Hubbard's works and articles.

Scientology in Georgia

Interest towards Scientology in Georgia has arisen in 1990s, but the social union "Dianetics Centre" (technology of spiritual healing) was only founded in May 2000. Church of Scientology was established in Georgia in 2009 and has celebrated its 2-year anniversary in December 2011.

It is quite obvious that recently Scientologists have become more active in Georgia, although it is not yet possible to talk about any great wins, but one thing is evident - there is some interest towards it and Scientology books are being sold successfully. It is obvious that not all the buyers of the books are motivated by satisfaction of their religious demands. Many are interested mostly in technologies, some are fascinated by the personality of L. Ron Hubbard who was a writer, a philosopher, an auditor, a captain of the Navy ship, a yachtsman, an art critic, a photographer, an aviator, a researcher, an administrator and even a gardener.

There is a relatively small group (under the charge of Marina Kalandia) in Tbilisi, which is popularizing the philosophy of Lafayette Ron Hubbard. A lot of books of L. Ron Hubbard are already translated into Georgian language and published in Denmark according to high publishing standards, these are: Dianetics: the Modern Science of Mental Health, Dianetics: The Evolution of a Science, Dianetics: The Original Thesis, Self Analysis, Way to Happiness, A Common Sense Guide to Better Living, Scientology: A New Slant on Life, Handbook for Preclears, the Problems of Work, and others.

Herewith, Scientology literature in Russian and English is also available. There have been active efforts toward expansion. A lot of events are held. Georgian Scientologists are assisted by their foreign colleagues, especially those from Russia.

Regrettably, recently there have been some not objective estimations of this religion in our press, some rude and offensive articles were written. It seems that not all confessions can accept appearance of new

confessions in Georgia. They appear to guard against illegal Proselytizing, competition in obtaining parishioners and expansion. Such actions, abuse and swear against Scientology, should mostly be explained by ignorance or lack of information.

What kind of attitude should be maintained by us towards this new religion? Probably it should be the same as we had earlier towards other religions coming in our country. Any religion which is not a danger for our national and religious values, does not come into conflict with local, traditional religion, must be treated in a civilized way, so as it is accepted in the democratic countries. In the perfect model one must have a chance to judge any religion for oneself and choose the one which one likes and desires.

The future will show whether the people accept it. The practice will determine how popular will become the technologies of anti-drug and Detoxification of a human body from various kind of toxins which are settled in our body.

Time and social practice must show how true and acceptable will be this philosophy for the whole Georgian society, which made his religious choice already in the 4th century and will clear up whether there is any necessity of it today.

CONTENTS

EDITOR'S PREFACE	3
LAFAYETTE RONALD HUBBARD - THE FOUNDER.....	7
OF SCIENTOLOGY RELIGION	12
The phenomenon of Lafayette Ronald Hubbard	25
RELIGIOUS LEADERS OF SCIENTOLOGY SCIENTOLOGY: PHILOSOPHY, PURPOSES AND GOALS	44
The Goal of Life According to Dianetics.....	50
The Thetan.....	55
The Eight Dynamics of Existence.....	60
The Tone Scale	63
RELIGIOUS PRACTICES OF SCIENTOLOGY	65
The Auditing.....	67
The Auditor's Code and The Code of a Scientologist.....	70
The Auditor's Code.....	71
The Code of a Scientologist.....	73
E-Meter	75
How an Auditing Session is Conducted.....	76
Scientology and Religious Tolerance	80
How Scientology Religion is Financed	82
Scientology as a Religion.....	86
Drug Rehabilitation	95

Purification (Detoxification) Program.....	97
SCIENTOLOGY CHURCH CEREMONIES.....	99
Wedding	104
Funeral Service	105
SCIENTOLOGY IN GEORGIA.....	108
CONCLUSION.....	111

APPENDIX

The Creed of the Church of Scientology	113
Compilation from the works of L. Ron Hubbard.....	113
The Goal of Scientology	115
My Philosophy	116
Know and Not-Know	121
Causation and Knowledge	122
The Parts of Man.....	135
The Spirit.....	137
The Mind.....	139
The Analytical Mind	140
The Reactive Mind.....	141
The Somatic Mind.....	144
The Body	147

Happiness	150
Support a Government Designed and Run for All the People	152
Civilization and Savagery	154
The books by L. Ron Hubbard:.....	158

ს ა რ ჩ ე ვ ი

რედაქტორის წინათქმა.....	3
ლაშაიეტ რონ ჰაბარდი – სანტოლოგიის რელიგიის დამაარსებელი.....	7
ლაშაიეტ რონ ჰაბარდის ფენომენი.....	12
სანტოლოგიის რელიგიური წანამძღვრები	25
სანტოლოგია: მოძღვრება, მიზნები და ამოცანები	44
ცხოვრების მიზანი დიანეტიკის მიხედვით	50
ტეტანი.....	55
არსებობის 8 დინამიკა	60
ტონთა სკალა.....	63

საენტოლოგიის რელიგიური პრაქტიკა და	
მისი შესაძლებლობები.....	65
ოდითინგი.....	67
ოდითორის და საენტოლოგის კოდექსები.....	70
ოდითორის კოდექსი.....	71
საენტოლოგის კოდექსი.....	73
E-მეტრი.....	75
როგორ ტარდება ოდითინგის სესია.....	76
საენტოლოგია და რელიგიური შემწყნარებლობა.....	80
როგორ ფინანსდება საენტოლოგიური ეკლესია.....	82
საენტოლოგია, როგორც რელიგია.....	86
ნარკომანთა რეაბილიტაცია.....	95
ორგანიზმის „გაწმენდის“ პროგრამა.....	97
საენტოლოგიური რელიგიის პრაქტიკა.....	99
საენტოლოგიური ეკლესიის ცერემონიები.....	101
ქორწინება.....	104
სამგლოვიარო პროცესია.....	105
საენტოლოგია საქართველოში.....	108
დასკვნა.....	111

დანართი

1.	საენტოლოგთა მრწამსი (ქრელო).....	113
2.	ფრაბმენტები ლ. რონ ჰაბარდის წიგნებიდან.....	113
3.	საენტოლოგიის მიზანი.....	115
4.	ჩემი ფილოსოფია.....	116
5.	ცოდნა და არცოდნა.....	121
6.	მიზეზობრიობა და ცოდნა.....	122
7.	ადამიანის ნაწილები.....	135
8.	სული.....	137
9.	გონება.....	139
10.	ანალიტიკური გონება.....	140
11.	რეაქტიული გონება.....	141
12.	სომატური გონება.....	144
13.	სხეული.....	147
14.	ბედნიერება.....	150
15.	მხარი დაუჭირეთ ხალხის კეთილდღეობისათვის მომუშავე მთავრობას.....	152
16.	ცივილიზაცია და ბარბაროსობა.....	154
17.	ლ. რონ ჰაბარდის წიგნები:.....	158
18.	დიანეტიკის წიგნები.....	158
19.	თვითპროცესინგი.....	161
20.	საენტოლოგიის წიგნები.....	165

გამომცემლობა „უნივერსალი“

თბილისი, 0179, ი. ჯავახიშვილის გამზ. 19, ☎: 2 22 36 09, 5(99) 17 22 30

E-mail: universal@internet.ge